

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania
przestrzennego gminy Pomiechówek w zakresie jednostki B
dla wsi Pomiechówek

Opracowanie:

tel. (+48) 61 307 03 53

e-mail: biuro@konceptpracownia.pl

www.konceptpracownia.pl

mgr Michał Chlebowski
inż. Zofia Koralewska

Michał Chlebowski
urbanista
nr wpisu do Zachodniej Okręgowej
Izby Urbanistów Z-561

Zofia Koralewska

Poznań - Pomiechówek, 9 grudnia 2025 r.

SPIS TREŚCI

1. Wstęp.....	3
1.1. Podstawa formalno-prawna.....	3
1.2. Cel sporządzenia prognozy.....	3
1.3. Zawartość prognozy.....	3
2. Metoda opracowania.....	5
3. Informacja o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.....	6
4. Charakterystyka gminy i wsi Pomiechówek.....	13
4.1. Charakterystyka i stan środowiska przyrodniczego.....	13
4.2. Uwarunkowania społeczno-gospodarcze rozwoju gminy Pomiechówek.....	24
5. Charakterystyka, analiza i ocena stanu środowiska na terenie objętym opracowaniem.....	24
5.1. Stan zagospodarowania i środowiska przyrodniczego.....	24
5.2. Potencjalne zmiany zagospodarowania oraz stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.....	27
5.3. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.....	28
5.4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. <i>o ochronie przyrody</i>	32
6. Przewidywane oddziaływanie na środowisko i jego elementy.....	33
6.1 Wpływ na różnorodność biologiczną, faunę i florę.....	37
6.2. Wpływ na ludzi.....	42
6.3. Wpływ na wodę.....	46
6.4. Wpływ na powietrze.....	49
6.5. Wpływ na powierzchnię ziemi.....	50
6.6. Wpływ na krajobraz.....	51
6.7. Wpływ na klimat.....	54
6.8. Wpływ na zasoby naturalne.....	55
6.9. Wpływ na zabytki.....	55
6.10. Wpływ na dobra materialne.....	55
6.11. Przewidywane oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.....	56
7. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.....	57
8. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele, przedmiot ochrony i integralność obszaru Natura 2000.....	57
9. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu ponadlokalnym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.....	58
10. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.....	61
11. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.....	62
12. Podsumowanie, wnioski, zalecenia.....	62
13. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.....	63

1. Wstęp

1.1. Podstawa formalno-prawna

Sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest wymagane przez ustawę z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2026 r. poz. 670). Przeprowadzenie tej procedury jest obowiązkowe przy opracowywaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego poza wyjątkami określonymi w tej ustawie. Obowiązek ten nałożony jest także przez ustawę z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2026 r. poz. 538 ze zmianami).

Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko obejmuje w szczególności następujące działania:

- uzgodnienie stopnia szczegółowości informacji zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko,
- sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko,
- uzyskanie wymaganych ustawą opinii,
- zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko stanowi jedną z części strategicznej oceny oddziaływania na środowisko przeprowadzanej dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Pomiechówek w zakresie jednostki B dla wsi Pomiechówek, zwanego dalej „planem”.

1.2. Cel sporządzenia prognozy

Celem opracowania prognozy jest identyfikacja wpływu projektowanych rozwiązań planistycznych na środowisko przyrodnicze oraz ocena skuteczności przyjętych rozwiązań proekologicznych zawartych w miejscowym planie.

Prognozy oddziaływania na środowisko pozwalają uświadomić mieszkańcom gminy i przedstawicielom samorządu terytorialnego środowiskowe aspekty planowanego rozwoju, a organom administracyjnym winny ułatwiać rozstrzyganie o zgodności ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z prawem.

Prognoza oddziaływania na środowisko jest także istotną częścią strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Na jej podstawie wydawana jest opinia odpowiednich instytucji odpowiedzialnych za opiniowanie i uzgadnianie projektu miejscowego planu.

1.3. Zawartość prognozy

Zakres i stopień szczegółowości prognozy dla przedmiotowego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego został określony przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Nowym Dworze Mazowieckim na etapie przystąpienia do sporządzenia projektu miejscowego planu. Niniejsza prognoza została sporządzona w pełnym zakresie zgodnie z ustawą *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Według zapisów tej ustawy prognoza oddziaływania na środowisko:

1) zawiera:

- a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,

- c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
 - d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
 - e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
 - f) oświadczenie autora, w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy,
 - g) datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;
- 2) określa, analizuje i ocenia:
- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
 - b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
 - c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia *16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody*,
 - d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
 - e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;
- 3) przedstawia:
- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
 - b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

W prognozie uwzględnia się także informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem planu. W przypadku projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego mogą to być prognozy oddziaływania na środowisko dla studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub dotychczas obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego znajdujących się na terenie opracowania albo w jego sąsiedztwie.

2. Metoda opracowania

Procedura strategicznej oceny oddziaływania na środowisko przebiegała równolegle do toku sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, będącego przedmiotem opracowania.

Pierwszym etapem była inwentaryzacja urbanistyczna obszaru objętego planem. Dokonano wizji terenu oraz analizy odpowiednich materiałów (w tym: zdjęć satelitarnych, lotniczych, map) przedstawiających stan istniejący zagospodarowania i zabudowy, a także terenów niezabudowanych, w tym zieleni oraz występujących roślin i zwierząt, aby jak najbardziej szczegółowo scharakteryzować dany teren, jego środowisko przyrodnicze oraz powiązania z otoczeniem.

Następnie zapoznano się z dokumentami strategicznymi przedstawiającymi uwarunkowania danego obszaru (w tym także środowiskowe) oraz zalecany kierunek rozwoju przestrzennego (głównie uwarunkowania i kierunki rozwoju zapisane i przedstawione w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy). W celu scharakteryzowania i oceny stanu środowiska (oraz poszczególnych jego elementów) posłużono się także innymi opracowaniami, raportami o stanie środowiska, a także danymi odnoszącymi się bezpośrednio lub w przypadku ich braku, pośrednio do analizowanego terenu. Dzięki opisom środowiska wykraczającym poza granice opracowania można uzyskać informacje o powiązaniach badanego obszaru z regionalnym i krajowym systemem środowiska przyrodniczego, co jest pomocne w określeniu ponadlokalnego znaczenia poszczególnych elementów środowiska na terenie objętym opracowaniem.

W przedstawionej prognozie wykorzystano między innymi następujące źródła (w tym źródła internetowe) oraz akty prawne:

- Ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2026 r. poz. 670);
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. 2025 r. poz. 647 ze zmianami);
- Ustawa o *ochronie przyrody* (Dz. U. 2024 poz. 1940 ze zmianami);
- Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko;
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839);
- Zmiana Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 2022 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1071);
- Europejska Konwencja Krajobrazowa, Florencja 2000;
- VI Wspólnotowy Program Działań w zakresie Środowiska Naturalnego;
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pomiechówek;
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie mazowieckim, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Warszawie;
- www.psh.gov.pl – Państwowa Służba Hydrogeologiczna;
- geoportal.pgi.gov.pl – Państwowy Instytut Geologiczny, Państwowy Instytut Badawczy;
- btsearch.pl – wyszukiwarka stacji bazowych telefonii komórkowej GSM i UMTS;
- www.geoportal.gov.pl – Geoportal;
- Główny Urząd Statystyczny – Bank Danych Lokalnych;

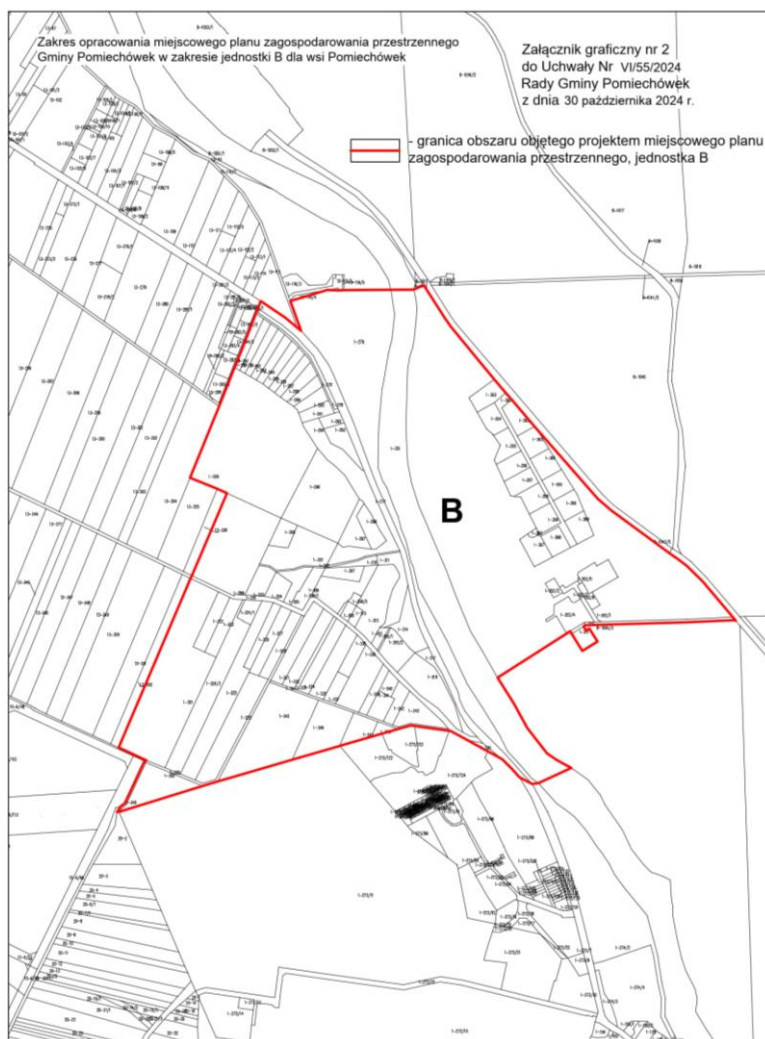
- A. Richling, J. Solon, A. Macias, J. Balon, J. Borzyszkowski, M. Kistowski, *Regionalna geografia fizyczna Polski*, Bogucki Wydawnictwo Naukowe, Poznań 2021;
- Matuszkiewicz J.M., 1993, *Krajobrazy roślinne i regiony geobotaniczne Polski*, Prace Geograficzne IGiPZ PAN, 158;
- Ewidencja gruntów i budynków gminy Pomiechówek.

3. Informacja o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami

Ustalenia, które powinny się znaleźć w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zawarte są w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*.

Procedurę planistyczną rozpoczęto po podjęciu Uchwały nr VI/55/2024 Rady Gminy Pomiechówek z dnia 30 października 2024 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Pomiechówek w zakresie jednostki B dla wsi Pomiechówek.

Ryc. 1. Załącznik graficzny do Uchwały nr VI/55/2024 Rady Gminy Pomiechówek z dnia 30 października 2024 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Pomiechówek w zakresie jednostki B dla wsi Pomiechówek

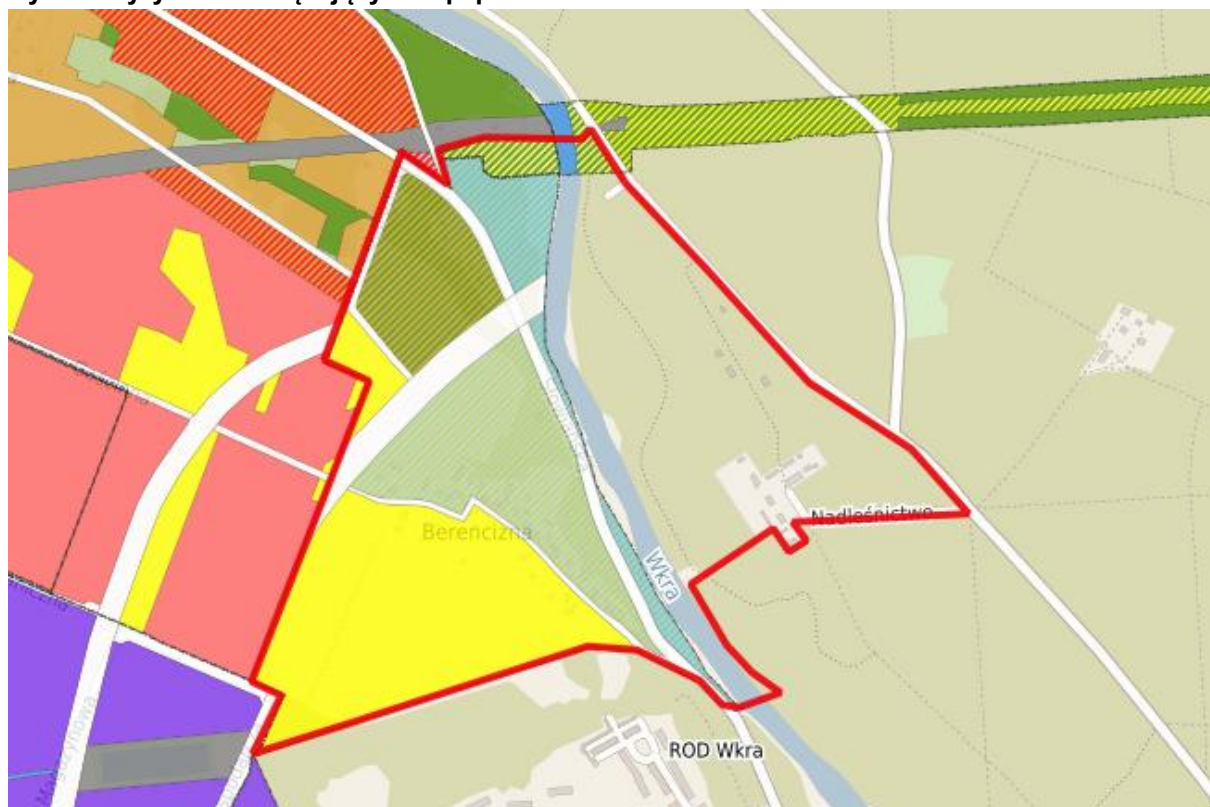
Źródło: UG Pomiechówek.

W chwili obecnej w granicach planu obowiązują ustalenia dwóch miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego:

1. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gruntów gminy Pomiechówek etap V wieś Kosewko, uchwalonego Uchwałą Nr XI/109/2003 Rady Gminy Pomiechówek z dnia 22 października 2003 r.;
2. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu gminy Pomiechówek, uchwalonego Uchwałą Nr XIX/148/04 Rady Gminy Pomiechówek z dnia 9 czerwca 2004 r.

W obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego obszar planu został przeznaczony między innymi pod tereny lasów i zieleni leśnej, tereny dolesień, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny wód otwartych, tereny zieleni nieurządzonej dolin rzecznych, jarów i skarp, tereny usług sportu i rekreacji sezonowej, tereny rolne (upraw polowych i produkcji rolnej), tereny trwałych użytków zielonych, a także uzupełniając tereny komunikacyjne (w tym teren drogi głównej ruchu przyspieszonego).

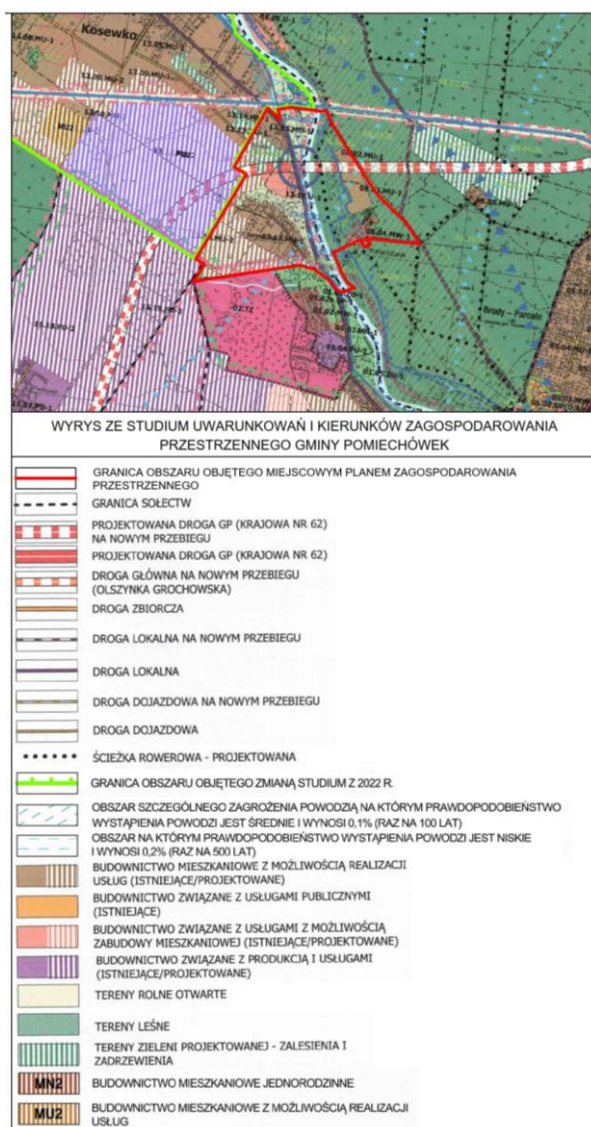
Ryc. 2. Wyrys z obowiązujących mpzp

Źródło: UG Pomiechówek.

W obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pomiechówek, uchwalonym Uchwałą Nr LIII/305/2010 Rady Gminy Pomiechówek z dnia 27 października 2010 r., zmienionym Uchwałą Nr XLII/330/2022 Rady Gminy Pomiechówek z dnia 29 grudnia 2022 r., obszar planu przeznaczony został przede wszystkim pod realizację budownictwa mieszkaniowego z możliwością realizacji usług oraz budownictwa związanego z usługami, tereny rolne otwarte, a także tereny leśne, zalesienia i zadrzewienia.

Ryc. 3. Wyrys ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pomiechówek

Źródło: UG Pomiechówek.

W projekcie planu wyznaczono następujące przeznaczenia terenów:

- 1) **MNW** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej;
- 2) **MW** – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;
- 3) **KDZ** – teren drogi zbiorczej;
- 4) **KDL** – teren drogi lokalnej;
- 5) **KDD** – tereny dróg dojazdowych;
- 6) **KR** – tereny komunikacji drogowej wewnętrznej;
- 7) **IE** – teren elektroenergetyki;
- 8) **RZM** – tereny zabudowy zagrodowej;
- 9) **WS** – teren wód powierzchniowych;
- 10) **L** – tereny lasów;
- 11) **ZN** – tereny zieleni naturalnej.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego ustala się:

- 1) sytuowanie zabudowy przy uwzględnieniu nieprzekraczalnych linii zabudowy, linii

- zabudowy od lasów oraz z uwzględnieniem warunków technicznych i przepisów odrębnych, zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) dopuszczenie lokalizacji budynków gospodarczych i garaży zwróconych ścianą bez otworów okiennych lub drzwiowych w stronę granicy z sąsiednią działką budowlaną w odległości 1,5 m od tej granicy lub bezpośrednio przy tej granicy zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 3) dopuszczenie lokalizacji dojść, dojazdów, dróg pieszych, rowerowych oraz pieszo-rowerowych, miejsc do parkowania dla samochodów osobowych i ciężarowych oraz stanowisk postojowych dla rowerów, obiektów użytkowych służących rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku, sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, w tym stacji transformatorowych, z wyłączeniem terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami L, ZN, zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 4) dopuszczenie remontu, rozbudowy, przebudowy i nadbudowy obiektów budowlanych istniejących w dniu wejścia w życie planu, z zachowaniem dotychczasowych parametrów lub zgodnie z ustaleniami planu;
 - 5) dopuszczenie zachowania liczby kondygnacji, geometrii dachu oraz kolorystyki elewacji i kolorystyki pokrycia dachowego w przypadku rozbudowy, remontu lub odbudowy obiektów budowlanych istniejących w dniu wejścia w życie planu;
 - 6) dla budynków istniejących w dniu wejścia w życie planu lub ich części, zlokalizowanych poza wyznaczonymi na rysunku planu liniami zabudowy:
 - a) dopuszczenie remontu i przebudowy, w tym termomodernizacji oraz rozbudowy lub dobudowy o obiekty i urządzenia dla osób ze szczególnymi potrzebami,
 - b) dopuszczenie rozbudowy i nadbudowy z zachowaniem tej samej odległości od pasa drogowego i z zachowaniem pozostałych ustaleń dla poszczególnych terenów;
 - 7) dopuszczenie zmiany sposobu użytkowania istniejących budynków zgodnie z przeznaczeniem określonym w planie;
 - 8) dopuszczenie, dla zabudowy istniejącej o funkcji niezgodnej z przeznaczeniem terenu, przebudowy i remontu z zachowaniem istniejących parametrów;
 - 9) dopuszczenie lokalizacji kondygnacji podziemnych w budynkach;
 - 10) kolor elewacji budynków – biały, odcienie beżu lub szarości lub kolory zastosowanych materiałów budowlanych w barwach dla nich naturalnych;
 - 11) kolor pokrycia dachowego w przypadku dachu o kącie nachylenia głównych połaci dachowych powyżej 12° – ceglasterczerwony, brązowy, szary, grafitowy;
 - 12) dopuszczenie zastosowania innego niż określony w pkt 10 koloru elewacji na 30% powierzchni każdej elewacji;
 - 13) dopuszczenie wydzielania działek pod obiekty infrastruktury technicznej, dojścia i dojazdy, a także w celu regulacji granic między sąsiadującymi nieruchomościami, dla których nie ustala się minimalnej powierzchni, przy zachowaniu wymogów wynikających z przepisów odrębnych;
 - 14) dopuszczenie lokalizacji nowych budynków na działkach budowlanych niespełniających parametrów minimalnej powierzchni działki określonej w planie, dla działek powstałych przed wejściem w życie niniejszego planu lub powstałych w wyniku zastosowania ustaleń pkt 13;
 - 15) nakaz dostosowania zabudowy użyteczności publicznej, a także urządzeń i budowli przeznaczonych do ruchu pieszego do potrzeb osób ze szczególnymi potrzebami;
 - 16) maksymalną wysokość pozostałych obiektów budowlanych, nieokreśloną w ustaleniach szczegółowych: 10,0 m;
 - 17) zakaz lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz kształtowania krajobrazu ustala się:

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego;
- 2) zakaz lokalizacji:
 - a) ubojni zwierząt,
 - b) kompostowni,
 - c) biogazowni i biometanowni,
 - d) zakładów spopielenia zwłok,
 - e) grzebowisk zwierząt,
 - f) obiektów działalności gospodarczej polegającej na zbieraniu, składowaniu, odzysku, przeładunku i unieszkodliwianiu odpadów,
 - g) turbin wiatrowych, z zastrzeżeniem §14 ust. 2 pkt 9, 10,
 - h) zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii;
- 3) w zakresie ochrony przed hałasem:
 - a) tereny MNW, kwalifikowane są jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - b) tereny MW, kwalifikowane są jako tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - c) tereny RZM, kwalifikowane są jako tereny zabudowy zagrodowej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 4) zakaz zmiany naturalnego charakteru rzek, starorzeczy i naturalnych zbiorników wodnych;
- 5) nakaz zachowania doliny, wąwozów i nadrzecznych skarp jako obszaru wolnego od zabudowy;
- 6) zakaz wprowadzania nieoczyszczonych ścieków do ziemi i wód powierzchniowych;
- 7) nakaz zachowania przepływu wód w przypadku przebudowy lub likwidacji istniejących budowli drenarskich i melioracyjnych, w tym odcinkowego skanalizowania, z zachowaniem ciągłości przepływu wód i dalszego poprawnego funkcjonowania całego systemu istniejących cieków wodnych, kanałów, rowów, urządzeń drenarskich.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, będący przedmiotem prognozy, został opracowany z uwzględnieniem zapisów Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pomiechówek.

Powiązany jest również z poniższymi dokumentami:

- Programem ochrony środowiska dla gminy Pomiechówek na lata 2018-2021 z perspektywą do roku 2025, w którym zawarte cele oraz zadania nakreślają kierunki działań, które jako całość powinny przyczynić się do poprawy stanu środowiska naturalnego.

Zgodnie z jego treścią przeprowadzona analiza problemów środowiskowych występujących na terenie gminy pozwoliła na wytypowanie celów priorytetowych:

- poprawa jakości powietrza,
- poprawa jakości wód,
- zmniejszenie liczby odpadów,
- polepszenie warunków przyrodniczych,
- zapobieganie poważnym awariom.

Wskazane powyżej cele realizowane będą za pomocą działań, które są spójne

z planowanymi inwestycjami gminnymi. W zapisach projektu uchwały uwzględnione zostały istniejące uwarunkowania środowiskowe.

- Programem Gospodarki Niskoemisyjnej dla Gminy Pomiechówek – listopad 2015 r., którego celem jest podniesienie efektywności energetycznej, zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii, a także redukcja gazów cieplarnianych. Zgodnie z jego treścią zrealizowanie celu strategicznego będzie możliwe poprzez cele szczegółowe m.in.:
 - modernizacja lokalnych źródeł ciepła,
 - modernizacja lokalnych kotłowni oraz prowadzenie działań termomodernizacyjnych w obiektach użyteczności publicznej zarządzanych przez władze Gminy,
 - modernizacja instalacji systemu grzewczego oraz wytwarzania ciepłej wody użytkowej,
 - stworzenie systemu zachęt finansowych do wymiany/modernizacji systemów grzewczych,
 - zastosowanie energooszczędnych źródeł oświetlenia ulic,
 - zwiększenie udziału energii z odnawialnych źródeł w bilansie energetycznym Gminy do 15% w 2020 roku,
 - pokrycie terenu gminy systemem połączonych ścieżek rowerowych i ciągów pieszych pełniących funkcję komunikacyjną,
 - zamówienie publiczne uwzględniające w swojej specyfikacji ochronę powietrza,
 - wspomaganie wprowadzenia nowych technologii, modernizacji lub nowych inwestycji prowadzonych przez podmioty gospodarcze na terenie Gminy poprzez usuwanie barier administracyjnych, pomoc w uzyskaniu środków finansowych, uzyskanie wymaganych decyzji administracyjnych,
 - uwzględnienie w każdym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wymogów dotyczących zaopatrywania mieszkań w ciepło z nośników niskoemisyjnych,
 - kontrola gospodarstw domowych w zakresie gospodarowania odpadami, usprawnienie systemów zarządzania dostawą energii – modernizacja sieci przesyłowych energii elektrycznej,
 - działania promocyjne i edukacyjne w zakresie podnoszenia świadomości ekologicznej mieszkańców.

W zapisach projektu uchwały w zakresie zaopatrzenia w ciepło do celów grzewczych ustala się stosowanie paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, takie jak: paliwa płynne, gazowe, energia elektryczna lub odnawialne źródła energii nie wymagające określenia strefy ochronnej związanej z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, w tym urządzenia kogeneracyjne, zgodnie z przepisami odrębnymi, z wyjątkiem turbin wiatrowych o poziomej osi obrotu.
- Programem Opieki nad Zabytkami Gminy Pomiechówek na lata 2020 – 2023 przyjęty Uchwałą Nr XIX/154/2020 Rady Gminy Pomiechówek z dnia 26 maja 2020 r. Celem jego opracowania jest dążenie do poprawy stanu zasobów lokalnego dziedzictwa kulturowego, a przez to zachowanie piękna krajobrazu kulturowego. Program ma pomóc w aktywnym zarządzaniu zasobem stanowiącym dziedzictwo kulturowe Gminy Pomiechówek. Projekt planu został uzgodniony z Mazowieckim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.
- Aktualizacją programu ochrony środowiska dla powiatu nowodworskiego na lata 2016-2019 z perspektywą do 2023 r., który stanowi podstawowe narzędzie prowadzenia polityki ochrony środowiska na terenie powiatu.

Wskazane w nim cele odnoszą się do:

- poprawy jakości środowiska,
 - ochrony przyrody,
 - racjonalnej gospodarki odpadami,
 - poprawy bezpieczeństwa ekologicznego,
 - edukacji ekologicznej społeczeństwa,
 - działań systemowych w ochronie środowiska.
- Programem Ochrony Środowiska dla Województwa Mazowieckiego do 2030 r., przyjętym w dniu 16 lipca 2024 r. w uchwale 49/24 Sejmiku Województwa Mazowieckiego, który oprócz kwestii ochrony środowiska porusza również problematykę nasilających się zmian klimatycznych oraz wyznacza kierunki adaptacji. Zgodnie z jego treścią głównym celem Programu jest dążenie do poprawy stanu środowiska w województwie, ograniczenie negatywnego wpływu zanieczyszczeń na środowisko, ochrona i rozwój walorów środowiska, a także racjonalne gospodarowanie jego zasobami.
Program służy realizacji celów przyjętych w krajowych dokumentach strategicznych. Istotne jest także skoordynowanie realizacji zaplanowanych w Programie zadań, pomiędzy sektorami administracji, przedsiębiorstw oraz nauki, włączając w proces dbałość o środowisko również społeczeństwo poprzez systematyczne uświadamianie i edukację ekologiczną.
 - Założeniami Narodowego Programu Rozwoju Gospodarki Niskoemisyjnej – przyjętego przez Radę Ministrów w dniu 16 sierpnia 2011 r., którego opracowanie wynika z potrzeby przedstawienia gospodarki na gospodarkę niskoemisyjną. Istotą programu jest zapewnienie korzyści ekonomicznych, społecznych i środowiskowych (zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju) płynących z działań zmniejszających emisję, osiągniętych m.in. poprzez wzrost innowacyjności i wdrożenie nowych technologii, zmniejszenie energochłonności, utworzenie nowych miejsc pracy, a w konsekwencji sprzyjających wzrostowi konkurencyjności gospodarki w horyzoncie czasowym do 2050 r.
Celem głównym NPRGE jest rozwój gospodarki niskoemisyjnej przy zapewnieniu zrównoważonego rozwoju kraju. Wdrożenie Programu ma ułatwić adaptację wszystkich sektorów do wymogów gospodarki niskoemisyjnej .
Osiągnięciu celu głównego sprzyjać będą cele szczegółowe, które realizowane będą z uwzględnieniem zastępujących założeń:
 - identyfikacji dźwigni wzrostu gospodarczego,
 - korzyści uwzględniających aspekt gospodarczy, społeczny i środowiskowy,
 - zachowania właściwych proporcji pomiędzy wielkością efektu redukcyjnego, a poniesionymi kosztami,
 - monitorowania wyznaczonych wskaźników osiągania celu głównego i celów szczegółowych.
 Celami szczegółowymi, których realizacja sprzyjać będzie osiągnięciu celu głównego są:
 - rozwój niskoemisyjnych źródeł energii,
 - poprawa efektywności energetycznej,
 - poprawa efektywności gospodarowania surowcami i materiałami,
 - rozwój i wykorzystanie technologii niskoemisyjnych,
 - zapobieganie powstawaniu oraz poprawa efektywności gospodarowania odpadami,
 - promocja nowych wzorców konsumpcji.
 - Unijną strategią na rzecz bioróżnorodności 2030 r., opublikowaną 20 maja 2020 r. będącą istotnym elementem Europejskiego Zielonego Ładu. Celem strategii jest odbudowa bioróżnorodności w Europie do 2030 r. poprzez przywracanie przyrody do

naszego życia. Dzięki unijnej strategii różnorodność biologiczna w Europie ma zostać odbudowana do 2030 r. W kontekście przewidywanej sytuacji po pandemii COVID-19 celem strategii jest budowanie odporności naszych społeczeństw na przyszłe zagrożenia, takie jak:

- skutki zmian klimatu,
- pożary lasów,
- brak bezpieczeństwa żywnościowego,
- występowanie chorób – w tym poprzez ochronę dzikiej fauny i flory i zwalczanie nielegalnego handlu dziką fauną i florą.

W Strategii zawarto konkretne zobowiązania i działania, które należy zrealizować do 2030 r.:

- utworzenie w całej UE większej sieci obszarów chronionych na lądzie i na morzu,
 - rozpoczęcie planu odbudowy zasobów przyrodniczych,
 - wprowadzenie środków umożliwiających niezbędną zmianę transformacyjną,
 - wprowadzenie środków mających na celu sprostanie globalnemu wyzwaniu, jakim jest zachowanie bioróżnorodności.
- Unijną Dyrektywą Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, której celem jest wsparcie działań na rzecz zachowania bioróżnorodności w Unii Europejskiej poprzez ochronę siedlisk przyrodniczych oraz dzikich gatunków fauny i flory. Ma również na celu ustanowienie sieci „Natura 2000”, która jest największą na świecie siecią ekologiczną. Natura 2000 obejmuje specjalne obszary ochrony wyznaczone przez kraje UE zgodnie z niniejszą dyrektywą. Natura 2000 obejmuje też specjalne obszary ochrony sklasyfikowane zgodnie z dyrektywą ptasią (dyrektywa 2009/147/WE). Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie od 10 czerwca 1992 r. Kraje UE miały obowiązek wdrożenia jej przepisów do prawa krajowego do 10 czerwca 1994 r.
 - Unijną Dyrektywą Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego. Głównym celem dyrektywy jest zmniejszenie zanieczyszczenia wody przez azotany wykorzystywane do celów rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu. Stanowi ona integralną część ramowej dyrektywy wodnej (dyrektywy 2000/60/WE) Unii Europejskiej i jest ściśle powiązana z innymi politykami UE dotyczącymi jakości powietrza, zmiany klimatu i rolnictwa. Komisja Europejska co cztery lata przedkłada sprawozdanie w oparciu o przekazane przez państwa informacje. Ostatnie takie sprawozdanie pochodzi z 2018 r.

Oprócz powyższych dokumentów, projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest powiązany z obowiązującymi dotychczas na obszarze opracowania lub w jego sąsiedztwie miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, jeżeli odnoszą się one do analizowanych terenów. Zapisy projektu planu, będącego przedmiotem prognozy, nie mogą być sprzeczne z zasadami zagospodarowania obowiązującymi w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru opracowania.

4. Charakterystyka gminy i wsi Pomiechówek

4.1. Charakterystyka i stan środowiska przyrodniczego

Położenie administracyjne i charakterystyka gminy

Pod względem administracyjnym gmina Pomiechówek położona jest w powiecie nowodworskim i sąsiaduje z gminami: Serock – od wschodu, Zakroczym – od zachodu, Wieliszew – od południa, Nasielsk – od północy oraz Nowy Dwór Mazowiecki – od strony południowo - zachodniej. Pomiechówek stanowi 14,79% powierzchni powiatu. Gmina położona jest w centralnej części województwa mazowieckiego, 42 km na północ od Warszawy.

Gmina Pomiechówek podzielona jest na 26 sołectw – Błędowo, Błędówko, Brody-Parcele, Brody, Bronisława, Cegielnia Kosowo, Czarnowo, Falbogi Borowe, Goławice Pierwsze, Goławice Drugie, Kikoły, Kosewko, Kosewo, Nowy Modlin, Nowe Orzechowo, Stare Orzechowo, Pomiechowo, Pomiechówek, Pomocnia, Stanisławowo, Śniadówko, Szczypiorno, Wola Błędowska, Wójtostwo, Wólko Kikolska, Wymysły, Zapiecki.

Gmina posiada korzystne położenie komunikacyjne. Przez jej obszar przebiega magistrala kolejowa E-65 Warszawa – Gdańsk oraz droga krajowa nr 62 na odcinku Nowy Dwór Mazowiecki – Serock i droga wojewódzka nr 621 Legionowo – Nasielsk – Płońsk. W odległości około 5 km od granic gminy przebiega droga krajowa nr 7 Warszawa – Płońsk – Mława – Gdańsk.

Zgodnie z danymi z Banku Danych Lokalnych w 2024 roku gminę zamieszkiwało 9 287 osób. Powierzchnia gminy wynosi 102,57 km², co daje gęstość zaludnienia na poziomie 90,5 os/km².

Obszar planu znajduje się w centralnej części gminy.

Położenie fizyczno-geograficzne

Zgodnie z podziałem fizyczno-geograficznym według A. Richlinga gmina Pomiechówek położona jest na Nizinie Środkowomazowieckiej (318.7), w obrębie Nizin Środkowopolskich (318) na obszarze Niżu Środkowoeuropejskiego (31). Obszar w północno - wschodniej części leży skraju mezoregionu Wysoczyzny Ciechanowskiej, a południowo - zachodnia część opracowania na skraju Wysoczyzny Płońskiej.

Wysoczyzna Ciechanowska to falista równina, która urozmaicona jest ostańcami wzgórz morenowych oraz kemów (wysokość do 157 m). Rozcięta jest dolinami dopływów Wkry i Narwi, a sam region ma charakter typowo rolniczy. Rzeźba Wysoczyzny Ciechanowskiej została wykształcona w wyniku działalności lodowca stadia Wkry (złodowacenie środkowopolskie). Okresy następne w wyniku denudacji peryglacjalnej doprowadziły do złagodzenia istniejących form terenu.

Wysoczyzna Płońska to równina morenowa złodowacenia środkowopolskiego, która urozmaicona jest wzgórzami kemowymi i morenowymi (wysokość do 163 m n.p.m.). Leży na prawym brzegu Wisły, pomiędzy ujściem Narwi a Płockiem. Opada stromą krawędzią do Doliny Wisły (wys. 25-35 m). Obszar ten jest pozbawiony dużych jezior, a cały region ma charakter rolniczy, pomimo niskich opadów.

Budowa geologiczna, zasoby naturalne i rzeźba terenu

Na terenie gminy Pomiechówek, w wyniku działalności erozyjno-akumulacyjnej, ukształtował się krajobraz zdominowany przez wysoczyzny morenowe, przecięte dolinami rzecznyymi. Większość osadów znajdujących się na powierzchni tych wysoczyzn pochodzi ze złodowacenia środkowopolskiego, w szczególności ze stadia północno-mazowieckiego i fazy Wkry. Przeważają tam gliny zwałowe i bazalne oraz piaski fluwioglacjalne. Z okresu interglacjału eemskiego zachowały się natomiast ropy warwowe i mułki pochodzenia zastoiskowego. Podczas ostatniego złodowacenia (bałtyckiego), obszar ten znajdował się pod wpływem zjawisk peryglacjalnych i osadzania się materiałów w dolinach rzecznych,

głównie piasków na terasach nadzalewowych. Dolina Narwi i Wkry zbudowana jest głównie z piasków i żwirów rzecznych, miejscami zawierających przewarstwienia mad, torfów i gytii.

Pod względem warunków gruntowych dla inwestycji budowlanych można wyróżnić trzy typy obszarów:

- Wysoczyzny morenowe – zdominowane przez gliny zwałowe o zróżnicowanej zawartości piasku i stopniu plastyczności, co czyni je generalnie korzystnymi dla posadowienia budynków. Jednak przy większych inwestycjach zaleca się przeprowadzenie szczegółowych badań geotechnicznych, ze względu na możliwą obecność piaszczystych soczewek. Również piaski fluwioglacjalne obecne na tych terenach nie stanowią istotnych ograniczeń budowlanych, ponieważ ich ściśliwość pod obciążeniem jest znikoma;
- Dolina rzeczna – występują tam trzy typy gruntów, różniące się zawartością materii organicznej, co negatywnie wpływa na stabilność konstrukcji. Osady aluwialne (piaski i żwiry) są dobrze obtoczone i głównie kwarcowe, ale mogą zawierać przewarstwienia mad i torfów, które pogarszają warunki gruntowe. Namuły są jeszcze mniej korzystne ze względu na swoją niejednorodność i wysoki udział substancji organicznych;
- Torfowiska – stanowią najmniej korzystny obszar dla inwestycji budowlanych z uwagi na bardzo słabe właściwości nośne. Na szczęście, ich występowanie jest ograniczone przestrzennie i obejmuje niewielkie fragmenty terenu.

Oligoceńskie piaski, mułki i ły o miąższości 15-35 m, pokrywają cały obszar w granicach arkusza. Najmłodsze osady neogenu, plioceńskie ły stanowią podłoże utworów czwartorzędowych na całym obszarze. Miąższość tych utworów ocenia się na przeszło sto metrów. Ich strop wykazuje silne urzeźbienie powstałe w wyniku działalności erozyjnej, rzecznej oraz lodowcowej. Plejstocenia ły warwowe występują także w granicach gminy. Mają miąższości do kilku metrów, w związku z czym uznano ten obszar za perspektywiczny dla złóż ceramiki budowlanej.

Pod względem hydrogeologicznym obszar opracowania położony jest w Regionie Mazowieckim. Występują tu czwartorzędowe i trzeciorzędowe piętra wodonośne obejmujące kilka poziomów.

Gmina Pomiechówek położona jest w granicach Głównych Zbiorników Wód Podziemnych nr 222 Dolina Środkowej Wisły (Warszawa – Puławy) oraz nr 215 „Subniecka Warszawska”.

Wody podziemne

Według podziału kraju na jednostki hydrologiczne, teren gminy znajduje się w obszarze regionu mazowieckiego, podregionu wschodnio-mazowieckiego i rejonu kopalnej doliny Wkry. Głównym poziomem wodonośnym jest poziom czwartorzędowy. Stanowi on podziemny zbiornik doliny kopalnej Wkry, zasilany głównie wodą z opadów atmosferycznych infiltrującą przez powierzchniowe utwory mniej lub bardziej przepuszczalne do głębszych warstw czwartorzędu. Poziomem użytkowym o mniejszym znaczeniu jest poziom wodonośny trzeciorzędu. Poziom wodonośny czwartorzędu charakteryzuje się utworami piaszczystymi ze żwirami i zalega na głębokości na ogół poniżej 30 m w części południowej gminy. Wydajność warstwy wodonośnej kształtuje się w granicach 30-70 m³/h.

Miąższość utworów wodonośnych w czwartorzędzie waha się od 15 do 40 m. Wodonośność, czyli potencjalna wydajność typowego otworu studziennego poziomów czwartorzędowych jest znacznie zróżnicowana i waha się od 2 do 120 m³/h. W zachodniej części gminy wynosi 30-70 m³/h a miejscami 70-150 m³/h.

Teren gminy Pomiechówek zlokalizowany jest w granicach jednolitych części wód podziemnych nr 49.

The map shows the Świętokrzyskie Voivodeship (49) in central Poland, outlined in red. It is bordered by Lublin Voivodeship (20) to the north, Łódź Voivodeship (10) to the east, and Mazowieck Voivodeship (14) to the south. To the west are parts of Lublin (20) and Świętokrzyskie (49) voivodeships. Major cities like Kielce, Ostrowiec Świętokrzyski, and Piekoszew are marked. The Vistula River (Wisła) flows through the region. A scale bar indicates 0, 2, 4, 6, 8 km.

Zgodnie z ustawą *Prawo wodne* przez jednolitą część wód podziemnych rozumie się określoną objętość wód podziemnych występującą w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych. Cele środowiskowe dla JCWPd określone przez ustawę to:

- zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
- zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu;
- ich ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

16

klasę III (wody zadawalającej jakości) natomiast w 1 punkcie pomiarowym – klasę V (wody złej jakości).

W gminie Pomiechówek badania jakości wód podziemnych przeprowadzone były jednym punkcie pomiarowym, dla którego stwierdzono II klasę czystości wód (wody dobrej jakości).

Zgodnie z oceną stanu tej JCWPd jej stan chemiczny oraz ilościowy jest dobry. Jej celem środowiskowym jest utrzymanie tego stanu i nie jest ona zagrożona nieosiągnięciem tego celu. Spośród presji determinujących stan jej wód wskazano presję chemiczną jaką jest presja obszarowa rozproszona związana z rolnictwem, gospodarką komunalną lub przemysłem.

Gmina Pomiechówek położona jest w granicach Głównych Zbiorników Wód Podziemnych nr 222 Dolina Środkowej Wisły (Warszawa – Puławy) oraz nr 215 „Subniecka Warszawska”. Obszar opracowania planu znajduje się w granicach GZWP nr 215 „Subniecka Warszawska”.

Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 222, stanowi zbiornik typu porowego o budowie czwartorzędowej. Wody podziemne występujące w jego obrębie zaliczane są do klasy II jakości, co oznacza, że nadają się do spożycia po prostym uzdatnieniu. Zbiornik ten uznawany jest jednak za bardzo podatny na antropopresję, co oznacza wysoką wrażliwość na zanieczyszczenia i konieczność prowadzenia racjonalnej gospodarki wodnej w jego zasięgu.

Ryc. 5. Lokalizacja gminy Pomiechówek na tle Głównych Zbiorników Wód Podziemnych

Źródło: <https://geolog.pgi.gov.pl/>

Wody powierzchniowe

Głównymi i jedynymi ciekami o ciągłym przepływie są rzeki: Narew i jej ostatni prawy dopływ Wkra zlokalizowana w północnej części opracowania.

Badania jakości poszczególnych części wód zostały przeprowadzone przez GIOŚ w latach 2022-2024. Stan ogólny, chemiczny i potencjał ekologiczny określony został na podstawie oceny stanu GIOŚ 2014-2019 i oceny eksperckiej.

Tab. 1. Wykaz Jednolitych Części Wód Powierzchniowych na terenie gminy Pomiechówek

Nazwa jednolitej części wód (europejski kod JCW)	Aktualny stan JCW	Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	Czynniki determinujące zagrożenie
Narew od jez. Zegrzyńskiego do ujścia (RW200012269)	zły	zagrożona	rozproszone - rozwój obszarów zurbanizowanych: transport, turystyka, odpływ miejski; nieznane (substancje zakazane);
Wkra od Sony do ujścia (RW200016268999)	zły	zagrożona	ścieki komunalne i przemysłowe, rozproszone - rozwój obszarów zurbanizowanych: transport, turystyka, odpływ miejski; nieznane (substancje zakazane);

Źródło: <http://karty.apgw.gov.pl:4200/jcw-powierzchniowe>

Tab. 2. Wyniki i klasyfikacja wskaźników jakości wód powierzchniowych dla JCW w gminie Pomiechówek

Nazwa jednolitej część wód (europejski kod JCW)	Klasa elementów Biologicznych	Klasa elementów hydro-morfologicznych	Klasa elementów fizyko-chemicznych	Stan/ potencjał ekologiczny	Stan chemiczny	Ogólny stan wód
	2022					
Narew od jez. Zegrzyńskiego do ujścia (RW200012269)	-	-	-	umiarkowany	poniżej dobrego	zły
	2023					
	3	2	2			
	2024					
	-	-	1			
Wkra od Sony do ujścia (RW200016268999)	2022			umiarkowany	poniżej dobrego	zły
	3	1	>2			
	2023					
	-	-	>2			
	2024					
	-	-	2			

Źródło: www.gios.gov.pl

Rzeka Wkra płynie z północy na południe głęboko wciętą w powierzchnię wysoczyzny malowniczą, meandrującą doliną. Wskutek działalności erozyjnej wód, dolina rzeki ma charakter rynnowy, jest wąska i charakteryzuje się dużymi spadkami poprzecznymi, nieregularnym uformowaniem tarasu akumulacyjnego. Miejscami zbocza doliny są strome. Poziom wody w rzece przy północnej granicy gminy wynosi około 76,6 m n.p.m., zaś przy ujściu 71 m n.p.m. Średni przepływ wód kształtuje się w wielkości 22 m³/s. Zasoby nienaruszalne wód zlewni Wkry wynoszą 79,3 hm³ (14,9 dam³/km²), czyli o przepływie 3 m³/sek.

Gmina Pomiechówek położona jest w granicach Jednolitych Części Wód Powierzchniowych zgodnie z poniższą tabelą, podobnie jak Nowy Modlin, który położony jest w granicach obu JCWP.

Zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska z dniem 1 stycznia 2019 roku Główny Inspektorat Ochrony Środowiska przejął zadania w zakresie Państwowego Monitoringu Środowiska i laboratorium. Zgodnie

z informacjami GDOŚ monitoring JCWP prowadzony jest w czterech rodzajach monitoringu: diagnostycznym, operacyjnym, badawczym i obszarów chronionych. Prowadzony jest w cyklach powiązanych ściśle z cyklem gospodarowania wodami (6-letnie). Częstotliwość badań jest zróżnicowana i zależy od celu, dla którego dany punkt pomiarowo-kontrolny został wyznaczony. Wyniki badań zostały przedstawione w tabeli 2.

Zagrożenie powodziowe

Obszar opracowania leży w zasięgu strefy zagrożenia powodziowego w dolinie Wkry.

Warunki glebowe

Obszary wysoczyznowe zbudowane z glin i piasków gliniastych pokryte są glebami brunatnoziemnymi z dominacją typów gleb brunatnych wylugowanych oraz w mniejszym stopniu płowych, bielicoziemnych oraz rdzawoziemnych, głównie rdzawych. Obszary dolinne w partiach terasów nadzalewowych zbudowanych z piasków i żwirów to gleby bielicoziemne, głównie bielicowe. Terasy najniższe pokryte są głównie glebami napływowymi: madami, glebami bagiennymi (torfami), glebami mułowymi, jak również glebami pobagiennymi, murszowymi, czarnymi ziemiemi.

Na terenie gminy większość gleb użytkowanych rolniczo są glebami słabymi. Gleby klasy V i VI zajmują około 50% powierzchni gminy. Gleby dobre tj. klasy IIIa i średnio dobre (IIIb) zajmują zaledwie 2% powierzchni gruntów ornych w gminie.

Warunki klimatyczne

Gmina leży w centrum Mazowsza, w makroregionie ekoklimatycznym Niziny Mazowieckiej, które odznacza się niskimi sumami opadów rocznych oraz wysokimi temperaturami powietrza.

Na klimat oddziałuje w sposób znaczący Wisła, Narew i Wkra, tworząc na terenie powiatu nowodworskiego, największy węzeł wodny w Polsce. Oddziaływanie to przejawia się poprzez występowanie mgieł przy różnicach temperatur powietrza i wody oraz mniejszymi amplitudami temperatur w okresach letnich.

Najzimniejszym miesiącem jest styczeń, ze średnią temperaturą powietrza od -3,4°C do 3,7°C, najcieplejszym lipiec, ze średnią temperaturą od 18,2°C do 19,1°C.

W ciągu roku jest wyraźna przewaga opadów w miesiącach wiosenno - letnich niż w jesienno - zimowych. Panujące kierunki wiatrów to zachodni i południowo - zachodni, a następnie wschodni.

Najkorzystniejsze warunki klimatyczno-zdrowotne występują w obrębie terenów otwartych wysoczyzny, na obszarach o korzystnej ekspozycji południowej, charakteryzującej się:

- dobrym nasłonecznieniem,
- dobrymi warunkami termicznymi,
- dobrym przewietrzaniem terenu,
- korzystnymi warunkami wilgotnościowymi.

Klimat obszaru obejmującego gminę Pomiechówek ma charakter przejściowy pomiędzy morskim a kontynentalnym. Charakterystyka klimatu:

- niska suma opadów atmosferycznych (średnio 500-550 mm),
- średnia temperatura roczna - 7,6°C,
- dominacja wiatrów zachodnich,
- okres wegetacyjny trwa 210 - 215 dni.

Powietrze

Odnośnie oceny jakości powietrza atmosferycznego, obszar gminy Pomiechówek przydzielono do strefy mazowieckiej, obejmującej całe województwo poza Warszawą, Radomiem i Płockiem. Pełna ocena stanu czystości obejmuje następujące zanieczyszczenia: dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, benzen, ołów, arsen, nikiel, kadm, benzo(a)piren, pył PM10, pył PM2,5, ozon i tlenek węgla. Wynikiem oceny jest zaliczenie strefy do jednej z niżej opisanych klas:

1. Dla substancji, dla których określone są poziomy dopuszczalne lub docelowe:
 - klasa A – stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają poziomów dopuszczalnych i poziomów docelowych;
 - klasa B – stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji (tylko dla PM2,5);
 - klasa C – stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne powiększone o margines tolerancji, a w przypadku, gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne i poziomy docelowe.
2. Dla substancji, dla których określone są poziomy celu długoterminowego:
 - klasa D1 – stężenia ozonu i współczynnik AOT40 nie przekraczają poziomu celu długoterminowego;
 - klasa D2 – stężenia ozonu i współczynnik AOT40 przekraczają poziom celu długoterminowego.
3. Dla substancji, dla których określone są poziomy docelowe:
 - klasa A – stężenia PM2,5 na terenie strefy nie przekraczają poziomu docelowego;
 - klasa C2 – stężenia PM2,5 przekraczają poziom docelowy.

Klasa strefy jest określana na podstawie stężeń występujących w rejonach potencjalnie najbardziej zanieczyszczonych daną substancją. W rezultacie, nawet niezbyt rozległy obszar przekroczeń wartości normatywnych będzie miał wpływ na wynik klasyfikacji całej strefy o dużym obszarze. Z tego względu ważne jest podkreślenie faktu, że zaliczenie strefy do klasy C, C2, D2 pod względem niektórych substancji nie oznacza złej jakości powietrza na całym jej terenie, a jest jedynie sygnałem, że w granicach strefy istnieją obszary wymagające podjęcia i prowadzenia działań na rzecz poprawy jakości powietrza.

Tab. 3. Klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane z ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia ludzi

SO ₂	NO ₂	CO	C ₆ H ₆	PM10	PM2,5	Pb	As	Cd	Ni	B(a)P	O ₃
A	A	A	A	A	A1 ¹	A	A	A	A	C	A ²

¹⁾ Dla pyłu PM 2,5 – poziom dopuszczalny I faza, wszystkie strefy uzyskały klasę A.

²⁾ Dla ozonu – poziom celu długoterminowego, strefy uzyskały klasę D2.

Źródło: www.gios.gov.pl

Tab. 4. Klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane z ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony roślin

SO ₂	NO _x	O ₃
A	A	A ¹

¹⁾ Dla ozonu – poziom celu długoterminowego strefa mazowiecka uzyskała klasę D2

Źródło: www.gios.gov.pl

W 2024 roku przeprowadzono ocenę jakości powietrza w województwie mazowieckim, uwzględniając kryteria odnoszące się do ochrony zdrowia oraz ochrony roślin. Jej wyniki przedstawione są w Tab. 3. i 4.

Formy ochrony przyrody

Obszar opracowania znajduje się w granicach Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Poza nim, najbliższymi zlokalizowanymi obszarami chronionymi są:

- Obszar Natura 2000 „Forty Modlińskie” – od 1,63 km;
- Rezerwat Przyrody „Pomiechówek” – 0,68 km;
- Rezerwat i Obszar Natura 2000 „Dolina Wkry” – 1,6 km;
- Obszar Natura 2000 „Dolina Środkowej Wisły” – 5,51 km;
- Kampinoski Park Narodowy – otulina – 5,35 km;
- Rezerwat „Zakole Zakroczymskie” – 5,69 km.

Ryc. 6. Obszar objęty planem na tle najbliższych form ochrony przyrody

Źródło: <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

Warszawski Obszar Chronionego Krajobrazu (WOCHK) został utworzony rozporządzeniem nr 3 Wojewody Mazowieckiego z dnia 13 lutego 2007 r. (Dz. Urz. Woj. Maz. z dnia 14 lutego 2007 r. 42, poz. 870). Obszar ten zajmuje powierzchnię blisko 150 000 ha i obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowych ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełniącą funkcję korytarzy ekologicznych. Część WOCHK rozpościera się na terenie gminy Pomiechówek na gruntach sołectw: Wymysły, Cegielnia Kosewko, Kosewo, Nowy Modlin, Wójtostwo, Zapiecki i częściowo w Woli Błędowskiej. Obszar ten podzielony został na:

- 1) strefę szczególnej ochrony ekologicznej obejmującą tereny, które decydują o potencjale biotycznym obszarów oraz o istotnym znaczeniu dla migracji zwierząt, roślin i grzybów;
- 2) strefę ochrony urbanistycznej obejmującej wybrane tereny miast i wsi oraz grunty o

wzmocnionym naporze urbanizacyjnym, posiadające szczególne wartości przyrodnicze;

3) strefę „zwykłą” obejmującą pozostałe tereny.

W strefie szczególnej ochrony ekologicznej znajdują się w większości tereny zalewowe rzeki Narwi i Wkry.

W zależności od strefy ochrony ekologicznej ww. rozporządzenie wprowadza szereg zakazów, nakazów i ograniczeń w zakresie korzystania z zasobów przyrody, użytkowania gruntów oraz realizacji inwestycji.

W strefie zwykłej Obszaru zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeśli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeśli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 20 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

W strefie szczególnej ochrony ekologicznej Obszaru zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902 i Nr 170, poz. 1217);
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka

wodna lub rybacka;

- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej; w przypadku m. st. Warszawy w odniesieniu do lokalizowania obiektów budowlanych zakaz ten obowiązuje w odległości mniejszej niż 10 m oraz ogrodzeń w odległości mniejszej niż 5 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Rezerwat przyrody Pomiechówek to leśny rezerwat przyrody utworzony w 1981 r. na terenie gminy Pomiechówek. Zajmuje powierzchnię 18,86 ha. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu lasu grądowego i licznymi drzewami pomnikowymi oraz bogatą fauną. W skład rezerwatu wchodzi dwa obszary, na których ochroną został objęty las zbliżony do naturalnego z dębami szypułkowymi o wysokości do 30 m. Występuje tu duża domieszka innych gatunków drzew: brzoza brodawkowata (*Betula pendula*), topola osika (*Populus tremula*) i krzewów: kruszyna (*Frangula alnus*), leszczyna (*Corylus avellana*), grab (*Carpinus betulus*), dereń (*Cornus alba*), pojawiają się drzewa pomnikowe: nawet dwustuletnie sosny (*Pinus sylvestris*) i dęby (*Quercus sp.*). Zwarty drzewostan powoduje w lecie duże zacienienie, ale występują tu liczne rośliny zielne, które kwitną wczesną wiosną. W runie występują miodownik melisowaty (*Melittis melissophyllum*), czerniec gronkowy (*Actaea spicata*), gnieźnik leśny (*Neottia nidus-avis*).

Teren rezerwatu jest również ostoją zwierzyny. Stare drzewa stwarzają warunki dla zakładania gniazd drobnym ptakom śpiewającym, z większych gniazdują tu bocian czarny (*Ciconia nigra*) i puszczyk (*Strix aluco*). Przebywają tu także zwierzęta kopytne – dziki (*Sus scrofa*), sarny (*Capreolus capreolus*), łosie (*Alces alces*), swoje nory zakładają borsuki (*Meles meles*) i lisy (*Vulpes vulpes*).

Rezerwat przyrody „Dolina Wkry”, zlokalizowany w sąsiedztwie obszaru objętego planem, o pow. 24,37 ha utworzony na podstawie zarządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 8 lipca 1991 roku (MP nr 25, poz. 172 z 1991 r.), zmienionego Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 20 lipca 2016 r. w sprawie rezerwatu przyrody Dolina Wkry (Dz. Urz. Województwa Mazowieckiego z dnia 2 sierpnia 2016 r., poz. 7245). Celem ochrony jest zachowanie krajobrazu przełomowego odcinka rzeki Wkry oraz pozostałości lasów łęgowych. Podstawowe cele ochrony polegają na zachowaniu naturalnych walorów krajobrazu, ochronie cennej roślinności z pozostałościami lasów łęgowych oraz zapobieżeniu ekspansji działek rekreacyjnych i domków letniskowych, w tym cennym pod względem cech środowiska przyrodniczego fragmencie gminy.

Zgodnie z Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody Dolina Wkry (Dz. U. Woj. Maz. z 2016 r. poz. 8579) plan ochrony uwzględnia zakres planu ochrony dla obszaru Natura 2000 Dolina Wkry PLH140005. Celem ochrony rezerwatu jest zachowanie krajobrazu przełomowego odcinka rzeki Wkry oraz pozostałości lasów łęgowych. Wprowadzono ustalenia do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pomiechówek, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy Pomiechówek dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych rezerwatu.

Specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 PLH140005 „Dolina Wkry” leży w kompleksie leśnym Pomiechówek, w sąsiedztwie obszaru objętego planem, po obu stronach przełomu rzeki Wkry. Obejmując jej koryto o naturalnym, roztopowym charakterze wraz z przyległymi łęgami oraz z wysoczyzną i jej stromym stokiem z grądami zboczowymi. Zgodnie z Załącznikiem I Dyrektywy Rady 92/43/EWG siedliska łęgowe tworzą: łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe, a siedliska grądów: grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny. Na obszarze stwierdzono obecność bobra (*Castor fiber*) i wydry (*Lutra lutra*), które ujęte są w Załączniku II. W rzece występują podwodne, przybrzeżne zbiorniki rdestnicowe i dość bogata ichtiofauna. Bogata jest również awifauna. Obszar w całości położony jest na terenie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu i w granicach rezerwatu przyrody „Dolina Wkry”.

Specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 PLH140020 „Forty Modlińskie” położony jest na terenie Twierdzy Modlin. Obejmuje powierzchnię 176,49 ha i składa się z ośmiu powiązanych enklaw. Obszar ten został wyznaczony w celu ochrony zagrożonych wyginięciem gatunków zwierząt (z wyłączeniem ptaków), takich jak mopek (*Barbastella barbastellus*), nocek duży (*Myotis myotis*) oraz nocek łydkowski (*Myotis dasycneme*).

4.2. Uwarunkowania społeczno-gospodarcze rozwoju gminy Pomiechówek

Gmina Pomiechówek, z uwagi na swoją lokalizację w aglomeracji warszawskiej, stała się miejscem napływu nowych mieszkańców w wyniku procesu suburbanizacji. Niewielka odległość i dobre połączenie komunikacyjne gminy z Warszawą wyzwała ruch budowlany i inwestycyjny – gmina Pomiechówek staje się docelowo miejscem zamieszkania dla wielu osób spoza jej obszaru. Biorąc pod uwagę powyższe, prognozuje się dalszy rozwój gminy Pomiechówek. W analizowanym obszarze przewiduje się przede wszystkim rozwój funkcji mieszkaniowej oraz mieszkaniowo-usługowej. Z tego względu ważne jest, aby rozwój ten był zaplanowany i skoordynowany, biorąc pod uwagę aspekty niezbędne do stworzenia ładu przestrzennego, w tym powiązania z otoczeniem, organizację ruchu komunikacyjnego, dostęp do usług, jak również ochronę elementów przyrodniczych na danych obszarach, a przede wszystkim zgodność z polityką przestrzenną gminy, co jest możliwe wyłącznie poprzez uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

5. Charakterystyka, analiza i ocena stanu środowiska na terenie objętym opracowaniem

5.1. Stan zagospodarowania i środowiska przyrodniczego

Od strony północnej obszar graniczy z terenem nadrzecznym rzeki Wkry. Znajduje się tam budynek infrastrukturalny. Granicę wschodnią stanowi droga gminna przebiegająca przez teren leśny. Południową granicę stanowi zarówno las, jak i ulice: Wojska Polskiego i Graniczna. Zlokalizowany jest tam teren zamknięty resortu obrony narodowej. Od strony zachodniej obszar graniczy z terenem rolniczym, w tym gruntami zakrzewionymi i zadrzewionymi, a także ulicą Ustronną.

Teren opracowania obejmuje rzekę Wkrę, a także grunty nadrzeczne, w dużej mierze leśne. Na obszarze zlokalizowany jest budynek Leśnictwa Pomiechówek, budynki mieszkalne oraz zagrodowe zlokalizowane wzdłuż ulicy Gościnnej, i kilka budynków mieszkalnych wzdłuż ulicy Słowiańskiej. Pozostałą część obszaru stanowią pola uprawne.

Przez teren opracowania przebiega linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia (110 kV), a także dalekosiężny rurociąg naftowy „Przyjaźń”. Na obszarze opracowania nie występuje ogólnodostępna sieć gazowa. Istniejące zabudowania w większości przyłączone

są do sieci kanalizacyjnej, a wszystkie do sieci elektroenergetycznej i wodociągowej. Wzdłuż dróg przebiega również sieć telekomunikacyjna. Grunty rolne oraz leśne pozostają bez uzbrojenia. Na obszarze zlokalizowana jest również stacja bazowej telefonii komórkowej.

Obszar planu zlokalizowany jest również w granicach stref powierzchni stożkowej ograniczającej przeszkody (OLS) dla lotniska Warszawa/Modlin oraz w granicach strefy powierzchni ograniczających zabudowę (BRA) dla lotniczych urządzeń naziemnych (LUN).

W granicach obszaru objętego planem zlokalizowane są strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych ujętych w wojewódzkiej ewidencji zabytków archeologicznych oraz kapliczka, która jest obiektem o wartościach historyczno-kulturowych.

Ponadto w granicach obszarów planu zlokalizowane są: obszar szczególnego zagrożenia powodzią na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi 10% (raz na 10 lat), obszar szczególnego zagrożenia powodzią na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1% (raz na 100 lat) oraz obszar na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi 0,2% (raz na 500 lat). Związane są one z korytem rzeki Wkry.

Na obszarze występują również obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych – nr 9381 i nr 9380, położone wzdłuż drogi powiatowej nr 2411W – ul. Słowiańskiej.

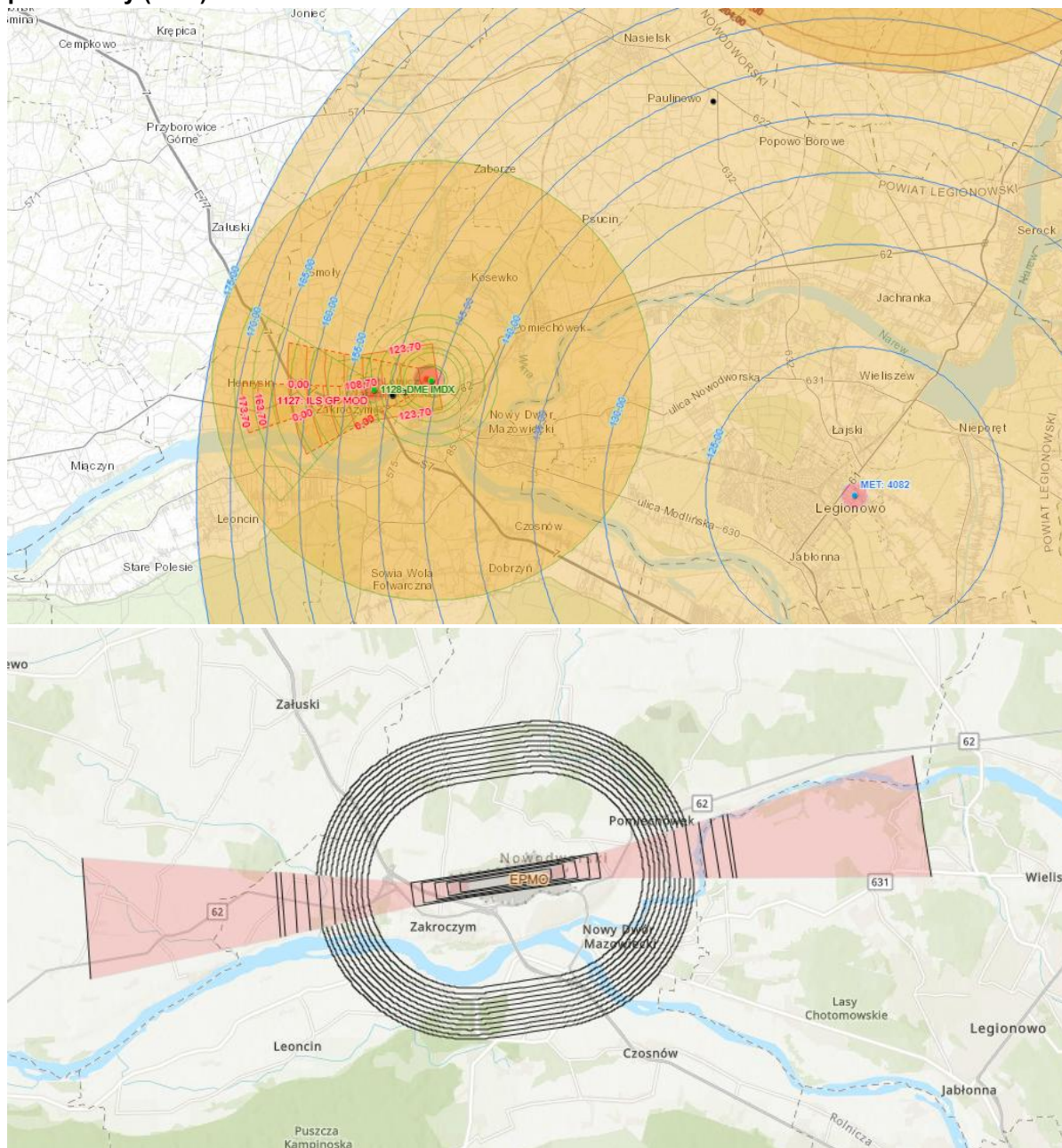
Obszar opracowania znajduje się w granicach trzeciorzędowego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 215 „Subniecka Warszawska” (nieudokumentowanego) oraz Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu i korytarza ekologicznego Dolina Wkry (KPnC-6).

Ryc. 7. Zagospodarowanie obszarów objętych opracowaniem

Źródło: geoportal.gov.pl

Ryc. 8. Rejestr Lotniczych Urządzeń Naziemnych (LUN) i ich powierzchni ograniczających zabudowę (BRA) oraz Rejestr Lotnisk Cywilnych (RLC) i ich powierzchni ograniczających przeszkody (OLS)

Źródło: <http://www.ulc.gov.pl/>

Na analizowanym obszarze można spodziewać się występowania oddziaływań środowiskowych typowych dla terenów nadrzecznych, leśnych oraz rolniczych, w szczególności związanych ze spływem powierzchniowym wód opadowych i roztopowych z obszarów zabudowanych, dróg publicznych oraz gruntów użytkowanych rolniczo. Potencjalne zanieczyszczenia mogą być transportowane w kierunku doliny rzeki Wkry, jednak brak jest ogólnodostępnych, szczegółowych badań określających skalę i zasięg ich wpływu na tereny sąsiednie. Uwarunkowania hydrologiczne, w tym występowanie obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, mogą okresowo intensyfikować procesy migracji zanieczyszczeń w środowisku gruntowo-wodnym. W wyniku ewentualnych przekształceń wynikających z realizacji ustaleń planu mogą pojawić się lokalne zagrożenia środowiskowe

związane z funkcjonowaniem istniejącej i potencjalnej zabudowy oraz infrastruktury technicznej, przy czym ich skala będzie ograniczona przez znaczący udział terenów leśnych i obszarów chronionych.

Na obszarze planu nie występują istotne punktowe źródła zanieczyszczeń powietrza. Emisje do atmosfery mogą być związane głównie z ruchem pojazdów na drogach publicznych, w tym na drodze gminnej oraz drodze powiatowej, a także z funkcjonowaniem istniejącej zabudowy mieszkaniowej. Brak jest dostępnych badań jakości powietrza dla analizowanego terenu, jednak na podstawie struktury zagospodarowania oraz obserwacji terenowych można przyjąć, że natężenie ruchu drogowego ma charakter lokalny i nie generuje ponadnormatywnych oddziaływań. Dominacja terenów leśnych, dolina rzeki oraz obecność obszarów chronionych sprzyjają zachowaniu korzystnych warunków aerosanitarnych i ograniczają kumulację zanieczyszczeń w powietrzu.

5.2. Potencjalne zmiany zagospodarowania oraz stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

W chwili obecnej w granicach planu obowiązują ustalenia pięciu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego:

1. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gruntów gminy Pomiechówek etap V wieś Kosewko, uchwalonego Uchwałą Nr XI/109/2003 Rady Gminy Pomiechówek z dnia 22 października 2003 r.;
2. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu gminy Pomiechówek, uchwalonego Uchwałą Nr XIX/148/04 Rady Gminy Pomiechówek z dnia 9 czerwca 2004 r.

W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu, na jego obszarze funkcjonowałyby zapisy powyższych planów miejscowych. Celem opracowania planu miejscowego było przede wszystkim zaktualizowanie i zmiana części przeznaczeń terenów, poprawa układu komunikacyjnego, poprzez usunięcie z projektu planu terenu przeznaczonego pod projektowaną obwodnicę Pomiechówka, w ciągu drogi krajowej nr 62, a także korekta ustalonych w planach obowiązujących zasad zagospodarowania i parametrów zabudowy.

Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego mają za zadanie kształtowanie zagospodarowania zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i polityką przestrzenną gminy zawartą w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Chronią one również poszczególne elementy środowiska przed szkodliwą działalnością człowieka, a także wartości kulturowe na danym terenie. Z punktu widzenia wpływu na środowisko, nieuchwalenie projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miałoby znaczący wpływ na obszar planu, w stosunku do wpływu ustaleń analizowanego dokumentu.

Tereny położone w granicach obszarów chronionych są szczególnie wrażliwe na niekorzystny wpływ nieuporządkowanego zagospodarowania, w związku z tym niezwykle istotne jest wprowadzenie w planie szczegółowych nakazów i zakazów dotyczących gabarytów zabudowy oraz ochrony środowiska. Uporządkowanie pozwoli na zrównoważony rozwój i na zachowanie walorów terenu oraz stworzy komfortowe warunki życia mieszkańców gminy. Ponadto istotne jest ustalenie szczegółowych nakazów i zakazów w zakresie przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Brak tego typu zapisów może wiązać się z konsekwencjami w postaci zanieczyszczenia wód gruntowych poprzez niewłaściwe odprowadzanie ścieków lub wprowadzenie ogrzewania powodującego znaczną emisję szkodliwych substancji do atmosfery.

Ocenę tendencji zmian stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego planu można rozważać wariantowo.

I wariant – gdy nie nastąpi żadne zainwestowanie, teren nie zostanie zagospodarowany, pozostanie w aktualnym użytkowaniu – zmiany można ocenić jako korzystne, ze względu na pozostawienie istniejącego stanu środowiska. Wariant mało prawdopodobny z uwagi na obowiązujący miejscowy plan.

II wariant – gdy plan nie zostanie uchwalony. Wówczas możliwość realizacji zabudowy, na przeważającej części terenu będzie możliwa na podstawie obowiązującego miejscowego planu.

W obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, kierunek zagospodarowania analizowanego obszaru dopuszcza na obszarze planu budownictwo mieszkaniowe z możliwością realizacji usług oraz budownictwo związane z usługami, tereny rolne otwarte, a także tereny leśne, zalesienia i zadrzewienia.

Prawdopodobny wpływ projektowanych zmian na poszczególne komponenty środowiska przedstawia się następująco:

- Różnorodność biologiczna, fauna i flora – negatywny wpływ na dotychczasową różnorodność biologiczną oraz faunę i florę i zastąpienie zielenią urządzonej towarzyszącą zabudowie na terenach innych niż leśne;
- Woda – możliwy negatywny wpływ związany z brakiem pełnego wyposażenia w systemy kanalizacyjne;
- Powietrze – możliwy pozytywny wpływ w przypadku stosowania niskoemisyjnych paliw do ogrzewania nowej zabudowy;
- Powierzchnia ziemi – negatywne oddziaływanie poprzez realizację zabudowy na terenach dotychczas niezagospodarowanych;
- Krajobraz – możliwy negatywny wpływ na krajobraz w przypadku realizacji zabudowy nieodpowiadającej istniejącym terenom zabudowanym w sąsiedztwie;
- Klimat – brak znaczącego oddziaływania lub brak możliwości stwierdzenia wpływu;
- Zasoby naturalne – brak znaczącego oddziaływania lub brak możliwości stwierdzenia wpływu;
- Zabytki – brak zmiany dotyczącej oddziaływania lub brak możliwości stwierdzenia wpływu;
- Dobra materialne – możliwe zwiększenie zainteresowania inwestorów, możliwy wzrost cen gruntów;
- Natura 2000 – obszar planu znajduje się poza obszarami Natura 2000 i biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu, rozwiązania przestrzenne w nim zawarte nie będą wpływały na cele, przedmiot ochrony oraz integralność tych form ochrony przyrody.

5.3. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Obszar objęty planem jest w znacznej części niezabudowany. W wyniku uchwalenia planu część terenów zostanie przekształcona z terenów niezabudowanych na tereny budowlane głównie mieszkaniowe i zagrodowe. Nie prognozuje się jednak wystąpienia na nich znaczącego negatywnego oddziaływania, gdyż w planie zastosowano zapisy mające na celu minimalizację negatywnego oddziaływania na środowisko, w tym dotyczące przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz pozostałe ustalenia ochrony środowiska przyrodniczego lub mające na to środowisko pośredni i bezpośredni

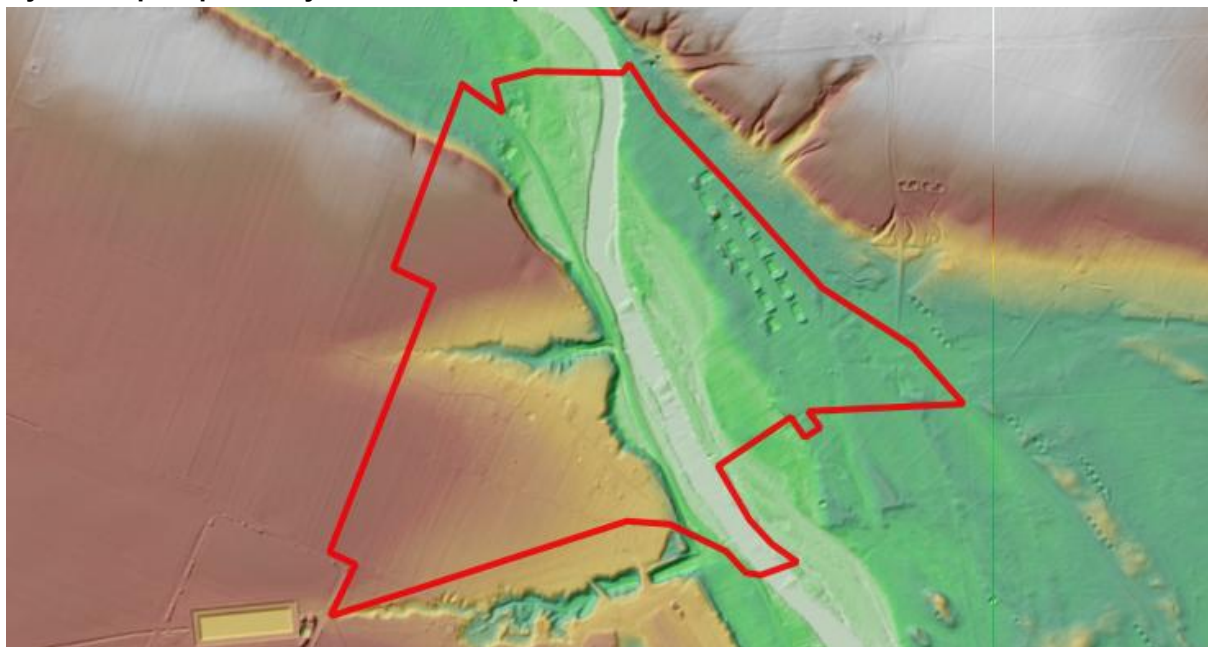
wpływ. Należy jednak podkreślić, iż na przeważającej części obszaru planu możliwa jest realizacja zabudowy na podstawie obowiązującego miejscowego planu.

W związku z powyższym, brak jest na danym terenie obszarów objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem wynikającym z ustaleń projektu planu.

Rzeźba terenu, gleby

Obszar planu charakteryzuje się niewielkim zróżnicowaniem form rzeźby powierzchni terenu. Deniwelacje te nie są znaczne, ze względu na znaczny rozmiar obszaru objętego planem. Forma ukształtowania terenu ma związek z przepływającą przez środek obszaru rzeką Wkrą. Związane z tym jest również osuwisko i obszar zagrożony osuwaniem się mas ziemnych, znajdujące się na obszarze. Na obszarze zlokalizowane są również liczne grunty III klasy bonitacyjnej. W związku z powyższym jedynie część obszaru nadaje się do zagospodarowania.

Ryc. 9. Mapa hipsometryczna obszaru opracowania

Źródło: geoportal.gov.pl

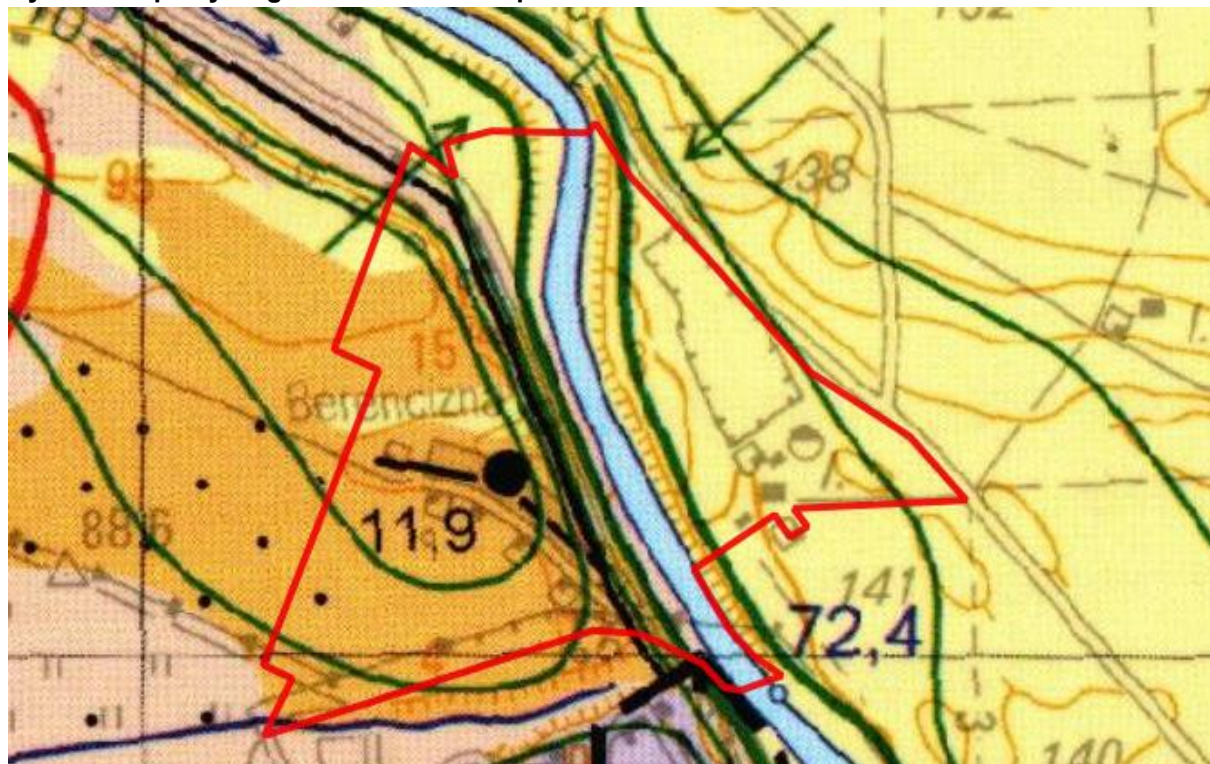
Jakość powietrza atmosferycznego

Na obszarze planu brak jest jakichkolwiek znacznych zanieczyszczeń powietrza. Mogą one być związane z ruchem samochodowym na drogach oraz związane z ogrzewaniem istniejących budynków.

Wody podziemne i powierzchniowe

Na obszarze opracowania znajduje się rzeka Wkra i jej tereny zalewowe. Na analizowanym terenie można się spodziewać wystąpienia przede wszystkim zanieczyszczeń związanych ze spływem powierzchniowym z terenów zabudowanych i zagospodarowanych lub z terenów rolniczych. Brak jest jednak ogólnodostępnych badań dotyczących ich wpływu na tereny sąsiednie. Ze względu na położenie obszaru opracowania w granicach GZWP 215 „Subniecka Warszawska”, wody podziemne i powierzchniowe narażone są na zanieczyszczenie spowodowane spływem zanieczyszczeń.

Ryc. 10. Mapa hydrograficzna obszaru opracowania

	1 klasa – przepuszczalność łatwa		4 klasa – przepuszczalność zmienna
	2 klasa – przepuszczalność średnia		5 klasa – przepuszczalność zróżnicowana
	3 klasa – przepuszczalność słaba		6 klasa – przepuszczalność bardzo słaba

Źródło: geoportal.gov.pl

Hałas i pola elektromagnetyczne

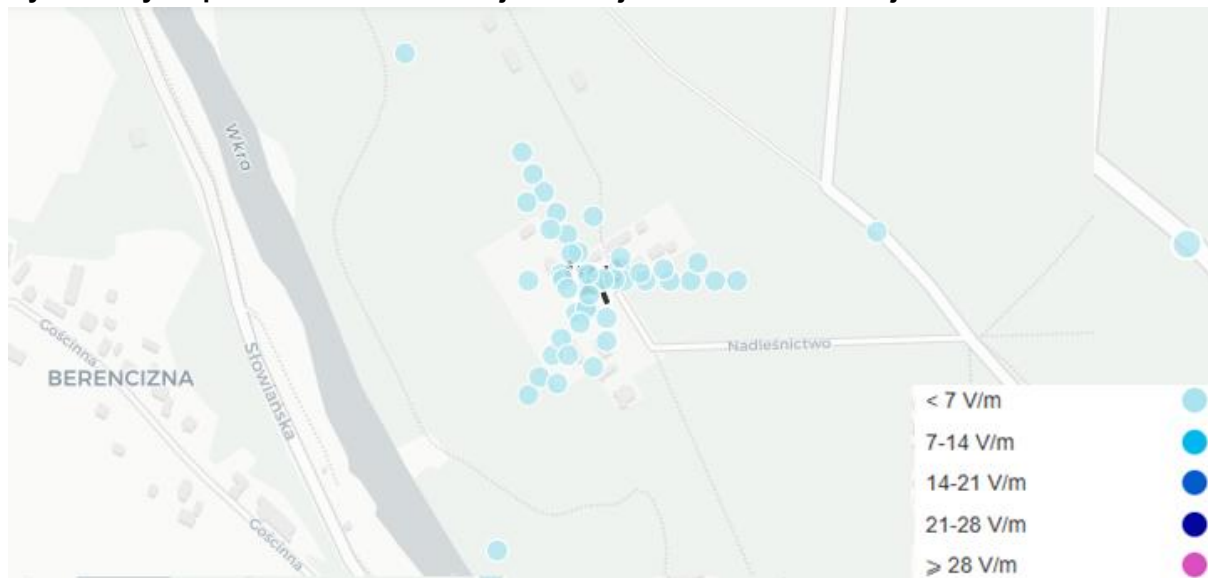
Na obszarze objętym planem zlokalizowane są drogi publiczne. Podczas wizji terenowej nie przeprowadzono żadnych badań akustycznych na obszarach objętych opracowaniem, jednak nie stwierdzono występowania znacznego negatywnego oddziaływania akustycznego.

Na obszarze zlokalizowana jest stacja bazowej telefonii komórkowej. Dla poziomów natężenia pola elektromagnetycznego pochodzącego, zarówno z instalacji radiowych, jak i sieci elektroenergetycznych, przeprowadzono monitoring pól elektromagnetycznych. Pomiary te prowadzone były w 2022 r. w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przez Inspekcję Ochrony Środowiska. Dopuszczalne poziomy pola elektromagnetycznego dla częstotliwości radiowych wynoszą od 28 V/m do 61 V/m. Zostały one określone w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie *dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku* (Dz.U. 2019 poz. 2448).

Na obszarze objętym planem, pole elektromagnetyczne wynosi <7 V/m, co oznacza że wartości te są znacznie niższe niż dopuszczalne normy. W związku z tym nie stwierdza się negatywnego wpływu stacji bazowej telefonii komórkowej, zlokalizowanej

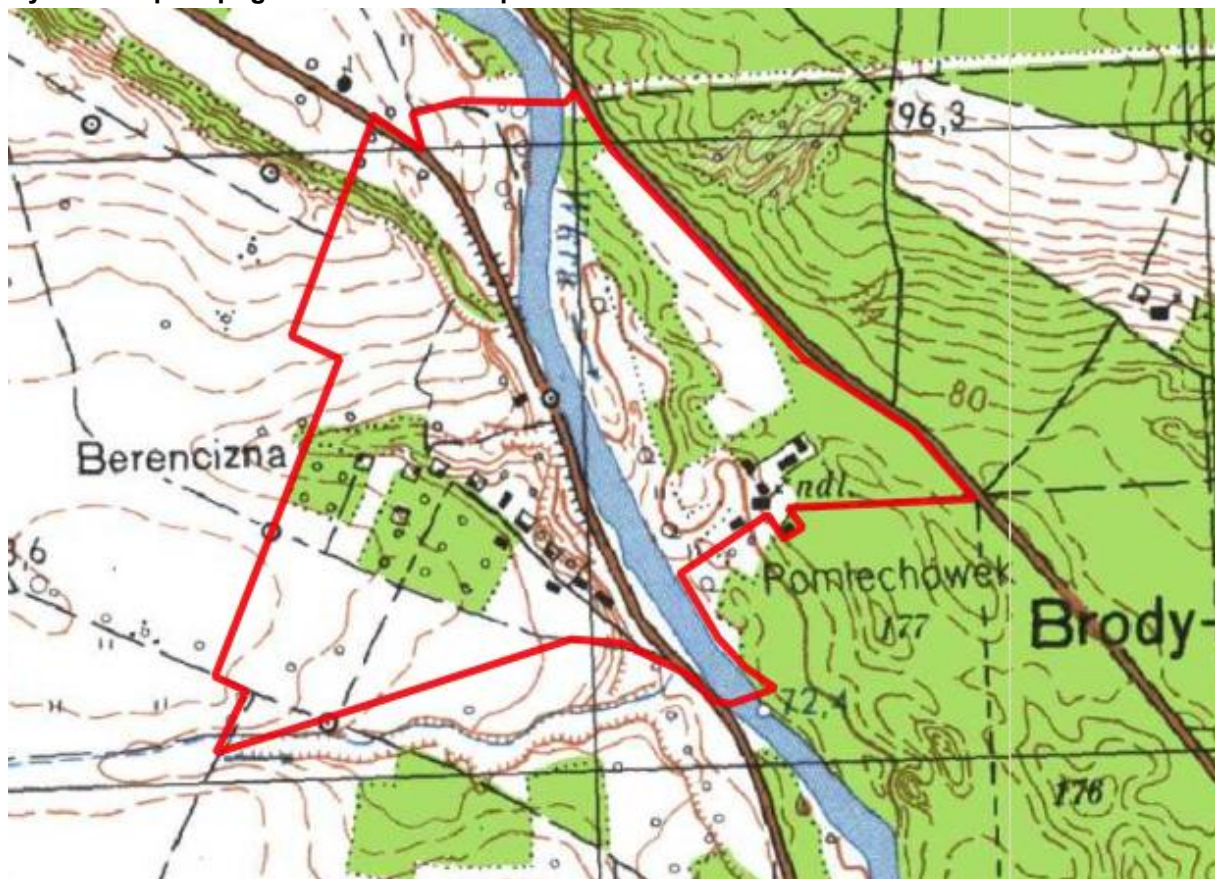
w Pomiechówku, na ludzi.

Ryc. 11. Wynik pomiarów PEM dla stacji bazowej telefonii komórkowej w Pomiechówku

Źródło: si2pem.gov.pl

Ryc. 12. Mapa topograficzna obszaru opracowania

Źródło: geoportal.gov.pl

5.4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

Obszar opracowania znajduje się w granicach Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Poza nim, najbliższymi zlokalizowanymi obszarami chronionymi są:

- Obszar Natura 2000 „Forty Modlińskie” – od 1,63 km;
- Rezerwat Przyrody „Pomiechówek” – 0,68 km;
- Rezerwat i Obszar Natura 2000 „Dolina Wkry” – 1,6 km;
- Obszar Natura 2000 „Dolina Środkowej Wisły” – 5,51 km;
- Kampinoski Park Narodowy – otulina – 5,35 km;
- Rezerwat „Zakole Zakroczymskie” – 5,69 km.

Są to obszary objęte formami ochrony wymienionymi w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Ponadto obszar planu zlokalizowany jest na terenie korytarza ekologicznego Dolina Wkry (KPnC-6). Jest to fragment Korytarza Północno-Centralnego, który rozpoczyna się w Puszczy Białowieskiej, przechodzi przez Lasy Mielnickie, dolinę Bugu, Puszcę Białą, gdzie rozdziela się na dwa główne odgałęzienia – jedno prowadzi do Lasów Włocławskich poprzez Puszcę Kurpiowską i Górznieńsko-Lidzbarski Park Krajobrazowy, a drugie dochodzi do Lasów Włocławskich poprzez Puszcę Kampinoską i dolinę Wisły, skąd przez Puszcę Bydgoską, Lasy Sarbskie, Puszcę Notecką i Lasy Lubuskie dochodzi do Parku Narodowego Ujście Warty.

Wyznaczenie i ochrona korytarzy ekologicznych zapewnia zachowanie funkcjonalnej łączności w warunkach powszechnej fragmentacji środowiska. Korytarze ekologiczne to obszary umożliwiające przemieszczanie się roślin i zwierząt pomiędzy siedliskami. Główne cele wyznaczania i ochrony korytarzy to:

- przeciwdziałanie izolacji obszarów przyrodniczo cennych i zapewnienie funkcjonalnych połączeń między poszczególnymi regionami kraju,
- zapewnienie możliwości funkcjonowania stabilnych populacji gatunków roślin i zwierząt,
- ochrona i odbudowa bioróżnorodności w kraju i Europie,
- stworzenie spójnej sieci obszarów chronionych, które zapewnią optymalne warunki do życia możliwie dużej liczbie gatunków.

Na terenie gminy nie występują węzły ekologiczne o randze międzynarodowej, jednakże najbliższy obszar o takim znaczeniu, Puszcza Kampinowska (20M), znajduje się w odległości kilku kilometrów na południe. Z tego powodu istotne jest zachowywanie lokalnych korytarzy ekologicznych na terenie gminy Pomiechówek.

Ochrona zasobów środowiska na terenach inwestycyjnych nie jest możliwa bez wcześniejszego zaplanowania jego zagospodarowania. W związku z brakiem znacznego zainwestowania na analizowanym terenie samoistnie utworzył się ekosystem. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w swoich założeniach powinien stanowić ochronę istniejących zasobów środowiska polegającą głównie na zachowaniu i wzmocnieniu istniejącego systemu środowiska przyrodniczego. W związku położeniem w granicach obszaru chronionego i w sąsiedztwie form ochrony przyrody niezbędne jest ustalenie dopuszczalnych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Proponuje się wprowadzenie zakazu realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w Rozporządzeniu Rady Ministrów

z dnia 10 września 2019 r. w sprawie *przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko*, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego.

Postępujący proces urbanizacji bezpośrednio niszczy całą florę oraz pośrednio faunę na terenie, który jest zajęty przez obiekt budowlany lub utwardzenie terenu. Również zmiana zagospodarowania niszczy występujące na tym terenie gatunki i zmienia w mniejszym lub większym stopniu lokalny ekosystem. Na terenie gminy, ze względu na znaczny stopień użytkowania rolniczego i leśnego, zachowane są walory krajobrazów o cechach naturalnych.

Skutki rozwoju zabudowy nie powodują znacznego negatywnego wpływu na krajobraz, przyczyniają się jednak do jego jakościowej zmiany. Ze względu na charakter dopuszczonej zabudowy, w tym zakazy związane z przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przy zastosowaniu pozostałych ustaleń planu i zasad ochrony środowiska nie należy się spodziewać występowania negatywnych oddziaływań na ww. obszary zlokalizowane poza obszarem planu.

Wyżej wymienione formy ochrony przyrody powodują ograniczenie możliwości użytkowania terenów nimi objętych oraz korzystania ze środowiska z uwzględnieniem zasobów przyrody, szczególnie ożywionej. Wprowadzone zakazy, nakazy lub ograniczenia, o których była mowa wcześniej obowiązują na terenach poddanych ochronie, nie zaś na terenach nią nieobjętych. Tak więc istnienie wskazanych form ochrony przyrody ogranicza zagospodarowanie terenu z wykorzystaniem określonych funkcji w planie. Z uwagi na ustalenia projektowanego dokumentu oraz przedmiot ochrony wyżej wymienionych obiektów, zapisy planu nie będą oddziaływały na tereny chronione.

Najistotniejsze z punktu widzenia projektowanego planu są:

- uwzględnienie wymogów ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniami;
- niezadowalający stan powietrza atmosferycznego w strefie mazowieckiej, ochrona powietrza atmosferycznego z uwagi na powtarzające się odnotowanie na obszarze województwa mazowieckiego przekroczenia dopuszczalnych norm,
- prawidłowo prowadzona gospodarka odpadami.
- zapobieganie konfliktom przestrzennym.

Należy podkreślić, iż dla zabezpieczenia środowiska przed negatywnymi wpływami, w projekcie planu wprowadzono zapisy, których realizacja w pełni zabezpieczy środowisko przyrodnicze.

6. Przewidywane oddziaływanie na środowisko i jego elementy

Każda ingerencja człowieka w środowisko niesie za sobą konsekwencje i oddziaływania na przyrodę, zarówno pozytywne, jak i negatywne. Zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju ingerencja ta powinna się odbywać z poszanowaniem dla środowiska naturalnego, zachowaniem równowagi przyrodniczej i trwałości podstawowych procesów przyrodniczych.

Dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, oznaczonych symbolami **1MNW**, **2MNW**, **3MNW**, ustala się następujące zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) przeznaczenie: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej;
- 2) dopuszczenie lokalizacji wyłącznie jednego budynku mieszkalnego jednorodzinnego na każde 1800 m² powierzchni działki budowlanej;
- 3) dopuszczenie lokalizacji budynków gospodarczych, garaży oraz wiat;
- 4) minimalna nadziemna intensywność zabudowy: 0,01;
- 5) maksymalna nadziemna intensywność zabudowy: 0,30;

- 6) maksymalna intensywność zabudowy: 0,45;
- 7) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 70%;
- 8) maksymalny udział powierzchni zabudowy: 15%;
- 9) geometria dachów:
 - a) budynków: dachy dwuspadowe symetryczne lub wielospadowe, o kącie nachylenia głównych połaci dachowych od 25° do 45°, z zastrzeżeniem lit. b,
 - b) budynków gospodarczych, garaży oraz wiat: dachy płaskie, jednospadowe, dwuspadowe, o kącie nachylenia głównych połaci dachowych do 30°;
- 10) dopuszczenie realizacji dachu płaskiego o kącie nachylenia połaci dachowej do 12°, na maksymalnie 30% powierzchni zabudowy budynku mieszkalnego;
- 11) maksymalna wysokość zabudowy:
 - a) budynków: 9,0 m, z zastrzeżeniem lit. b,
 - b) budynków gospodarczych, garaży oraz wiat: 6,0 m,
 - c) budowli: 9,0 m;
- 12) maksymalna liczba kondygnacji:
 - a) budynków: 2 kondygnacje nadziemne, z dopuszczeniem realizacji kondygnacji podziemnej, z zastrzeżeniem lit. b,
 - b) budynków gospodarczych i garaży: 1 kondygnacja nadziemna;
- 13) minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych: 1800 m².

Dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, oznaczonych symbolami **4MNW, 5MNW, 6MNW, 7MNW, 8MNW, 9MNW, 10MNW, 11MNW**, ustala się następujące zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

 - 1) przeznaczenie: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej;
 - 2) dopuszczenie lokalizacji wyłącznie jednego budynku mieszkalnego jednorodzinnego na każde 1200 m² powierzchni działki budowlanej;
 - 3) dopuszczenie lokalizacji:
 - a) budynków gospodarczych, garaży oraz wiat,
 - b) obiektów budowlanych zabudowy zagrodowej, wyłącznie na działkach na których tego typu zabudowa istnieje w dniu wejścia w życie planu;
 - 4) minimalna nadziemna intensywność zabudowy: 0,01;
 - 5) maksymalna nadziemna intensywność zabudowy: 0,40;
 - 6) maksymalna intensywność zabudowy: 0,60;
 - 7) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 70%;
 - 8) maksymalny udział powierzchni zabudowy: 20%;
 - 9) geometria dachów:
 - a) budynków: dachy dwuspadowe symetryczne lub wielospadowe, o kącie nachylenia głównych połaci dachowych od 25° do 45°, z zastrzeżeniem lit. b,
 - b) budynków gospodarczych, garaży oraz wiat: dachy płaskie, jednospadowe, dwuspadowe, o kącie nachylenia głównych połaci dachowych do 30°;
 - 10) dopuszczenie realizacji dachu płaskiego o kącie nachylenia połaci dachowej do 12°, na maksymalnie 30% powierzchni zabudowy budynku mieszkalnego;
 - 11) maksymalna wysokość zabudowy:
 - a) budynków: 9,0 m, z zastrzeżeniem lit. b,
 - b) budynków gospodarczych, garaży oraz wiat: 6,0 m,
 - c) budowli: 9,0 m;
 - 12) maksymalna liczba kondygnacji:
 - a) budynków: 2 kondygnacje nadziemne, z dopuszczeniem realizacji kondygnacji

podziemnej, z zastrzeżeniem lit. b,

b) budynków gospodarczych i garaży: 1 kondygnacja nadziemna;

13) minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych: 1200 m².

Dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, oznaczonych na rysunku planu symbolami **1MW, 2MW, 3MW, 4MW**, ustala się następujące zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

1) przeznaczenie: tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, z zastrzeżeniem pkt 2;

2) zakaz lokalizacji nowej zabudowy na terenie 1MW;

3) dopuszczenie lokalizacji:

a) obiektów rekreacji,

b) wiat, budynków gospodarczych i garaży, w tym garaży wielostanowiskowych;

4) minimalna nadziemna intensywność zabudowy: 0,01;

5) maksymalna nadziemna intensywność zabudowy: 0,80;

6) maksymalna intensywność zabudowy: 1,20;

7) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 40%;

8) maksymalny udział powierzchni zabudowy: 40%;

9) geometria dachów:

a) budynków: płaskie, dwuspadowe symetryczne lub wielospadowe, o kącie nachylenia głównych połaci dachowych do 45°, z zastrzeżeniem lit. b,

b) budynków usługowych, budynków gospodarczych, garaży oraz wiat: płaskie lub jedno-, lub dwuspadowe o kącie nachylenia głównych połaci dachowych do 30°;

10) maksymalna wysokość zabudowy:

a) budynków: 10,0 m, z zastrzeżeniem lit. b,

b) budynków usługowych, budynków gospodarczych, garaży oraz wiat: 6,0 m;

c) budowli: 8,0 m;

11) maksymalna liczba kondygnacji budynków:

a) budynków: 2 kondygnacje nadziemne, z dopuszczeniem realizacji kondygnacji podziemnej, z zastrzeżeniem lit. b,

b) budynków usługowych, budynków gospodarczych i garaży: 1 kondygnacja nadziemna;

12) minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych: 800 m².

Dla terenu drogi zbiorczej, oznaczonego symbolem **1KDZ**, ustala się następujące zasady oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

1) przeznaczenie: teren drogi zbiorczej – droga powiatowa nr 2411W;

2) szerokość w liniach rozgraniczających: zgodnie z rysunkiem planu.

Dla terenu drogi lokalnej, oznaczonego symbolem **1KDL**, ustala się następujące zasady oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

1) przeznaczenie: teren drogi lokalnej;

2) szerokość w liniach rozgraniczających: zgodnie z rysunkiem planu.

Dla terenów dróg dojazdowych, oznaczonych na rysunku planu symbolami **1KDD, 2KDD, 3KDD, 4KDD**, ustala się następujące zasady oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

1) przeznaczenie: tereny dróg dojazdowych;

2) szerokość w liniach rozgraniczających: zgodnie z rysunkiem planu;

3) dopuszczenie połączenia strefy ruchu kołowego i pieszego lub rozdzielenie wyłącznie zróżnicowaną kolorystyką nawierzchni.

Dla terenów komunikacji drogowej wewnętrznej, oznaczonych na rysunku planu symbolami **1KR, 2KR, 3KR, 4KR, 5KR**, ustala się następujące zasady oraz wskaźniki

zagospodarowania terenu:

- 1) przeznaczenie: tereny komunikacji drogowej wewnętrznej;
- 2) szerokość w liniach rozgraniczających: zgodnie z rysunkiem planu;
- 3) dopuszczenie połączenia strefy ruchu kołowego i pieszego lub rozdzielenie wyłącznie różnicowaną kolorystyką nawierzchni.

Dla terenu elektroenergetyki, oznaczonego symbolem **1IE**, ustala się następujące zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) przeznaczenie: tereny elektroenergetyki, w tym między innymi budowle, sieci i urządzenia infrastruktury elektroenergetycznej;
- 2) dopuszczenie lokalizacji pozostałych budowli, sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
- 3) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 10%;
- 4) maksymalna wysokość zabudowy: 6,0 m.

Dla terenów zabudowy zagrodowej, oznaczonych symbolami **1RZM, 2RZM, 3RZM**, ustala się następujące zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) przeznaczenie: tereny zabudowy zagrodowej;
- 2) dopuszczenie lokalizacji budynków gospodarczych, garaży oraz wiat;
- 3) minimalna nadziemna intensywność zabudowy: 0,01;
- 4) maksymalna nadziemna intensywność zabudowy: 0,60;
- 5) maksymalna intensywność zabudowy: 0,90;
- 6) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 70%;
- 7) maksymalny udział powierzchni zabudowy: 30%;
- 8) geometria dachów:
 - a) budynków: dachy dwuspadowe lub wielospadowe, symetryczne, o kącie nachylenia głównych połaci dachowych od 25° do 45°, z zastrzeżeniem lit. b,
 - b) budynków gospodarczych, garaży oraz wiat: dachy płaskie, jednospadowe, dwuspadowe, o kącie nachylenia głównych połaci dachowych do 30°;
- 9) dopuszczenie realizacji dachu płaskiego o kącie nachylenia połaci dachowej do 12°, na maksymalnie 30% powierzchni zabudowy budynku mieszkalnego w zabudowie zagrodowej;
- 10) maksymalna wysokość zabudowy:
 - a) budynków: 9,0 m, z zastrzeżeniem lit. b,
 - b) budynków gospodarczych, garaży oraz wiat: 6,0 m,
 - c) budowli: 9,0 m;
- 11) maksymalna liczba kondygnacji:
 - a) budynków: 2 kondygnacje nadziemne, z dopuszczeniem realizacji kondygnacji podziemnej, z zastrzeżeniem lit. b,
 - b) budynków gospodarczych i garaży: 1 kondygnacja nadziemna.

Dla terenu wód powierzchniowych śródlądowych, oznaczonego na rysunku planu symbolem **1WS**, ustala się następujące zasady oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) przeznaczenie: teren wód powierzchniowych śródlądowych – rzeka Wkra,
- 2) dopuszczenie lokalizacji:
 - a) nabrzeży, kąpielisk, pomostów i przystani, wyłącznie w ramach inwestycji celu publicznego;
 - b) urządzeń wodnych;
- 3) zakaz lokalizacji obiektów budowlanych, z wyjątkiem obiektów dopuszczonych w pkt 2.

Dla terenów lasów, oznaczonych na rysunku planu symbolami **1L, 2L, 3L, 4L, 5L, 6L, 7L**, ustala się następujące zasady oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) przeznaczenie: tereny lasów;

2) zakaz lokalizacji obiektów budowlanych.

Dla terenów zieleni naturalnej, oznaczonych na rysunku planu symbolami **1ZN, 2ZN, 3ZN, 4ZN, 5ZN, 6ZN, 7ZN, 8ZN**, ustala się następujące zasady oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

1) przeznaczenie: tereny zieleni naturalnej;

2) dopuszczenie lokalizacji:

- a) urządzeń wodnych,
- b) zalesień lub zadrzewień z dostosowaniem drzewostanu do warunków siedliskowych,
- c) obiektów rekreacji i boisk wyłącznie na terenach 1ZN, 3ZN, 4ZN, 5ZN, 6ZN, 7ZN, 8ZN;

3) zakaz lokalizacji:

- a) obiektów budowlanych na terenie 2ZN, z wyjątkiem obiektów budowlanych dopuszczonych w pkt 2 lit. a,
- b) budynków oraz stanowisk postojowych na terenach 1ZN, 3ZN, 4ZN, 5ZN, 6ZN, 7ZN, 8ZN;

4) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 90%;

5) maksymalna wysokość zabudowy budowli: 5,0 m.

Analizując powyższe parametry nie zakłada się zwiększenia negatywnego wpływu ustaleń projektu planu, ze względu na utrzymanie lub zaostrzenie większości parametrów do stanu zabudowy już istniejącej w granicach i sąsiedztwie opracowania.

W zakresie skumulowanych oddziaływań istniejących i planowanych funkcji terenów wynikających z realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska, w szczególności na powietrze i wodę oraz klimat akustyczny na etapie opracowywania niniejszej prognozy brak jest merytorycznych podstaw do określenia, analizy i oceny ww. oddziaływań. Plan miejscowy umożliwia bardzo szerokie możliwości inwestycyjne na obszarze objętym projektem i tego typu analizy będą możliwe dopiero na etapie poznania konkretnych zamierzeń inwestycyjnych.

6.1 Wpływ na różnorodność biologiczną, faunę i florę

Każda inwestycja, polegająca na budowie, rozbudowie, utwardzeniu terenu lub zmianie jego zagospodarowania może negatywnie wpłynąć na różnorodność biologiczną danego obszaru.

Ustawa o *ochronie przyrody* określa, że w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego muszą być uwzględnione cele ochrony przyrody. Wśród nich do najbardziej istotnych należą:

- utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów,
- zachowanie różnorodności biologicznej,
- zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów, wraz z ich siedliskami, przez ich utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony,
- ochrona walorów krajobrazowych, zieleni oraz zadrzewień.

Zabudowa bezpośrednio niszczy całą florę oraz pośrednio faunę na terenie, który jest zajęty przez budynek, obiekt budowlany lub utwardzenie terenu. Również zmiana zagospodarowania (np. na zieleni urządzoną lub towarzyszącą zabudowie) niszczy występujące na tym terenie gatunki i zmienia w mniejszym lub większym stopniu lokalny ekosystem.

Obszar planu obejmuje działki zlokalizowane w gminie Pomiechówek w miejscowości Pomiechówek. Tereny zabudowane zlokalizowane są wzdłuż istniejących ciągów

komunikacyjnych. W granicach obszaru zlokalizowane są jednak głównie tereny nieutwardzone – leśne, zadrzewione i zakrzewione, a także użytkowane rolniczo. Z tego powodu, analizowany teren stanowi obszar, na którym występują rośliny i zwierzęta typowe głównie dla terenów w użytkowaniu rolniczym oraz leśnym.

Oprócz tego w granicach planu występuje roślinność towarzysząca zabudowie mieszkaniowej, mniej lub bardziej urządzona. W przypadku stwierdzenia występowania gatunków roślin lub zwierząt chronionych na podstawie inwentaryzacji wykonanej przed lub podczas etapu budowy danego obiektu budowlanego, będą obowiązywały odpowiednie przepisy prawa regulujące postępowanie w tym zakresie.

Tereny rolnicze, ze względu na prowadzoną na nich w większości monokulturę (w obrębie danej własności), oraz skoncentrowanych wysiłków w celu uprawy danego typu roślinności, nie posiadają bogatej bioróżnorodności. Mimo to stanowią tereny występowania gatunków roślin i zwierząt typowych dla środowiska rolniczego. Większą różnorodnością charakteryzują się natomiast grunty odłogowane, a także tereny leśne, zadrzewione i zakrzewione całkowicie lub częściowo.

Na powyższych terenach występują rośliny typowe przede wszystkim dla środowiska polnego, takie jak: pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica*), mniszek pospolity (*Taraxacum officinale*), mlecz polny (*Sonchus arvensis*), czy koniczyna polna (*Trifolium arvense*). Na terenach obszaru opracowania występują zwierzęta typowe dla krajobrazu wiejskiego, między innymi: zając szarak (*Lepus europaeus*), sarna europejska (*Capreolus capreolus*), czy ślimak winniczek (*Helix pomatia*). Do przykładowych przedstawicieli ptaków występujących na obszarze opracowania zaliczyć można: srokę zwyczajną (*Pica pica*) lub wróbla domowego (*Passer domesticus*).

Z kolei na obszarach leśnych na prawym brzegu Wkry, zgodnie z opisem taksacyjnym drzewostanu, występuje głównie las mieszany świeży i bór świeży mieszany.

Bór świeży mieszany tworzony jest przez sosnę (*Pinus sylvestris*), topolę białą (*Populus alba*), robinie akacjową (*Robinia pseudoacacia*) i brzozę (*Betula pendula*) w wieku 50 lat, a także miejscami przez 80-letnie dęby szypułkowe (*Quercus robur*). W podszycie dominuje czeremcha (*Prunus serotina*) oraz dęby (*Quercus sp.*).

Las mieszany świeży tworzony jest przez dąb szypułkowy (*Quercus robur*) w wieku 50 lat, a także miejscami stuletnie dęby szypułkowe i 30-letnią brzozę (*Betula pendula*) i topolę osikę (*Populus tremula*). W podszycie dominuje trzmielina pospolita (*Euonymus europaeus*).

Z kolei na lewym brzegu Wkry znajduje się las łęgowy w Zarządzie Lasów Państwowych – zespół *Ficario-Ulmetum minoris* (łąg wiązowo-jesionowy). Las łęgowy charakteryzuje się wielowarstwową strukturą drzewostanu, z wyraźnie wykształconą warstwą drzew starszych i młodszych. W górnej warstwie drzew dominuje jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior*) w wieku około 140 lat, a także dąb szypułkowy (*Quercus robur*) osiągający wiek około 95 lat. W warstwie tej miejscami występują również starsze osobniki olszy czarnej (*Alnus glutinosa*) oraz wiązu, w wieku przekraczającym 80–90 lat. Niższą warstwę drzew tworzą młodsze dęby szypułkowe w wieku około 45 lat, a także jesion i olsza w wieku 80–90 lat, uzupełniane przez gatunki domieszkowe, takie jak topola i wierzba, zwykle w wieku 30–40 lat. Taka struktura wiekowa i gatunkowa jest typowa dla lasów łęgowych związanych z dolinami rzecznyymi i okresowym oddziaływaniem wód.

Znajduje się tam również las świeży mieszany w zarządzie LP. W warstwie górnej dominują drzewa w wieku około 64 i 96 lat, z istotnym udziałem sosny zwyczajnej (*Pinus sylvestris*), osiągającej pierśnicę około 28 cm i wysokość około 23 m, o bardzo dobrej bonitacji. Towarzyszą jej dąb szypułkowy (*Quercus robur*), klon (*Acer sp.*), brzoza (*Betula*

pendula) oraz pojedynczo inne gatunki liściaste, współtworzące charakter lasu mieszanego. Warstwa niższa zbudowana jest z młodszego pokolenia drzew w wieku około 36 lat, zdominowanego przez dąb czerwony i dąb szypułkowy, a także klon, jawor i brzozę, osiągające średnio 14 cm pierśnicy i około 13 m wysokości. Podszyt jest dobrze rozwinięty i zróżnicowany gatunkowo, tworzony m.in. przez kruszynę, jarzab, śliwę tarninę, jałowiec, jawor, klon oraz czeremchę, co świadczy o stabilnych warunkach siedliskowych typowych dla lasu mieszanego świeżego.

Jednakże, w projekcie planu nakazano zachowanie wszystkich terenów leśnych oraz większość terenów zielonych w obecnym użytkowaniu. Obszary zielone pełnią funkcję korytarzy ekologicznych, zapewniając ciągłość procesów przyrodniczych, a jednocześnie stanowią naturalne bariery ograniczające hałas i zanieczyszczenia powietrza. Mają również kluczowy wpływ na mikroklimat – poprawiają warunki termiczne, sprzyjają retencji wód opadowych oraz przeciwdziałają efektowi wyspy ciepła. Utrzymanie tych terenów w projekcie planu pozwala na zachowanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego, a równocześnie tworzy przestrzeń rekreacyjną i społeczną, podnosząc walory zdrowotne i estetyczne obszaru.

Z uwagi na położenie części obszaru objętego planem w granicach Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, nie wyklucza się występowania gatunków roślin, grzybów i zwierząt chronionych. Na terenie obszarów chronionych zakazuje się: m.in. zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, lęgówisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką.

Ponadto z uwagi na fakt, że obszar jest częściowo zainwestowany na terenie bytować mogą niewielkie ssaki, ptactwo i nietoperze, dla których obowiązują zakazy wynikające z ustawy o ochronie przyrody dotyczące umyślnego chwytania lub okaleczania, zabijania i niszczenia miejsc gniazdowania. W przypadku możliwości naruszenia zakazów wynikających z ustawy należy uzyskać zezwolenie na odstąpienie od zakazów obowiązujących w stosunku do zwierząt chronionych. Jako działanie kompensacyjne w takim przypadku można wprowadzać zastępcze miejsce gniazdowania w postaci budek (skrzynek) lęgowych dostosowanych do potrzeb danego gatunku.

Ze względu na możliwość realizacji zabudowy mieszkaniowej oraz zagrodowej na terenach już przekształconych i użytkowanych przez człowieka, planowane zagospodarowanie nie będzie powodować istotnych negatywnych oddziaływań na florę i faunę. Skala i charakter tej zabudowy odpowiadają funkcjom sąsiednim, a wprowadzenie zieleni towarzyszącej, ogrodów przydomowych oraz pasów zieleni izolacyjnej może sprzyjać poprawie lokalnych warunków siedliskowych, w szczególności dla drobnych gatunków zwierząt.

Przed realizacją inwestycji potrzebne będzie przeprowadzenie szczegółowego monitoringu przyrodniczego. Działanie to ma na celu zweryfikowanie potencjalnego występowania na tym obszarze gatunków chronionych i cennych przyrodniczo, w tym roślin, zwierząt i grzybów, oraz umożliwienie wdrożenia odpowiednich środków minimalizujących oddziaływanie inwestycji na środowisko.

Należy osobno rozważyć wpływ istniejącej linii wysokiego napięcia na awifaunę, gdyż mogą one być powodem kolizji ptaków z urządzeniami, oraz powodować porażenie prądem zwłaszcza dużych ptaków.

W artykule Marcina Pakuły i Tomasza Knioty „Oddziaływanie linii elektroenergetycznych na ornitofaunę oraz metody jego oceny” (2013), napisano, że w raportach Komisji Europejskiej wyodrębniono trzy główne typy oddziaływań linii

napowietrznych na awifaunę. Dotyczą one następujących aspektów: ryzyka porażenia prądem, ryzyka kolizji z przewodami energetycznymi i odgromowymi oraz ryzyka istotnych zmian w ekosystemach w okolicy linii, likwidacji ekosystemów, lub stworzenia efektu barierowego.

Kluczowym czynnikiem biologicznym jest przynależność gatunkowa ptaka. W licznych badaniach wykazano, że podatność na kolizje poszczególnych gatunków ptaków jest różna. W stosunku do wybranych rzadkich europejskich gatunków stworzono listę wraz z kategorią podatności na kolizje (Haas, 2003). Warto jednak zwrócić uwagę na fakt, że wiarygodne porównanie kolizyjności poszczególnych gatunków naraża wielu problemów metodycznych i jest obarczone dużym błędem. Istnieją natomiast liczne opracowania podejmujące próbę podziału gatunków na mniej i bardziej kolizyjne w zależności od:

- wielkości ciała, masy i rozpiętości skrzydeł,
- zachowania w locie,
- sposobu obserwacji przestrzeni,
- wieku i płci,
- stanu zdrowia,
- czasu aktywności (ptaki dzienne, nocne).

Podział ten pozwolił na stworzenie listy biologicznych czynników zwiększających podatność danego gatunku na kolizje. Czynniki te zostały omówione poniżej.

Owocem tych prac były zestawienia wykazujące, iż gatunki ciężkie, o dużej powierzchni skrzydeł są bardziej podatne na kolizje. Autorzy ww. badań wskazują, że tego typu budowa wiąże się zazwyczaj ze specyficznym sposobem lotu i małą manewrowością, przez co ptaki te mają problem z szybkim unikaniem przeszkód. Zależność ta sprawdza się m.in. dla łabędzi (*Cygnus sp.*) i kondorów (*Cathartidae sp.*). Jednakże wiele gatunków wymyka się z tej zależności. Przykładowo kaczki nurkujące (grążyce, *Aythya*), drozdy (*Turdinae sp.*) i perkozy (*Podicipediformes sp.*).

Przypuszczalnie równie ważne, jeśli nie ważniejsze niż masa i wielkość skrzydła jest zachowanie ptaka w locie oraz sposób postrzegania przez ptaka przestrzeni. Dla kolizyjności kluczowa jest wysokość lotu. Przewody napowietrznych linii energetycznych w zależności od ich napięcia i geometrii przebiegają na wysokości od 5 m (trakcja linii kolejowych i tramwajowych, oraz linie niskiego napięcia) do 60, a skrajnie nawet 80 m (linie 400 kV) nad poziomem terenu. Ptaki wykorzystujące przestrzeń powietrzną na wyższych pułapach nie są więc zagrożone kolizją. Wysokość lotu zależy od specyficznego dla gatunku sposobu wykorzystywania przestrzeni powietrznej, a także od pory roku, gdyż osobniki jednego gatunku w sezonie lęgowym operują na innych pułapach niż podczas migracji. Podczas migracji ptaki często wykorzystują przestrzeń powietrzną na dużej wysokości, powyżej przewodów trakcyjnych, co w znaczącym stopniu minimalizuje ryzyko kolizji z liniami napowietrznymi.

Ryzykowne sytuacje pojawiają się w okolicy żerowisk, noclegowisk i innych miejsc koncentracji ptaków podczas przelotów (Newton, 2008). Na tych terenach ptaki chcąc wylądować lub wystartować znacząco obniżają pułap lotu narażając się na kolizje. Ogólna zasada „wysokiego lotu” nie ma zastosowania w skrajnie niekorzystnych warunkach atmosferycznych. Silny wiatr, opady i słaba widoczność wymuszają obniżenie pułapu lotu w trakcie migracji, zwiększając znacząco ryzyko kolizji. Wysokość lotu w okresie rozrodu jest zazwyczaj znacznie niższa. Podczas żerowania i przelotów w obrębie rewiru ptaki wykorzystują zakres wysokości obejmujący wysokość zawieszenia przewodów trakcyjnych.

Niepożądane jest zatem prowadzenie linii napowietrznych przez terytoria lęgowe

ptaków gatunków rzadkich i wysoce kolizyjnych, takich jak bieliki (Mojica, 2009). Ryzyko kolizji jest w tym przypadku wyższe ze względu na dużą częstotliwość przelotów.

Inną wpływającą na kolizyjność cechą jest manewrowość. Gatunki takie jak kobuz (*Falco subbuteo*), rybitwy (*Sterninae sp.*), jerzyki (*Apodinae sp.*) i większość gatunków chwytających ofiary w locie, są ze względu na zwrotność znacznie mniej narażone na kolizje niż gatunki duże i mniej zwrotne, takie jak bażanty (*Phasianidae sp.*), żurawie (*Gruidae sp.*) i łabędzie (*Cygnus sp.*). Bevanger (1994) zwraca jednak uwagę na fakt, że gatunki takie jak sokół wędrowny (*Falco peregrinus*) czy jastrząb (*Astur gentilis*) osiągając bardzo dużą prędkość podczas ataku tracą zdolność manewrowania i stają się bardzo podatne na kolizje.

Nie bez znaczenia dla ryzyka kolizji jest skłonność ptaków do zachowań stadnych. Wykazano, że ptaki latające w kluczach lub stadach znacznie wcześniej reagują na linie napowietrzne niż pojedyncze osobniki. Czynnikiem znacząco podnoszącym ryzyko kolizji jest prowadzenie linii napowietrznych przez ważne dla rzadkich gatunków ekosystemy wykorzystywane przez wiele gatunków. Zwłaszcza jeśli są to ekosystemy wodne lub podmokłe.

Niemniej ryzykowne jest lokowanie linii na terenie rozległych monokultur stanowiących żerowiska i miejsca koncentracji ptaków migrujących (Viveratte, 1996). Niebezpieczna jest także sytuacja, w której linia napowietrzna oddziela miejsca gniazdowania od żerowisk, zwłaszcza jeśli oba wyżej wymienione ekosystemy to siedliska otwarte, np. zbiorniki wodne i pola uprawne.

Warunki atmosferyczne mają trudny do przecenienia wpływ na ilość kolizji, zwłaszcza w kontekście gatunków migrujących. Ptaki w niesprzyjających warunkach atmosferycznych (silny wiatr, zachmurzenie, opady) znacząco obniżają pułap, co naraża je na kolizje z liniami. Znaczący wzrost kolizyjności stwierdzono zwłaszcza podczas wietrznych dni przy prędkości wiatru powyżej 24 km/h (Brown, 1995). Przy czym ptaki lecące z wiatrem ulegały kolizjom znacznie częściej, niż osobniki lecące pod wiatr. Ilość kolizji rosła dodatkowo jeśli ptaki leciały w stadach.

Podobne zjawiska miały miejsce w przypadku gęstej mgły i w okresie burzy. Przy bardzo ograniczonej widoczności znacząco rośnie ryzyko kolizji także w odniesieniu do ptaków, które w innych warunkach nie są, lub są w minimalnym stopniu narażone na ryzyko kolizji, w tym migrujących na dużych wysokościach ptaków wróblowatych (*Passeriformes*).

Przy czym bardziej niebezpieczne jest nagłe pogorszenie pogody niż utrzymujące się przez dłuższy czas opady i niskie chmury. Przy niekorzystnych warunkach wiele gatunków rezygnuje z przelotów wykorzystując ten czas na żerowanie lub podejmują tylko krótkie przeloty pomiędzy żerowiskami.

Podsumowując, oddziaływanie linii elektroenergetycznych, ma miejsce wówczas, gdy są one prowadzone, przez tereny gniazdowania i żerowisk oraz miejsc koncentracji ptaków podczas przelotów lub w oddaleniu od nich poniżej 300 m.

W przypadku analizowanego projektu planu, linie elektroenergetyczne zlokalizowane są w znacznym oddaleniu od miejsc ważnych dla ptaków. Prowadzone są w granicach planu przez tereny polne i łąkowe.

Parametry techniczne linii mają istotne znaczenie dla skali kolizji, jak i dla spektrum gatunków potencjalnie na nie narażonych. Z punktu widzenia ochrony ptaków istotnymi parametrami są:

- typ (napiecie) linii i związana z tym wysokość linii,
- geometria linii (rozmieszczenie przewodów w przestrzeni),
- obecność przewodów odgromowych i ich wysokość nad przewodami fazowymi,

- oświetlenie linii i oznakowanie linii,
- odległość pomiędzy liniami.

W Polsce występuje kilka typów linii napowietrznych. Wysokość przewodów fazowych w ramach linii różni się znacząco i zależy od wielu czynników. Jednym z nich jest typ słupów. Wśród linii najczęściej stosowane są konstrukcje kratownicowe. Wśród nich wyróżniamy różne typy słupów. Najczęściej występują słupy przelotowe (średnio 70–80%), których celem jest wyłącznie podtrzymywanie przewodów. Ze względu na przebieg linii stosowane są w różnych ilościach inne typy słupów, takich jak np.: słupy mocne, skrzyżowaniowe, narożne, odporowe, krańcowe i rozgałęźne. Linie średniego i niskiego napięcia zazwyczaj prowadzone są z użyciem słupów o konstrukcji strunobetonowej i żelbetonowej. W ostatnich latach do linii zaczęto stosować konstrukcje rurowe.

Wraz ze wzrostem napięcia znamionowego przeważnie wzrasta wysokość linii i średnica przewodów. W dobrych warunkach atmosferycznych przewody te są dobrze widoczne przez ptaki. Jednakże ze względu na swoją wysokość linie te są przyczyną stosunkowo dużej ilości kolizji, których ofiarą padają głównie ptaki migrujące. Stwarza to duże ryzyko kolizji przy liniach prowadzonych w dolinach rzecznych, gdyż doliny rzeczne są typowymi szlakami przelotów ptaków. W przypadku istniejących linii elektroenergetycznych nie ma takiego niebezpieczeństwa.

W projekcie planu dopuszczono lokalizację mikroinstalacji odnawialnych źródeł energii, takich jak fotowoltaika, pompy ciepła, czy turbiny wiatrowe o pionowej osi obrotu.

Zadania z zakresu montażu ogniw fotowoltaicznych na budynkach mogą potencjalnie stanowić zagrożenie dla chronionych gatunków ptaków i nietoperzy, dlatego przy tego typu pracach szczególną uwagę należy zwrócić na występowanie miejsc lęgowych jerzyków zwyczajnych (*Apus apus*) oraz wróbli (*Passer domesticus*) i stanowisk nietoperzy. Prace te należy prowadzić poza sezonem lęgowym, hibernacji i rozrodczym, co powinno zostać wprowadzone w formie zapisu do projektu planu.

Dopuszczone w lokalizacji turbiny wiatrowe o pionowej osi obrotu nie powinny powodować negatywnego oddziaływania na faunę oraz florę obszaru. Posiadają one mniejsze ryzyko kolizji z ptakami i nietoperzami, niż w przypadku tradycyjnych turbin poziomych, a ich cicha praca i stosunkowo wolny ruch skrzydeł nie będą powodować stresu u zwierząt.

Z kolei pompy ciepła mają neutralny wpływ na faunę i florę, ze względu na brak emisji ciepła i zanieczyszczeń.

Oddziaływanie skutków ustaleń planu na bioróżnorodność odnosić się będzie głównie do zachowanych w planie terenów o najwyższym walorze przyrodniczym – w planie zachowano istniejące tereny wód powierzchniowych oraz tereny lasów i zieleni. Projekt planu zakłada wysoki udział terenu biologicznie czynnego w stosunku do powierzchni działki budowlanej, co może przyczynić się do zwiększenia różnorodności biologicznej na rozpatrywanym terenie.

W związku z powyższym, uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wpłynie negatywnie na różnorodność biologiczną, florę i faunę, ale nie będzie to bardzo znaczące oddziaływanie z uwagi na pozostawienie gruntów cennych przyrodniczo w dotychczasowym użytkowaniu oraz konieczność uwzględnienia zapisów obowiązujących przepisów odrębnych.

6.2. Wpływ na ludzi

Charakter nowych inwestycji, przy zachowanych wskazaniach i obwarowaniach

zawartych w projekcie planu, nie powinien powodować zagrożenia dla zdrowia ludzi.

Plan ogranicza lokalizację przedsięwzięć znacząco oddziałujących na środowisko, poprzez lokalizacji:

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego;
- 2) zakaz lokalizacji:
 - a) ubojni zwierząt,
 - b) kompostowni,
 - c) biogazowni i biometanowni,
 - d) zakładów spielania zwłok,
 - e) grzebowisk zwierząt,
 - f) obiektów działalności gospodarczej polegającej na zbieraniu, składowaniu, odzysku, przeładunku i unieszkodliwianiu odpadów,
 - g) turbin wiatrowych, z zastrzeżeniem §14 ust. 2 pkt 9, 10,
 - h) zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii;
- 3) w zakresie ochrony przed hałasem:
 - a) tereny MNW, kwalifikowane są jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - b) tereny MW, kwalifikowane są jako tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - c) tereny RZM, kwalifikowane są jako tereny zabudowy zagrodowej, zgodnie z przepisami odrębnymi;

Charakter nowych inwestycji mieszkaniowych i zagrodowych, przy zachowaniu ustaleń i obwarowań zawartych w projekcie planu, nie powinien powodować zagrożenia dla zdrowia ludzi. Hałas jest obecnie jednym z istotniejszych „zanieczyszczeń” środowiska. Wpływ na to ma powszechność zjawiska oraz jego skutki oddziaływania na ludzi. W świetle przepisów o ochronie środowiska pod pojęciem hałasu należy rozumieć dźwięki o częstotliwościach od 16 Hz do 16.000 Hz. Oprócz ustalenia wysokości poziomu hałasu, istotnym zagadnieniem z punktu widzenia ochrony środowiska jest określenie zasięgu tego czynnika, na który z kolei wpływają:

- wysokość źródła hałasu,
- wysokość punktu obserwacji,
- wartość impedancji akustycznej gruntu,
- warunki atmosferyczne.

Zmienność tych czynników powoduje, że trudno przewidzieć, jak będzie się rozprzestrzeniać hałas, jakie natężenie osiągnie w danych punktach, i w razie uciążliwości (choćby rozumianej jako przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu), jakie należy zastosować rozwiązania w celu ograniczenia jego poziomu. W granicach obszaru przebiegają liczne drogi gminne oraz jedna droga powiatowa.

W związku z tym klimat akustyczny może być kształtowany przez źródła hałasu drogowego, choć z uwagi na skalę istniejących dróg, nie zakłada się jakoby to one miały generować wzmożony hałas. Przy rodzaju projektowanej zabudowy oraz odległościach wyznaczonych w planie od krawędzi jezdni ww. drogi, nie przewiduje się konieczności zastosowania dodatkowych środków ochrony przed hałasem, oprócz przewidzianych w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury w *sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie*.

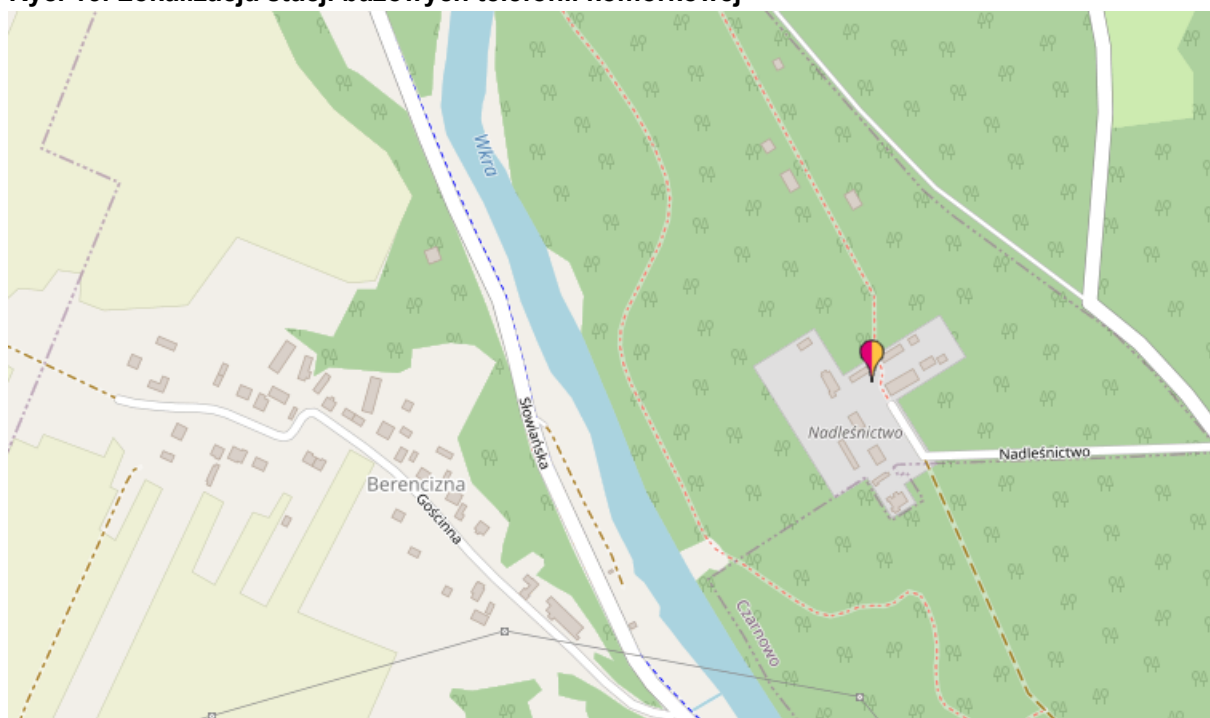
Obszar objęty planem położony jest w strefie ograniczającej wysokość zabudowy

n.p.m., z uwagi na niewielką odległości od portu lotniczego, jednakże tereny są położone poza obszarem ograniczonego użytkowania (uchwała nr 139/12 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla Portu Lotniczego Warszawa - Modlin w Nowym Dworze Mazowieckim).

Dla zabezpieczenia przed hałasem powinny być zastosowane rozwiązania techniczne i organizacyjne minimalizujące niekorzystne oddziaływania tego czynnika. Lotniska, zaś stanowią powierzchniowe źródła oddziaływania wielu pojedynczych źródeł hałasu - samolotów stojących na płycie z pracującymi silnikami oraz startujących i lądujących. Na uciążliwość lotniska istotny wpływ ma poziom hałasu silników samolotów oraz intensywność i organizacja ruchu lotniczego - na samym lotnisku, w strefie lotów nad lotniskiem, w strefie oczekiwania i w strefie podejścia. Samoloty na trasach wznoszenia i oczekiwania emitują hałas na okoliczne tereny o poziomie 80-110 dB. Poziom emitowanego hałasu przez samoloty zależy też od ich rozwiązań technicznych oraz od maksymalnej masy startowej.

Z punktu widzenia oddziaływania akustycznego niezwykle istotne jest również zwiększenie liczby przelotów cargo, w związku z planowaną rozbudową Portu Lotniczego Warszawa - Modlin w Nowym Dworze Mazowieckim. Jednakże na chwilę obecną są to uciążliwości potencjalne, które zależą będą od faktycznego natężenia startów i lądowań na rozbudowywanym lotnisku.

Ryc. 13. Lokalizacja stacji bazowych telefonii komórkowej

Źródło: <https://beta.btsearch.pl>

Nie prognozuje się, negatywnego oddziaływania w zakresie promieniowania elektromagnetycznego na obszar objęty planem ze względu na wprowadzenie zapisów nakazujących zachowanie przepisów odrębnych w zakresie sposobu zagospodarowania terenu w pasie ograniczeń napowietrznej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia.

W granicach obszaru objętego planem zlokalizowana jest stacja bazowej telefonii komórkowej. Z uwagi na obowiązujące przepisy nie wprowadzono również zakazu lokalizacji

inwestycji celu publicznego, w tym stacji bazowych telefonii komórkowych. Ich lokalizacja może wpływać negatywnie na ludzi w związku z oddziaływaniem pól elektromagnetycznych. Wpływ ten uzależniony jest od umiejscowienia tej stacji, czego w przypadku lokalizacji nowej stacji, nie można przewidzieć na etapie tworzenia planu. Istniejąca na obszarze objętym planem stacja telefonii komórkowej zlokalizowana jest w bliskiej odległości od najbliższej zabudowy Leśnictwa Pomiechówek.

Warto w związku z tym rozważyć zagrożenia pochodzące od pól elektromagnetycznych. Pola elektromagnetyczne (PEM) występowały zawsze i istnieją nadal w przyrodzie - takie zjawiska jak promieniowanie słoneczne, wyładowania atmosferyczne, efekty elektrostatyczne czy magnetyzm ziemi towarzyszyły człowiekowi od samego początku - są więc integralną częścią naszego środowiska. Niemniej jednak, w ostatnich dziesięcioleciach nastąpił gwałtowny wzrost liczby eksploatowanych sztucznych źródeł PEM, a termin "smog elektromagnetyczny" wszedł do języka potocznego jako synonim nowych zagrożeń ekologicznych, związanych z rozwojem energetyki i telekomunikacji. Trzeba pamiętać o dużej różnorodności sztucznych PEM i wynikającym z tego zróżnicowaniu efektów ich oddziaływania na środowisko i człowieka. Podstawowe znaczenie ma tu częstotliwość emitowanego przez źródło promieniowania niejonizującego, zawarta w przedziale 0-300 GHz. Na przykład takie zjawiska jak "efekt termiczny" występują tylko powyżej 400 MHz, a "rezonans biologiczny" od 30-300 MHz. Elektroenergetyczne linie przesyłowe NN, WN, SN związane są z częstotliwością przemysłową 50 Hz, ich oddziaływanie mieści się w tzw. paśmie ELF (Extremely Low Frequency) - ekstremalnie niskim. W takim przypadku (pole quasistacjonarne) bada się osobno składową elektryczną i magnetyczną PEM, a stosowanie określenia promieniowanie jest bezcelowe i mylące.

Dla poziomów natężenia pola elektromagnetycznego pochodzącego ze stacji, przeprowadzono monitoring pól elektromagnetycznych, którego wyniki opisano w rozdziale 5.3.

Ewentualne uciążliwości mogą dotyczyć istniejącej linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia 110 kV, stanowiących źródło oddziaływania pól elektromagnetycznych. W planie nakazano zachowanie odpowiednich odległości m.in. dla przyszłych zabudowań przeznaczonych na pobyt ludzi. Według Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w *sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów* (Dz. U. nr 192 poz. 1883), dopuszczalne w środowisku poziomy pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz dla miejsc dostępnych dla ludności, wynoszą dla składowej elektrycznej 10 kV/m, a dla składowej magnetycznej – 60 A/m. Jednak według Jaworskiego i Wróblewskiego (2008), oszacowania dokonane metodami obliczeniowymi wskazują, że w otoczeniu krajowych napowietrznych linii elektroenergetycznych, w najbardziej niekorzystnych warunkach ich pracy, natężenie pola elektrycznego i magnetycznego na wysokości 2,0 m n.p.t. nie przekracza w żadnym miejscu odpowiednio 10 kV/m i 60 A/m. W związku z tym, zakłada się, że w otoczeniu linii elektroenergetycznych zlokalizowanych na obszarze planu zostaną zachowane poziomy pola elektromagnetycznego określone w przepisach prawa dla miejsc dostępnych dla ludności. Ponadto Jaworski i Wróblewski określili również odległość od osi linii, w której natężenie pola elektrycznego jest większe od 1 kV/m. Przy zachowaniu wyznaczonego w planie pasa technologicznego oraz pasa ochrony funkcyjnej, prognozuje się, że dla przyszłej zabudowy przeznaczonej na pobyt ludzi zlokalizowanej na obszarze planu, zostanie zachowane natężenie pola elektrycznego poniżej 1 kV/m.

Spośród mikroinstalacji wykorzystujących odnawialne źródła energii, na obszarze opracowania powstać mogą: fotowoltaika, turbiny wiatrowe z pionową osią obrotu oraz

pompy ciepła.

Mikroinstalacje elektrowni fotowoltaicznych są urządzeniami neutralnymi dla ludzi. Nie powodują emisji hałasu oraz innych emisji, uciążliwych z punktu widzenia człowieka. Potencjalny negatywny wpływ paneli na otoczenie to niepokój optyczny wywoływany refleksami świetlnymi, co powoduje, że elektrownie słoneczne uznaje się za niekorzystne sąsiedztwo dla lotnisk i tras przelotów statków powietrznych (możliwość oślepienia pilotów). W celu ograniczenia niepożądanego zjawiska, panele pokrywa się powłoką antyrefleksyjną.

Turbiny wiatrowe z pionową osią obrotu przystosowane są do lokalizacji w pobliżu budynków, głównie ze względu na niską emisję hałasu – w przypadku poprawnego działania generują one mniejszy hałas, niż samochód. Posiadają one również mniejsze rozmiary niż tradycyjne turbiny o poziomej osi obrotu, dzięki czemu minimalizują potencjalny wpływ na krajobraz i życie mieszkańców.

Pompy ciepła w przeciwieństwie do tradycyjnych systemów grzewczych, nie emitują spalin, pyłów ani innych szkodliwych substancji, co przekłada się na czystsze powietrze w pomieszczeniach i na zewnątrz. Brak popiołu, sadzy i szkodliwych oparów to również komfort użytkowania. Właściwie zamontowane praktycznie nie generują hałasu.

Projektowane zagospodarowanie nie powinno wprowadzać dodatkowych ewentualnych zagrożeń dla zdrowia ludzi na terenach objętych projektem planu oraz na pozostałych w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji jego ustaleń, pod warunkiem bezwzględного wyegzekwowania wszystkich ustaleń zawartych w planie oraz w prognozie. Potencjalnym źródłem zagrożenia może być zatem niepełna realizacja wytycznych projektu, dotyczących zapewnienia odpowiedniej jakości środowiska na opisywanym terenie.

6.3. Wpływ na wodę

Przez obszar opracowania przepływa rzeka Wkra. W związku z powyższym, wprowadzenie odpowiednich zapisów dotyczących wyposażenia w sieci infrastruktury technicznej powinno zminimalizować potencjalny negatywny wpływ na wody powierzchniowe mogące znajdować się w granicach i poza granicami planu:

1) w zakresie zaopatrzenia w wodę:

- a) zaopatrzenie w wodę z istniejącej lub projektowanej sieci wodociągowej o średnicy nie mniejszej niż 90 mm,
- b) do czasu budowy sieci wodociągowej dopuszczenie zaopatrzenia z własnego ujęcia wody,
- c) obowiązek zapewnienia zaopatrzenia w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru zgodnie z przepisami odrębnymi, w szczególności poprzez sieć wodociagową wyposażoną w hydranty zewnętrzne lub poprzez zbiorniki przeciwpożarowe i inne źródła wody prawnie dopuszczone. Parametry techniczne sieci, w tym wydajność i ciśnienie, rozmieszczenie hydrantów oraz lokalizację i rodzaj zbiorników przeciwpożarowych należy określać zgodnie z wymaganiami aktualnie obowiązujących przepisów;

2) w zakresie odprowadzania ścieków bytowych:

- a) odprowadzanie ścieków bytowych do projektowanej sieci kanalizacji sanitarnej o średnicy nie mniejszej niż 150 mm,
- b) średnica określona w lit. a nie dotyczy instalacji tłocznych, przyłączy oraz instalacji kanalizacyjnych sytuowanych na działce budowlanej,
- c) dopuszczenie odprowadzania ścieków bytowych do zbiorników bezodpływowych, do czasu realizacji kanalizacji sanitarnej,

- d) dopuszczenie odprowadzania ścieków bytowych do indywidualnych oczyszczalni ścieków na działkach o powierzchni nie mniejszej niż 2000 m², wyłącznie w przypadku braku warunków przyłączenia do sieci kanalizacyjnej;
- 3) w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych:
- a) z terenów komunikacji drogowej, odprowadzanie wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym powierzchniowo, na pobocza i skarpy nasypu, do rowów przydrożnych, poprzez drenaż,
 - b) z pozostałych terenów, zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych w granicach własnej działki budowlanej lub odprowadzanie wód opadowych i roztopowych, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - c) dopuszczenie gromadzenia wód opadowych i roztopowych w otwartych lub zamkniętych zbiornikach retencyjnych i studniach chłonnych zlokalizowanych w granicach działek budowlanych oraz wykorzystania ich do celów gospodarczych i przeciwpożarowych,
 - d) ustala się stosowanie rozwiązań służących ochronie wód podziemnych i powierzchniowych na terenach komunikacji oraz placach manewrowych.
- Z tego powodu nie prognozuje się wystąpienia znaczącego wpływu skutków realizacji planu na wody powierzchniowe. Odpowiednie zapisy dotyczące wyposażenia w sieci infrastruktury technicznej powinny zminimalizować ewentualny negatywny wpływ na wody rzeki Wkry.

Respektując przepisy odrębne w zakresie obszarów chronionych w zapisach projektu uchwały wprowadzono:

- 1) zakaz zmiany naturalnego charakteru rzek, starorzeczy i oczek wodnych;
- 2) nakaz zachowania doliny, wąwozów i nadrzecznych skarp jako obszaru wolnego od zabudowy;
- 3) zakaz wprowadzania nieoczyszczonych ścieków do ziemi i wód powierzchniowych;
- 4) zakaz zmian stosunków wodnych oraz zmiany kierunku odpływu wód opadowych i roztopowych ze szkodą dla gruntów sąsiednich;
- 5) nakaz zachowania przepływu wód w przypadku przebudowy lub likwidacji istniejących budowli drenarskich i melioracyjnych, w tym odcinkowego skanalizowania, z zachowaniem ciągłości przepływu wód i dalszego poprawnego funkcjonowania całego systemu istniejących cieków wodnych, kanałów, rowów, urządzeń drenarskich.

Ponadto działania porządkujące, które powinny zapoczątkować rozwiązania określone w planie w zakresie gospodarki wodno-ściekowej powinny pozytywnie wpłynąć na stan wód. Uzbrojenie terenów zainwestowanych w kanalizację przy jednoczesnym odprowadzeniu ścieków do oczyszczalni pozwoli na uniknięcie zrzutów nieoczyszczonych ścieków do środowiska oraz poprawę stanu sanitarnego terenu planu.

Położenie obszaru opracowania w granicach występowania Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 215 „Subniecka Warszawska” sprawia, że teren ten powinien być objęty szczególną ostrożnością w zakresie odprowadzania zanieczyszczeń. Potencjalne zanieczyszczenie zbiornika wód podziemnych wiązałoby się z wystąpieniem katastrofy ekologicznej.

Do czasu realizacji sieci wodociągowej dopuszczono możliwość korzystania z własnego ujęcia wody. Zgodnie z wynikami oceny stanu chemicznego i ilościowego Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr 49, obszar ten charakteryzuje się dobrym stanem środowiskowym, a eksploatacja zasobów wodnych prowadzona w sposób zrównoważony nie stwarza ryzyka pogorszenia tego stanu. Tym samym, czasowy pobór wody z indywidualnego ujęcia nie stanowi zagrożenia dla osiągnięcia lub utrzymania celów

środowiskowych określonych w Planie Gospodarowania Wodami. Zasoby te pozostają stabilne, a oddziaływanie planowanego poboru będzie miało charakter lokalny i ograniczony, bez znaczącego wpływu na bilans wodny czy funkcjonowanie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych w regionie.

Potencjalne zagrożenie dla jakości środowiska wodnego stanowić mogą wody opadowe i roztopowe pochodzące z powierzchni uszczelnionych dróg wewnętrznych i parkingów (w przypadku braku kanalizacji deszczowej). Wody opadowe i roztopowe zawierają w swoim składzie wszystkie składniki powietrza atmosferycznego, które są wymywane w czasie opadu, części mineralne (piasek) pochodzące z powierzchni ziemi oraz substancje ropopochodne. Poza gazami atmosferycznymi występują również substancje, będące pochodnymi eksploatacji pojazdów, np. pył gumowy, substancje wymywane z materiałów z których zbudowana jest droga. Wody opadowe mogą również absorbować emitowane do atmosfery produkty spalania paliw - tlenki azotu NO^* , dwutlenek siarki SO_2 , tlenek węgla CO i dwutlenek węgla CO_2 . Plan dopuszcza możliwość realizacji kanalizacji deszczowej.

Dopuszczone zostało odprowadzanie ścieków bytowych do zbiorników bezodpływowych, jednakże wyłącznie jako rozwiązanie tymczasowe do czasu realizacji pełnego uzbrojenia technicznego. Odprowadzanie ścieków bytowych do zbiorników bezodpływowych może powodować potencjalnie zagrożenia dla stanu wód podziemnych i powierzchniowych. Nieszczelność takich zbiorników i nieprawidłowa eksploatacja stanowić mogą poważne zagrożenia dla wód, związane z przedostawaniem się nieczystości do gleby i wód gruntowych. Aby uniknąć tych zanieczyszczeń, konieczne jest stosowanie szczelnych zbiorników spełniających odpowiednie normy techniczne, ich regularna kontrola i opróżnianie przez uprawnione firmy asenizacyjne, a także zapewnienie dokumentacji potwierdzającej prawidłową gospodarkę ściekami.

W związku z czym nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na środowisko przy zachowaniu przepisów odrębnych i odpowiedniej technologii. Ze względu na zapisy projektu planu dotyczące gospodarki wodno-ściekowej, nie przewiduje się znaczących oddziaływań projektu planu w tym zakresie. Dopuszczone tymczasowe zbiorniki bezodpływowe przy zachowaniu pełnej szczelności nie będą negatywnie oddziaływać na wody podziemne.

W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych w planie ustalono m.in. zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych w granicach własnej działki budowlanej lub odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej, a także dopuszczenie gromadzenia nadmiaru wód opadowych i roztopowych w otwartych lub zamkniętych zbiornikach retencyjnych i studniach chłonnych zlokalizowanych w granicach działek budowlanych oraz wykorzystanie ich do celów gospodarczych i przeciwpożarowych.

Dopuszczenie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych w granicach obszaru planu wpłynie pozytywnie na zasoby ilościowe i jakościowe wód w granicach planu, ze względu na zatrzymanie wód w obrębie zlewni.

Dopuszczenie lokalizacji kondygnacji podziemnych na terenie objętym planem spowoduje naruszenie warunków gruntowych wód podziemnych, aczkolwiek nie spowoduje to znaczących przekształceń powodujących zagrożenie środowiskowe. Według mapy hydrogeologicznej obszar objęty planem znajduje się na terenie charakteryzującym się głównie bardzo słabą i średnią przepuszczalnością. Oddziaływania na środowisko wodne mogą wynikać z prowadzenia prac odwodnieniowych oraz nieprawidłowego odprowadzania wód opadowych, roztopowych lub też ścieków z rejonu budowy.

Budowa kondygnacji podziemnych, w zależności od warunków gruntowo-wodnych,

a zwłaszcza głębokości zalegania warstwy wodonośnej, spowodować może pewne utrudnienia w ich dotychczasowym przepływie lub zmianę jego reżimu. Dlatego w przypadku realizacji inwestycji budowlanych z kondygnacjami podziemnymi niezbędne może być wykonanie dokumentacji geologiczno-inżynierskiej z elementami badań hydrogeologicznych. W zależności od wyników tych badań, zwłaszcza w zakresie głębokości i rodzaju zalegania wód gruntowych oraz kierunku ich przepływu, niezbędne może okazać się wskazanie metody odwodnienia terenu inwestycji, która pozwoli na utrzymanie w możliwie niezmiennym stanie warunków wodnych w rejonie inwestycji.

Obszar objęty planem nie jest położony w strefie ochrony ujęć wód. Ze względu na zapisy projektu planu dotyczące gospodarki wodno-ściekowej (wyposażenie w infrastrukturę wodno-kanalizacyjną) oraz wyniki badań jakości wód JCWP i JCWPd, nie przewiduje się znaczących oddziaływań projektu planu w tym zakresie. W związku z powyższym realizacja ustaleń planu nie przyczyni się do nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* (Dz. U. z 2023 r. poz. 300).

Zakłada się, iż wpływ na zasoby wodne w granicach planu będzie pozytywny, poprzez zwiększenie ilości wód w granicach obszaru planu.

W planie nakazano również zachowanie przepływu wód w przypadku przebudowy lub likwidacji istniejących budowli drenarskich i melioracyjnych, w tym odcinkowego skanalizowania, z zachowaniem ciągłości przepływu wód i dalszego poprawnego funkcjonowania całego systemu istniejących cieków wodnych, kanałów, rowów, urządzeń drenarskich.

Wyżej opisane, ustalone w planie, zasady oraz istniejące na danym terenie uwarunkowania minimalizują negatywny wpływ skutków realizacji planu na wody powierzchniowe i podziemne.

Ze względu na zapisy projektu planu dotyczące gospodarki wodno-ściekowej, nie przewiduje się znaczących oddziaływań projektu planu w tym zakresie. W związku z powyższym realizacja ustaleń planu nie przyczyni się do nieosiągnięcia celów środowiskowych. Wyżej opisane, ustalone w planie, zasady oraz istniejące na danym terenie uwarunkowania minimalizują negatywny wpływ skutków realizacji planu na wody powierzchniowe i podziemne.

6.4. Wpływ na powietrze

Na obszarze objętym projektem planu brak jest istotnych źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego, co wynika z faktu, że tylko część obszaru opracowania jest zabudowana, w tym przede wszystkim budynkami mieszkalnymi. Na drogach publicznych zlokalizowanych w granicach projektu planu lub w jego sąsiedztwie nie przeprowadzano badań natężenia ruchu, jednak podczas wizji terenowej nie stwierdzono występowania znacznego ruchu samochodowego.

Plan ogranicza lokalizację przedsięwzięć znacząco oddziałujących na środowisko, poprzez:

- a) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego,
- b) zakaz lokalizacji:
 - ubojni zwierząt,
 - kompostowni,

- biogazowni i biometanowni,
- zakładów spopielenia zwłok,
- grzebowisk zwierząt,
- obiektów działalności gospodarczej polegającej na zbieraniu, składowaniu, odzysku, przeładunku i unieszkodliwianiu odpadów,
- turbin wiatrowych, z wyjątkiem mikroinstalacji,
- zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii.

Dopuszczona w planie projektowana zabudowa mogłaby dodatkowo wpływać negatywnie na powietrze poprzez stosowanie paliw wysokoemisyjnych. Z tego powodu w zakresie zaopatrzenia w ciepło do celów grzewczych i technologicznych ustala się stosowanie paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, takie jak: paliwa płynne, gazowe, energia elektryczna lub odnawialne źródła energii, z wyjątkiem turbin wiatrowych o poziomej osi obrotu.

W związku z powyższym na obszarze opracowania przewiduje się przede wszystkim wystąpienie instalacji fotowoltaicznych oraz pomp ciepła, dla których nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na obszary sąsiednie oraz obszar opracowania. Tego typu instalacje nie powodują oddziaływań na środowisko. Potencjalne oddziaływania mogłyby wynikać z lokalizacji turbin wiatrowych o poziomej osi obrotu (hałas), jednakże tego typu instalacje zostały zakazane w projekcie planu.

Wszystkie z ww. instalacji, ze względu na wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii i technologii całkowicie bez emisyjną, nie powodują emisji spalin, pyłów i gazów cieplarnianych podczas pracy. W związku z tym nie wpływają one negatywnie na powietrze atmosferyczne.

Dodatkowym czynnikiem minimalizującym negatywne oddziaływanie na powietrze atmosferyczne są ustalone minimalne powierzchnie biologicznie czynne. Zieleń, oprócz funkcji ochronnej dla wód powierzchniowych będzie oczyszczała powietrze z ewentualnych pyłów związanych głównie z działalnością i funkcjonowaniem człowieka albo ze spalinami samochodowymi.

Dzięki powyższym zapisom planu, nie przewiduje się wystąpienia znacznego negatywnego wpływu skutków realizacji planu na powietrze atmosferyczne.

6.5. Wpływ na powierzchnię ziemi

Wszelkie inwestycje związane z budową nowych obiektów budowlanych ingerują trwale lub tymczasowo w powierzchnię ziemi. Na części obszaru planu dopuszcza się realizację zabudowy. Tereny znajdujące się w jego granicach są w części zabudowane, natomiast w pozostałej części to tereny rolnicze, leśne i zieleni, niezagospodarowane. W związku z możliwością powstania nowych budynków, dojazdów oraz dodatkowych utwardzeń terenu, prognozuje się wystąpienie negatywnego wpływu na powierzchnię ziemi.

W planie nakazano zachowanie odpowiednich udziałów powierzchni terenu biologicznie czynnego, co zminimalizuje negatywne oddziaływanie na ten element środowiska oraz ograniczono intensywność i powierzchnię zabudowy. W planie zachowano również w użytkowaniu rolniczym grunty o najwyższych klasa bonitacyjnych tzn. I-III. Ponadto w celu zminimalizowania skutków realizacji inwestycji na stan gleb, pomimo braku odpowiedniego zapisu w mpzp, wskazane jest wykorzystanie warstwy próchniczej gleby.

Budowa nowej zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej spowoduje przekształcenie części powierzchni ziemi poprzez utwardzenie terenu. Zmiana ta będzie trwała, ale nie doprowadzi do degradacji gleby ani do znaczących zmian w strukturze powierzchni terenu.

Spośród mikroinstalacji wykorzystujących odnawialne źródła energii, na obszarze opracowania powstać mogą: fotowoltaika, turbiny wiatrowe z pionową osią obrotu oraz pompy ciepła.

W przypadku powstania fotowoltaiki na gruncie, będzie ona wymagała częściowego utwardzenia gruntu, jednakże pod panelami nadal istnieć może roślinność, taka jak łąka. W przypadku fotowoltaiki położonej na budynkach, nie będzie ona oddziaływała na powierzchnię ziemi. Pionowe turbiny wiatrowe zajmują niewielką powierzchnię, lub są montowane do budynków, w związku z czym ich oddziaływanie na grunt jest znikome. Pompy ciepła, wymagają niewielkiej, stabilnej powierzchni, co łączy się z lokalnym utwardzeniem gruntu.

Duże znaczenie dla zabezpieczenia gruntu przed degradacją ma również właściwe postępowanie z odpadami. Odpady wytwarzane na terenie opracowania należeć będą do grupy odpadów komunalnych oraz w przypadku budynków usługowych do odpadów z sektora gospodarczego. W obu grupach odpadów mogą występować odpady zakwalifikowane, zgodnie z przepisami szczególnymi, do niebezpiecznych. Władze lokalne są zobowiązane między innymi do zapewnienia selektywnej zbiórki odpadów komunalnych oraz pojemników na odpady niebezpieczne i ich właściwe zagospodarowanie. Odpady powinny segregacji w miejscu wytworzenia i dalej być przekazywane do utylizacji. Projekt planu ustala nakaz, aby gromadzenie i usuwanie odpadów było prowadzone w sposób zgodny z ustaleniami przepisów odrębnych, czyli z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz *Regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Pomiechówek* (uchwała nr XVII/128/2020 Rady Gminy Pomiechówek z dnia 14 lutego 2020 r.). Działania te powinny uwzględniać segregację odpadów i właściwego zabezpieczania odpadów niebezpiecznych.

Zapisy planu dotyczące podłączenia do odpowiednich sieci infrastruktury technicznej, w tym odprowadzania wód do ziemi powinny uniemożliwić lub zminimalizować ewentualne zanieczyszczenie powierzchni ziemi związane z funkcjonowaniem przyszłych terenów zabudowy.

6.6. Wpływ na krajobraz

Według Europejskiej Konwencji Krajobrazowej (2000) krajobraz jest to obszar, postrzegany przez ludzi, którego charakter jest wynikiem działania i interakcji czynników przyrodniczych i/lub ludzkich.

Na obszarze planu występuje w większości krajobraz małej miejscowości, wiejski, częściowo zabudowany albo rolny, a także znaczny obszar leśny. Istniejąca zabudowa jest rozproszona, a zrealizowane budynki nie stanowią dominant wysokościowych i przestrzennych – nie wyróżniają się w krajobrazie. W wyniku uchwalenia projektu planu, na danym terenie będzie mogła powstać zabudowa z zachowaniem określonych wskaźników zabudowy oraz zasad zagospodarowania, odpowiadająca funkcjom i parametrom istniejącej na danym terenie oraz sąsiadującej zabudowy mieszkaniowej. Nie prognozuje się znacznej zmiany, ze względu na kontynuację zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej na obszarze planu.

W związku z przekształcaniem terenów niezagospodarowanych na tereny budowlane, zmieni się krajobraz, typowy obecnie dla terenów porolnych wsi na krajobraz podmiejski o dominującej zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej. Jednak dzięki zastosowanym w uchwale wskaźnikom kształtowania zabudowy i zasadom zagospodarowania terenu, przyszłe zabudowania powinny odpowiadać istniejącym w sąsiedztwie budynkom i umożliwić zachowanie ładu przestrzennego. Krajobraz mający

powstać na danym terenie, będzie stanowił kontynuację krajobrazu kształtującego się lub wykształconego w wielu miejscowościach gminy oraz aglomeracji warszawskiej.

Dopuszczone mikroinstalacje nie będą powodować negatywnego wpływu na krajobraz, ze względu na kompaktowe rozmiary instalacji, a także wkomponowanie w zabudowę.

Obszar objęty planem miejscowym nie jest zlokalizowany w granicach krajobrazów priorytetowych określonych w Audycie krajobrazowym województwa mazowieckiego, przyjętym uchwałą nr 48/24 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 26 marca 2024 r. *w sprawie Audytu krajobrazowego dla województwa mazowieckiego*. W związku z brakiem występowania krajobrazów priorytetowych w granicach obszaru planu, nie podejmuje się kroków w celu utworzenia zapisów ograniczających negatywne skutki uchwalenia projektu na te krajobrazy.

Zgodnie z audytem krajobrazowym obszar planu reprezentuje dwa typy krajobrazu. We wschodniej części jest to krajobraz leśny z przewagą siedlisk lasowych, a w części zachodniej krajobraz typu wiejskiego z przewagą mozaikowo rozmieszczonych użytków rolnych tworzących pola średniej wielkości.

Dla leśnego podtypu krajobrazu określono następujące rekomendacje i wnioski:

- Ograniczanie zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne
- Prowadzenie zrównoważonej gospodarki leśnej
- Realizacja inwestycji celu publicznego wyłącznie z uwzględnieniem walorów przyrodniczo-krajobrazowych
- Ograniczanie zainwestowania terenów osuwiskowych
- Ograniczanie zainwestowania terenów zagrożonych powodzią
- Zachowanie i ochrona wartości historyczno-kulturowych i krajobrazowych obszarów i obiektów zabytkowych, m.in. poprzez wspieranie prac konserwatorskich, rewitalizację obiektów i obszarów zabytkowych oraz kulturowych, a także adaptację obiektów zabytkowych do nowych funkcji
- Ochrona i kształtowanie krajobrazu poprzez przeciwdziałanie dysharmonii, z uwzględnieniem obiektów i obszarów zabytkowych, a także kształtowanie estetyki przestrzeni, w tym podejmowanie tzw. "uchwał krajobrazowych"
- Współpraca samorządów i podejmowanie działań zwiększających wiedzę i świadomość mieszkańców oraz pracowników jst w zakresie utrzymania i ochrony zasobów dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego
- Ochrona walorów krajobrazowych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju
- Ochrona jakości krajobrazu poprzez przeciwdziałanie dysharmonii i fragmentacji z zachowaniem zwartego charakteru zabudowy nawiązującej do istniejących obiektów i otoczenia
- Ochrona przestrzeni rolniczej oraz ograniczanie zmiany przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze, w szczególności gleb klas I-III
- Wykorzystanie walorów krajobrazowych i kulturowych dla rozwoju turystyki i rekreacji, w tym rozwoju sieci tras rowerowych z poszanowaniem jakości krajobrazu
- Zaniechanie intensywnego rozwoju gospodarczego związanego z nadmierną eksploatacją zasobów środowiska przyrodniczego
- Zapobieganie fragmentacji kompleksów leśnych i ochrona różnorodności biologicznej
- Utrzymanie naturalnych terenów zalewowych
- Na dostępnych gruntach o niskiej przydatności dla rolnictwa umożliwienie sukcesji leśnej lub prowadzenie zalesień z wykorzystaniem rodzimych gatunków drzew, zgodnie z ich

wymaganiami siedliskowymi

- Podejmowanie działań dla osiągnięcia celów dotyczących obszarów i obiektów chronionych
- Monitoring procesów osuwiskowych
- Zachowanie prawnych form ochrony zabytków oraz ustanawianie nowych form
- Integracja działań podejmowanych przez różne instytucje odpowiedzialne za ochronę przyrody, zabytków oraz planowanie przestrzenne, oparta na współpracy, komunikacji, wymianie informacji i wiedzy oraz monitoringu wypracowanych wspólnie działań
- Ochrona obszarów o korzystnych warunkach dla bytowania i migracji zwierząt
- Zachowanie powiązań między istniejącymi siedliskami w celu ochrony bioróżnorodności.

Dla wiejskiego podtypu krajobrazu określono następujące rekomendacje i wnioski:

- Prowadzenie racjonalnej gospodarki rolnej zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju oraz uwzględnieniem walorów tradycyjnego krajobrazu rolniczego
- Ochrona terenów otwartych przed rozpraszaniem zabudowy
- Realizacja inwestycji celu publicznego wyłącznie z uwzględnieniem walorów przyrodniczo-krajobrazowych
- Utrzymanie charakteru krajobrazu rolniczego z zachowaniem charakterystycznych układów przestrzennych miejscowości
- Ochrona przestrzeni rolniczej oraz ograniczanie zmiany przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze, w szczególności gleb klas I-III
- Prowadzenie racjonalnej gospodarki surowcowej
- Kształtowanie zagospodarowania przestrzennego z poszanowaniem potrzeb środowiska i walorów krajobrazowych
- Minimalizacja negatywnych oddziaływań hałasu na środowisko
- Przeciwdziałanie uciążliwości zapachowej
- Zachowanie i ochrona wartości historyczno-kulturowych i krajobrazowych obszarów i obiektów zabytkowych, m.in. poprzez wspieranie prac konserwatorskich, rewitalizację obiektów i obszarów zabytkowych oraz kulturowych, a także adaptację obiektów zabytkowych do nowych funkcji
- Ochrona i kształtowanie krajobrazu poprzez przeciwdziałanie dysharmonii, z uwzględnieniem obiektów i obszarów zabytkowych, a także kształtowanie estetyki przestrzeni, w tym podejmowanie tzw. "uchwał krajobrazowych"
- Współpraca samorządów i podejmowanie działań zwiększających wiedzę i świadomość mieszkańców oraz pracowników jst w zakresie utrzymania i ochrony zasobów dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego
- Ochrona walorów krajobrazowych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju
- Ochrona jakości krajobrazu poprzez przeciwdziałanie dysharmonii i fragmentacji z zachowaniem zwartego charakteru zabudowy nawiązującej do istniejących obiektów i otoczenia
- Ograniczanie zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne
- Wykorzystanie walorów krajobrazowych i kulturowych dla rozwoju turystyki i rekreacji z poszanowaniem jakości krajobrazu
- Prowadzenie upraw w dobrej kulturze rolnej
- Zachowanie i ochrona seminaturalnych siedlisk śródpolnych oraz trwałych użytków zielonych
- Rozwój odnawialnych źródeł energii z uwzględnieniem wpływu inwestycji na krajobraz
- Umożliwienie naturalnej sukcesji ekologicznej na tereny porolne, nie objęte zabiegami

agrotechnicznymi

- Po zakończeniu eksploatacji złożyć przeprowadzenie rekultywacji terenu
- Prowadzenie wszelkiej działalności w sposób zrównoważony, minimalizujący negatywne oddziaływania w stosunku do obiektów i obszarów podlegających ochronie
- Podejmowanie działań dla osiągnięcia celów dotyczących obszarów i obiektów chronionych
- Zachowanie prawnych form ochrony zabytków oraz ustanawianie nowych form
- Integracja działań podejmowanych przez różne instytucje odpowiedzialne za ochronę przyrody, zabytków oraz planowanie przestrzenne, oparta na współpracy, komunikacji, wymianie informacji i wiedzy oraz monitoringu wypracowanych wspólnie działań
- Ochrona obszarów o korzystnych warunkach dla bytowania i migracji zwierząt
- Zachowanie powiązań między istniejącymi siedliskami w celu ochrony bioróżnorodności
- Przeciwdziałanie suszy na obszarach rolniczych poprzez stosowanie zabiegów ukierunkowanych na zatrzymanie lub spowolnienie odpływu wód
- Ograniczanie presji zabudowy na obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo
- Stosowanie rozwiązań niwelujących uciążliwości akustyczne z poszanowaniem walorów krajobrazowych
- Wprowadzanie zieleni izolacyjnej wokół obiektów uciążliwych dla środowiska i wpływających negatywnie na krajobraz.

W związku z powyższym stwierdza się, że pomimo dużej zmiany zagospodarowania obszarów planu, skutki jego realizacji nie powinny powodować znacznego negatywnego wpływu na krajobraz, nastąpi jednak jego jakościowa zmiana.

6.7. Wpływ na klimat

Proponowane zmiany mają charakter lokalny, dlatego brak jest istotnego wpływu na klimat. Emisja do powietrza pochodząca z dróg i z terenów zurbanizowanych, w tym działalności gospodarczej, będzie zgodna ze standardami emisji określonymi w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w *sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu* (Dz. U. z 2021 r. poz. 845).

W związku z przeznaczeniem pod zabudowę części terenów niezabudowanych i niezagospodarowanych na obszarze opracowania, niewielkie zmiany topoklimatu mogą być związane ze zjawiskiem „wyspy ciepła”. Planowana zabudowa i utwardzenie terenu silnie się nagrzewają od terenów powierzchni biologicznie czynnej. Co więcej, budynki, w wyniku procesów technologicznych, mogą oddawać część ciepła na zewnątrz, jak również w okresie grzewczym wpływają na zwiększenie się temperatury powietrza w najbliższym otoczeniu.

Zgodnie z art. 144 ust. 2 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, planowana zabudowa musi być realizowana w sposób, który nie powoduje przekroczenia standardów jakości powietrza, w szczególności poziomów dopuszczalnych określonych w przepisach wykonawczych. Emisja zanieczyszczeń do powietrza musi spełniać wymagania określone w Dziale IV Rozdział 5 POŚ oraz w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w *sprawie standardów emisyjnych* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1860). W celu ochrony klimatu, w projekcie planu ustalono stosowanie do ogrzewania budynków paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, takie jak: paliwa płynne, gazowe, energia elektryczna lub mikroinstalacje odnawialnych źródeł energii, z wyjątkiem turbin wiatrowych o poziomej osi obrotu, aby ograniczyć maksymalnie emisję i zapobiegać zmianom klimatu i topoklimatu.

Wyznaczenie minimalnych powierzchni terenu biologicznie czynnego, ograniczenie zabudowy oraz wyznaczenie terenów zieleni urządzonej i zieleni naturalnej powinno wpłynąć pozytywnie na zachowanie topoklimatu.

6.8. Wpływ na zasoby naturalne

Zasoby naturalne są to powstałe w sposób naturalny elementy przyrody: surowce mineralne, gleby, wody, elementy przyrody ożywionej (rośliny i zwierzęta). Badając wpływ skutków realizacji planu na zasoby naturalne trzeba przeanalizować każdy z powyższych elementów.

Surowce mineralne są to minerały lub skały użyteczne, tj. kopaliny wydobyte z litosfery i poddane obróbce dostosowanej do wymagań użytkowników. Na obszarze planu nie są zlokalizowane żadne złoża surowców. W związku z tym skutki realizacji planu nie wpływają na zasoby naturalne w tym zakresie.

Obszar planu zlokalizowany jest na terenie GZWP nr 215 „Subniecka Warszawska”. Przeważająca część obszaru planu to grunty niezabudowane, głównie rolne i leśne. W wyniku uchwalenia planu i realizacji zabudowy gleby rolnicze nie będą mogły być w przyszłości ponownie uprawiane, z tego względu prognozuje się wystąpienie negatywnego wpływu na gleby. Jednak w związku dużą ilością terenów użytkowanych rolniczo w obrębie całej gminy oraz dopuszczenia realizacji zabudowy na części tego terenu na podstawie obecnie obowiązującego miejscowego planu, zmiana ta nie powinna wpłynąć znacząco na gospodarowanie przestrzenią rolniczą w skali lokalnej oraz na gleby.

Wpływ skutków realizacji planu na wody i elementy przyrody ożywionej został omówiony we wcześniejszych podrozdziałach (6.1, 6.3).

6.9. Wpływ na zabytki

Na obszarze objętym planem znajdują się obszary i obiekty, dla których obowiązują przepisy odrębne z zakresu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami:

- 1) stanowisko archeologiczne ujęte w wojewódzkiej ewidencji zabytków pod nr AZP 51-63/1;
- 2) obiekt o wartościach historyczno-kulturowych – kapliczka.

W zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej wyznacza się:

- 1) strefę ochrony konserwatorskiej stanowiska archeologicznego ujętego w wojewódzkiej ewidencji zabytków pod nr AZP 51-63/1, w granicach zgodnych z rysunkiem planu, w której ustala się nakaz postępowania zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony zabytków i opieki na zabytkami, a także dotyczącymi postępowania z zabytkami w procesie budowlanym;
- 2) dla obiektu o wartości historyczno-kulturowej – kapliczki, oznaczonego na rysunku planu, ustala się zachowanie pierwotnej formy obiektu oraz układu kompozycyjnego, z dopuszczeniem prowadzenia prac konserwatorskich i robót budowlanych, z zachowaniem ustaleń planu.

Zapisy planu będą miały pozytywny wpływ ze względu na powyższe zapisy.

6.10. Wpływ na dobra materialne

Nałożone wymagania kubaturowe, ogólnobudowlane oraz architektoniczne w stosunku do obiektów budowlanych powinny pozwolić na uzyskanie lub zachowanie ładu przestrzennego. Przy zachowaniu zapisów planu oraz obowiązujących przepisów budowlanych nie dojdzie do wzajemnego negatywnego oddziaływania projektowanej zabudowy.

Na terenie projektu planu nie przewiduje się wzrostu wartości terenów ze względu na utrzymanie aktualnego przeznaczenia terenów.

6.11. Przewidywane oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

Obszar opracowania znajduje się w granicach Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Poza nim, najbliższe zlokalizowanymi obszarami chronionymi są:

- Obszar Natura 2000 „Forty Modlińskie” – od 1,63 km;
- Obszar Natura 2000 „Dolina Wkry” – 1,6 km.

Zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*, zabrania się podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 lub wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami. Stosownie do art. 55 ust. 2 ustawy o oś projekt dokumentu mpzp, o którym mowa w art. 46 lub 47, nie może zostać przyjęty, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*, jeżeli ze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wynika, że może on znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000.

Planowane przeznaczenie terenu nie będzie oddziaływać negatywnie na obszar Natura 2000 Forty Modlińskie, ze względu na zidentyfikowane zagrożenia dla gatunków nietoperzy będących przedmiotem ochrony, które mają bezpośredni związek z obszarem fortów. Zgodnie z Zarządzeniem Nr 29 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 30 grudnia 2013 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Forty Modlińskie PLH140020 najpoważniejszym zagrożeniem dla nietoperzy jest niekontrolowany dostęp ludzi do obiektów fortyfikacyjnych w okresie hibernacji. Odwiedziny, gry terenowe i akty wandalizmu prowadzą do płoszenia i wybudzania zwierząt, co często skutkuje ich śmiercią. Dodatkowo dewastacja, zalewanie pomieszczeń i degradacja konstrukcji powodują utratę kryjówek i pogorszenie warunków mikroklimatycznych niezbędnych do zimowania. Z pozostałych zagrożeń wymieniono - drogi szybkiego ruchu oraz linie kolejowe, które nie tylko generują hałas, ale przecinają szlaki migracji/przelotów nietoperzy, zmniejszenie powierzchni zwartych kompleksów leśnych, terenów zadrzewionych i zakrzewionych, likwidacja szpalerów drzew oraz żywopłotów otaczających obiekt fortyfikacyjny, usuwanie starszych i martwych drzew obfitujących w letnie kryjówki.

W związku z powyższym w planie nakazano zachowanie większość terenów zielonych w obecnym użytkowaniu.

Z kolei zgodnie z Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 29 września 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody *Dolina Wkry* zidentyfikowano zagrożenia dla chronionych siedlisk. Jednakże w związku z zachowaniem terenów zielonych w obecnym użytkowaniu nie zakłada się negatywnego wpływu planu na ten obszar Natura 2000.

W związku z zapisami projektu mpzp nie przewiduje się jednak znacznego negatywnego wpływu na cele i przedmiot obszaru Natura 2000. Ponadto w związku z faktem, iż na obszarze objętym opracowaniem zakazuje się realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, również nie przewiduje się znacznego negatywnego wpływu projektu planu na integralność obszarów Natura 2000.

7. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wprowadzono następujące rozwiązania, mające na celu minimalizację negatywnych oddziaływań na środowisko:

- nakaz, aby oddziaływanie wynikające z prowadzonej na terenie działalności nie powodowało przekroczenia, poza obszarem do którego prowadzący działalność posiada tytuł prawny, standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych;
- ograniczenie lokalizacji przedsięwzięć znacząco oddziałujących na środowisko – zachowanie norm jakości środowiska określonych w przepisach szczegółowych;
- ograniczenie intensywności zabudowy – minimalizacja antropopresji;
- nakaz zachowania odpowiednich udziałów powierzchni terenu biologicznie czynnego oraz wyznaczenie terenu zieleni urządzonej – zminimalizowanie negatywnego wpływu na różnorodność biologiczną i florę;
- wyznaczenie strefy zieleni naturalnej z zakazem zabudowy od rzeki Wkry – minimalizacja negatywnego oddziaływania na teren wód powierzchniowych, pozytywny wpływ na zachowanie różnorodności biologicznej w strefie ekotonowej i wytworzenie lokalnego korytarza ekologicznego, pośrednio pozytywny wpływ na powietrze;
- nakaz podłączenia do sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej (z wyjątkiem dopuszczeń określonych w planie oraz przepisach odrębnych) – zachowanie jakości środowiska gruntowo-wodnego na terenie opracowania oraz ilości i jakości wód podziemnych;
- stosowanie do zaopatrzenia w ciepło do celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi – zachowanie norm jakości powietrza atmosferycznego na terenie opracowania, zminimalizowanie negatywnego wpływu zabudowy;
- zagospodarowanie odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi.

W związku z powyższym nie wprowadza się dodatkowych rozwiązań mających na względzie cele, przedmiot ochrony oraz integralność tych form ochrony przyrody.

8. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele, przedmiot ochrony i integralność obszaru Natura 2000

W tym rozdziale zostały przedstawione rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie. Opisano teoretyczne scenariusze możliwych rozwiązań przestrzennych.

Przedstawiono następujące dwa warianty alternatywne zagospodarowania przestrzennego:

- Wariant nr 1 – zaniechanie opracowywania miejscowego planu,
- Wariant nr 2 – zwiększenie intensywności zabudowy oraz ograniczenie powierzchni terenu biologicznie czynnego (wariant inwestorski).

Wariant alternatywny nr 1

Skutki zaniechania opracowywania i uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, będącego przedmiotem prognozy, zostały przedstawione w rozdziale 5.2. niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko.

Wariant alternatywny nr 2

Wariant ten przedstawia sytuację najbardziej korzystną dla ewentualnych przyszłych inwestorów. Proponuje się zwiększenie intensywności zabudowy oraz zmniejszenie udziału powierzchni terenu biologicznie czynnego na terenach zabudowy. Spowodowane jest to wymaganiami inwestorskimi, według których należałoby przeznaczyć jak najwięcej terenów pod zabudowę. Z powodu intensyfikacji zabudowy, większa część terenów zostałaby zabudowana, co mogłoby zachwiać równowagę przyrodniczą. Prawdopodobny wpływ zmian zawartych w wariantcie alternatywnym nr 2 na poszczególne komponenty środowiska w stosunku do pierwotnego projektu planu przedstawia się następująco:

- Różnorodność biologiczna, fauna i flora – zwiększony negatywny wpływ poprzez zachowanie mniejszej powierzchni terenu biologicznie czynnego;
- Ludzie – zwiększony negatywny wpływ – ograniczenie terenów powierzchni biologicznie czynnej, zwiększenie intensywności zabudowy spowoduje większe oddziaływanie na istniejące tereny zamieszkania;
- Woda – wzrost negatywnego oddziaływania poprzez zwiększoną antropopresję, w tym zwiększenie ryzyka zanieczyszczenia rzeki Wkry;
- Powietrze – brak zmian wpływu, przy zachowaniu obecnych ustaleń dotyczących stosowania paliw niskoemisyjnych;
- Powierzchnia ziemi – wzrost negatywnego oddziaływania poprzez zwiększenie intensywności zabudowy oraz ograniczenie powierzchni terenów biologicznie czynnych;
- Krajobraz – brak znaczącego wpływu na krajobraz; możliwe wystąpienie częściowo negatywnego wpływu poprzez powstanie terenów o zwiększonej intensywności zabudowy, nieodpowiadających istniejącym terenom zabudowanym w sąsiedztwie;
- Klimat – brak znaczącego oddziaływania lub brak możliwości stwierdzenia wpływu;
- Zasoby naturalne – negatywne oddziaływanie na gleby związane z ograniczeniem powierzchni terenu biologicznie czynnego, brak wpływu na surowce mineralne;
- Zabytki – nie dotyczy;
- Dobra materialne – możliwe zwiększenie zainteresowania inwestorów, możliwy wzrost cen gruntów, zwiększony negatywny wpływ na istniejące zabudowania;
- Natura 2000 – obszar planu nie znajduje się na obszarze Natura 2000 i biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu, rozwiązania przestrzenne w nim zawarte nie będą wpływały na cele, przedmiot ochrony oraz integralność tych form ochrony przyrody.

9. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu ponadlokalnym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

Praktycznie wszystkie dokumenty poruszające problematykę ochrony środowiska przyrodniczego na szczeblu wspólnotowym i krajowym wywodzą się z kilku dokumentów międzynarodowych. Obecnie za najważniejszą zasadę prowadzenia polityk i działań na różnych szczeblach administracyjnych oraz w różnych sektorach gospodarki uważa się zasadę zrównoważonego rozwoju, która sformułowana została na Konferencji Narodów Zjednoczonych „Środowisko i Rozwój” w Rio de Janeiro w 1992 roku (*Konwencja o różnorodności biologicznej*).

Innym ważnym dokumentem o charakterze międzynarodowym jest *Agenda XXI – Globalny Program Działania na XXI wiek*, który powstał w wyniku dyskusji nad podstawowymi wyzwaniami współczesnego świata. II część pt. „Ochrona i zarządzanie zasobami przyrody” stanowi najistotniejszą część przedmiotowego dokumentu odnoszącą się do problematyki ochrony środowiska. Składa się ona z 14 rozdziałów traktujących o potrzebach badań środowiska, zapobieganiu zagrożeniom, zwalczaniu negatywnych zjawisk w środowisku, ochronie zasobów środowiska, bezpiecznym gospodarce itd.

Zaznaczyć należy, że Polska podpisała wiele dokumentów o charakterze międzynarodowym dotyczącym problematyki ochrony środowiska. Wymienić należy tu m.in. *Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu* (Nowy Jork, 9 maja 1992 r.) czy *Konwencję w sprawie transgranicznego przemieszczania zanieczyszczeń na dalekie odległości* (Genewa, 13 listopada 1979 r.).

Tab. 5. Sposób uwzględnienia zapisów dokumentów rangi międzynarodowej:

Nazwa dokumentu	Cel ochrony środowiska	Sposób uwzględnienia w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, Rio de Janeiro 1992 r. oraz Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, Kioto 1997 r.	Powstrzymanie niekorzystnych zmian klimatycznych – ograniczenie emisji gazów cieplarnianych.	W zakresie zaopatrzenia w ciepło do celów grzewczych ustala się stosowanie paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi.
Konwencja w sprawie transgranicznego przemieszczania zanieczyszczeń na dalekie odległości, Genewa 1979 r.	Powstrzymanie przemieszczania się szkodliwych zanieczyszczeń na dalekie odległości.	W projekcie planu ustalono nakaz utrzymania standardów emisyjnych przez nowe obiekty budowlane, zgodnie z przepisami odrębnymi.
Konwencja Krajobrazowa, Florencja 2000 r.	Ochrona krajobrazu definiowana jako działania na rzecz zachowania i utrzymywania ważnych lub charakterystycznych cech krajobrazu tak, aby ukierunkować i zharmonizować zmiany, które wynikają z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych.	Dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ustalono wskaźniki oraz parametry zabudowy.

Źródło: Opracowanie własne.

Unia Europejska wyraża swoją troskę o środowisko przyrodnicze poprzez podejmowanie szeregu uchwał, rozporządzeń i dyrektyw unijnych. Do najważniejszych z nich zaliczyć należy:

- Uchwałę 87/C 328/01 z dnia 19 października 1987 r. Rady Wspólnot Europejskich i przedstawicieli rządów państw członkowskich uczestniczących w pracach Rady w sprawie kontynuacji i wdrożenia polityki Wspólnoty Europejskiej i programu działania w dziedzinie ochrony środowiska,
- Rozporządzenie Rady 1210/90/EWG z dnia 7 maja 1990 roku w sprawie utworzenia Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska oraz sieci informacji i obserwacji,
- Dyrektywę Parlamentu Europejskiej i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy,
- Rozporządzenie Rady 3254/92/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie działań Wspólnoty w zakresie ochrony przyrody,

- Dyrektywę 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. *w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko.*

Zaznaczyć należy, że wraz z wejściem Polski do Unii Europejskiej na wszystkie krajowe akty prawne nałożony został obowiązek dostosowania do prawa unijnego. Mimo, że większość przepisów polskiego prawa zostało już dostosowanych, to proces ten nie został jeszcze zakończony.

Podkreślić należy również fakt, że oceniając w projektowanym dokumencie realizację celów oraz sposobów ochrony środowiska w odniesieniu do prawa krajowego, zostaje jednocześnie spełniony warunek oceny w odniesieniu do szczebla międzynarodowego (bo dokumenty te są w swojej istocie bardzo ogólne) oraz wspólnotowego (bo zawiera swoje odpowiedniki w prawie polskim).

Wszystkie dokumenty prawne w Polsce odnosić się muszą do *Konstytucji Rzeczypospolitej Polski* przyjętej w 1997 roku - najważniejszego dokumentu prawnego w Polsce. W art. 5 *Konstytucji* stwierdzono, że Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju. Ponadto w niniejszym dokumencie ustala się ochronę środowiska jako obowiązek m.in. władz publicznych, które poprzez swoją politykę powinny zapewnić bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom.

Najważniejszym dokumentem poruszającym problem ochrony środowiska na Mazowszu jest Program ochrony środowiska dla województwa Mazowieckiego do roku 2030, przyjęty Uchwałą Nr 2/23 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 17 stycznia 2023 r. Podstawowym celem sporządzenia i uchwalenia Programu jest realizacja przez Województwo Mazowieckie polityki ochrony środowiska zbieżnej z założeniami najważniejszych dokumentów strategicznych i programowych. Program ma stanowić podstawę funkcjonowania systemu zarządzania środowiskiem łączącą wszystkie działania i dokumenty dotyczące ochrony środowiska i przyrody na szczeblu wojewódzkim.

Przy opracowaniu projektu planu uwzględniono cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu wojewódzkim. Zawarte one zostały m.in. w takich dokumentach jak:

- Regionalny Program Operacyjny Województwa Mazowieckiego na lata 2021– 2027,
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego wraz z Planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Warszawy, przyjęty uchwałą nr 188/388/18 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 14 listopada 2018 r.,
- Plan gospodarki odpadami dla województwa Mazowieckiego 2030 wraz z planem inwestycyjnym, przyjęty uchwałą Nr 9/25 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 25 lutego 2025 r.,
- Program ochrony środowiska dla województwa Mazowieckiego do roku 2030, przyjęty Uchwałą Nr 2/23 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 17 stycznia 2023 r.,
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie mazowieckim, WIOŚ, Warszawa,
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.

Do najważniejszych celów ochrony środowiska zalicza się:

- ochronę powietrza atmosferycznego,
- utrzymanie i ochronę walorów krajobrazowych, przyrodniczych i kulturowych,
- ochrona wód, gleby i różnorodności biologicznej,
- ochrona zdrowia ludzi przed hałasem.

Po przeanalizowaniu i ocenie ww. celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym stwierdzono, iż projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego realizują je w zakresie:

- ochrony powietrza atmosferycznego przed szkodliwymi emisjami,
- utrzymania i ochrony walorów krajobrazowych, przyrodniczych i kulturowych, poprzez m.in. rozwiązania przestrzenne uwzględniające konieczność zachowania parametrów i wskaźników zabudowy gwarantujących zachowanie ładu przestrzennego, zapis odnoszący się do zachowania powierzchni biologicznie czynnej,
- ochrony wód, gleby oraz różnorodności biologicznej, poprzez m.in. zapisy odnośnie gospodarki wodno–ściekowej oraz gospodarki odpadami,
- ochrony zdrowia ludzi przed hałasem, poprzez zapisy określające konieczność zapewnienia właściwego klimatu akustycznego na poszczególnych terenach objętych ochroną akustyczną.

Opracowany projekt planu uwzględnia, przy założeniu realizacji uwag zawartych w niniejszej prognozie, ograniczenie ujemnego wpływu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze, a także ustala zasady tego zagospodarowania zgodnie z zasadami ochrony środowiska i polityką przestrzenną gminy.

10. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Według art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko państwa członkowskie Unii Europejskiej (w tym Polska) monitorują znaczący wpływ na środowisko, wynikający z realizacji planów i programów, aby między innymi, określić na wczesnym etapie nieprzewidziany niepożądany wpływ oraz aby mieć możliwość podjęcia odpowiedniego działania naprawczego.

Monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko może polegać np. na analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska (w tym przypadku należy pamiętać, że dane muszą się odnosić do obszaru objętego projektem planu) lub w ramach indywidualnych zamówień, na kontroli i ocenie zgodności wyposażenia terenu w infrastrukturę techniczną z ustaleniami przyjętego dokumentu.

Ustawa *Prawo ochrony środowiska* wskazuje, że badania monitoringowe prowadzi się z równoczesnym wykorzystaniem i rejestracją danych przestrzennych, dlatego ocena zmian zachodzących w środowisku omawianego obszaru może być oparta również na okresowym przeglądzie i rejestracji zmian w zagospodarowaniu przestrzennym tych terenów prowadzonych przez gminę Pomiechówek.

Za najistotniejsze z punktu widzenia ochrony środowiska, należy uznać monitorowanie w zakresie:

- wpływu realizacji zabudowy na powierzchnię ziemi (w szczególności na etapie budowy – częstotliwość w zależności od potrzeb, jednak nie mniej niż raz na rok, a następnie – raz na trzy lata);
- kontroli stanu jakościowego wód podziemnych i powierzchniowych (proponowane prowadzenie badań raz na dwa lata);
- badania stanu jakościowego powietrza i kontrola stosowanych paliw do celów grzewczych i technologicznych (proponowane prowadzenie badań raz na dwa lata),

- okresowych kontroli dokumentów potwierdzających wywóz nieczystości ze zbiorników bezodpływowych, w tym częstotliwości ich opróżniania.

W pierwszym okresie po uchwaleniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego może zaistnieć konieczność przeprowadzenia dodatkowych badań stanu środowiska lub zwiększenia ich częstotliwości, bądź dokładności, co umożliwiłoby określenie ewentualnych błędów nowego przeznaczenia i podjęcie działań zapobiegawczych lub naprawczych.

11. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Gmina Pomiechówek położona jest w centralnej części województwa mazowieckiego, w znacznej odległości od granic państwa, dlatego nie ma podstaw do prognozowania dalekosiężnych, transgranicznych oddziaływań na środowisko.

12. Podsumowanie, wnioski, zalecenia

Wszelkie inwestycje będące wynikiem ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powodują następstwa w środowisku i w krajobrazie, zróżnicowane pod względem: momentu zaistnienia, czasu ich trwania, odwracalności, prawdopodobieństwa wystąpienia, szkodliwości (lub korzyści), przestrzennego zasięgu zmian, przestrzennego rozkładu zanieczyszczeń. Prognoza wykonywana dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ma za zadanie określić wpływ realizacji ustaleń planu na środowisko przyrodnicze.

Projektowane zmiany przestrzenne w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Kosewko i części miejscowości Szczypiorno nie powinny znacząco oddziaływać na środowisko przyrodnicze poza granicami opracowania. W związku z obowiązującymi wymogami w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego przed zanieczyszczeniem i degradacją walorów przyrodniczo-krajobrazowych, w ustaleniach planu zawarto warunki dotyczące:

- kształtowania ładu przestrzennego,
- ochrony środowiska i przyrody,
- wielkości i charakteru zabudowy,
- intensywności zabudowy,
- powierzchni terenu biologicznie czynnego,
- zaopatrzenia w media i inną infrastrukturę techniczną,
- zasady usuwania odpadów komunalnych, ścieków bytowych i przemysłowych, wód opadowych i roztopowych.

Przedstawione powyżej warunki zostały zawarte w planie poprzez m.in. poniższe zasady:

- ustalenie podziału funkcjonalnego oraz zasad dotyczących lokalizacji budynków i innych obiektów w przestrzeni, w tym na działkach budowlanych,
- nakaz, aby oddziaływanie wynikające z przeznaczenia terenu nie powodowało przekroczenia, poza obszarem do którego prowadzący działalność posiada tytuł prawny, standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych;
- ograniczenie lokalizacji przedsięwzięć znacząco oddziałujących na środowisko z dopuszczeniem inwestycji celu publicznego,
- określenie maksymalnej wysokości zabudowy,
- określenie minimalnej i maksymalnej intensywności zabudowy oraz maksymalnej powierzchni zabudowy,

- określenie minimalnego udziału powierzchni terenu biologicznie czynnego,
- nakaz podłączenia do zbiorczych sieci infrastruktury technicznej (w tym kanalizacji sanitarnej) z wyjątkiem odpowiednich dopuszczeń w planie,
- nakaz zagospodarowania odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi, czyli z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o *odpadach*.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przeznaczają dotychczasowe tereny, w tym również tereny niezagospodarowane pod zabudowę mieszkaniową, mieszkaniowo-usługową i usługową. Stwarza to dodatkowe wymagania dla realizacji inwestycji:

- realizacja nowych obiektów winna być prowadzona zgodnie z wytycznymi zawartymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, zwłaszcza w zakresie ustalonych norm intensywności zabudowy,
- inwestycje muszą spełniać wymogi ochrony środowiska,
- należy bezwzględnie wyegzekwować prawidłowe funkcjonowanie systemów technicznych obsługujących teren (zaopatrzenie w media, gospodarka wodno-ściekowa i odpadowa),
- energia cieplna powinna pochodzić z przyjaznych dla środowiska źródeł.

Podsumowując stwierdza się, że proponowane w projekcie planu zagospodarowania przestrzennego rozwiązania, dotyczące terenu położonego w miejscowości Pomiechówek w gminie Pomiechówek, odnoszą się przede wszystkim do zachowania istniejącej zabudowy lub jej uzupełnienia poprzez dopuszczenie zabudowy na istniejących terenach niezagospodarowanych. Należy założyć, że przy stosowaniu się do wyżej przedstawionych wytycznych prognozy, a także przy kontroli przez służby wojewódzkie i samorządowe prowadzonych inwestycji oraz przestrzeganiu zasad zagospodarowania wynikających z projektu planu miejscowego, proponowane w nim zmiany sposobu zagospodarowania nie spowodują degradacji środowiska przyrodniczego.

W związku z powyższym projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego można więc uznać za zgodny z zasadami ochrony środowiska.

13. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko stanowi jedną z części strategicznej oceny oddziaływania na środowisko przeprowadzanej dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Pomiechówek w zakresie jednostki B dla wsi Pomiechówek, zwanego dalej „planem”.

Procedurę planistyczną rozpoczęto po podjęciu Uchwały nr VI/55/2024 Rady Gminy Pomiechówek z dnia 30 października 2024 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Pomiechówek w zakresie jednostki B dla wsi Pomiechówek.

W chwili obecnej w granicach planu obowiązują ustalenia dwóch miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego:

3. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gruntów gminy Pomiechówek etap V wieś Kosewko, uchwalonego Uchwałą Nr XI/109/2003 Rady Gminy Pomiechówek z dnia 22 października 2003 r.;
4. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu gminy Pomiechówek, uchwalonego Uchwałą Nr XIX/148/04 Rady Gminy Pomiechówek z dnia 9 czerwca 2004 r.

W obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego obszar planu został przeznaczony między innymi pod tereny lasów i zieleni leśnej, tereny doleśień,

tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny wód otwartych, tereny zieleni nieurządzonej dolin rzecznych, jarów i skarp, tereny usług sportu i rekreacji sezonowej, tereny rolne (upraw polowych i produkcji rolnej), tereny trwałych użytków zielonych, a także uzupełniając tereny komunikacyjne (w tym teren drogi głównej ruchu przyspieszonego).

W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu, na jego obszarze funkcjonowałyby zapisy powyższych planów miejscowych. Celem opracowania planu miejscowego było przede wszystkim zaktualizowanie i zmiana części przeznaczeń terenów, poprawa układu komunikacyjnego, poprzez usunięcie z projektu planu terenu przeznaczonego pod projektowaną obwodnicę Pomiechówka, w ciągu drogi krajowej nr 62, a także korekta ustalonych w planach obowiązujących zasad zagospodarowania i parametrów zabudowy.

W obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pomiechówek, uchwalonym Uchwałą Nr LIII/305/2010 Rady Gminy Pomiechówek z dnia 27 października 2010 r., zmienionym Uchwałą Nr XLII/330/2022 Rady Gminy Pomiechówek z dnia 29 grudnia 2022 r., obszar planu przeznaczony został przede wszystkim pod realizację budownictwa mieszkaniowego z możliwością realizacji usług oraz budownictwa związanego z usługami, tereny rolne otwarte, a także tereny leśne, zalesienia i zadrzewienia.

Od strony północnej obszar graniczy z terenem nadrzecznym rzeki Wkry. Znajduje się tam budynek infrastrukturalny. Granicę wschodnią stanowi droga gminna przebiegająca przez teren leśny. Południową granicę stanowi zarówno las, jak i ulice: Wojska Polskiego i Graniczna. Zlokalizowany jest tam teren zamknięty resortu obrony narodowej. Od strony zachodniej obszar graniczy z terenem rolniczym, w tym gruntami zakrzewionymi i zadrzewionymi, a także ulicą Ustronną.

Teren opracowania obejmuje rzekę Wkrę, a także grunty nadrzeczne, w dużej mierze leśne. Na obszarze zlokalizowany jest budynek Leśnictwa Pomiechówek, budynki mieszkalne oraz zagrodowe zlokalizowane wzdłuż ulicy Gościnnej, i kilka budynków mieszkalnych wzdłuż ulicy Słowiańskiej. Pozostałą część obszaru stanowią pola uprawne.

Przez teren opracowania przebiega linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia (110 kV), a także dalekosiężny rurociąg naftowy „Przyjaźń”. Na obszarze opracowania nie występuje ogólnodostępna sieć gazowa. Istniejące zabudowania w większości przyłączone są do sieci kanalizacyjnej, a wszystkie do sieci elektroenergetycznej i wodociągowej. Wzdłuż dróg przebiega również sieć telekomunikacyjna. Grunty rolne oraz leśne pozostają bez uzbrojenia. Na obszarze zlokalizowana jest również stacja bazowej telefonii komórkowej.

Obszar planu zlokalizowany jest również w granicach stref powierzchni stożkowej ograniczającej przeszkody (OLS) dla lotniska Warszawa/Modlin oraz w granicach strefy powierzchni ograniczających zabudowę (BRA) dla lotniczych urządzeń naziemnych (LUN).

W granicach obszaru objętego planem zlokalizowane są strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych ujętych w wojewódzkiej ewidencji zabytków archeologicznych oraz kapliczka, która jest obiektem o wartościach historyczno-kulturowych.

Ponadto w granicach obszarów planu zlokalizowane są: obszar szczególnego zagrożenia powodzią na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi 10% (raz na 10 lat), obszar szczególnego zagrożenia powodzią na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1% (raz na 100 lat) oraz obszar na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi 0,2% (raz na 500 lat). Związane są one z korytem rzeki Wkry.

Na obszarze występują również obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych – nr 9381 i nr 9380, położone wzdłuż drogi powiatowej nr 2411W – ul. Słowiańskiej.

Obszar opracowania znajduje się w granicach trzeciorzędowego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 215 „Subniecka Warszawska” (nieudokumentowanego) oraz Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu i korytarza ekologicznego Dolina Wkry (KPnC-6).

Obszar objęty planem jest w znacznej części niezabudowany. W wyniku uchwalenia planu część terenów zostanie przekształcona z terenów niezabudowanych na tereny budowlane głównie mieszkaniowe i zagrodowe. Nie prognozuje się jednak wystąpienia na nich znaczącego negatywnego oddziaływania, gdyż w planie zastosowano zapisy mające na celu minimalizację negatywnego oddziaływania na środowisko, w tym dotyczące przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz pozostałe ustalenia ochrony środowiska przyrodniczego lub mające na to środowisko pośredni i bezpośredni wpływ. Należy jednak podkreślić, iż na przeważającej części obszaru planu możliwa jest realizacja zabudowy na podstawie obowiązującego miejscowego planu.

W związku z powyższym, brak jest na danym terenie obszarów objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem wynikającym z ustaleń projektu planu.

Zabudowa bezpośrednio niszczy całą florę oraz pośrednio faunę na terenie, który jest zajęty przez budynek, obiekt budowlany lub utwardzenie terenu. Również zmiana zagospodarowania (np. na zieleni urządzonej lub towarzyszącej zabudowie) niszczy występujące na tym terenie gatunki i zmienia w mniejszym lub większym stopniu lokalny ekosystem.

Obszar planu obejmuje działki zlokalizowane w gminie Pomiechówek w miejscowości Pomiechówek. Tereny zabudowane zlokalizowane są wzdłuż istniejących ciągów komunikacyjnych. W granicach obszaru zlokalizowane są jednak głównie tereny nieutwardzone – leśne, zadrzewione i zakrzewione, a także użytkowane rolniczo. Z tego powodu, analizowany teren stanowi obszar, na którym występują rośliny i zwierzęta typowe głównie dla terenów w użytkowaniu rolniczym oraz leśnym.

Oprócz tego w granicach planu występuje roślinność towarzysząca zabudowie mieszkaniowej, mniej lub bardziej urządzona. W przypadku stwierdzenia występowania gatunków roślin lub zwierząt chronionych na podstawie inwentaryzacji wykonanej przed lub podczas etapu budowy danego obiektu budowlanego, będą obowiązywały odpowiednie przepisy prawa regulujące postępowanie w tym zakresie.

Tereny rolnicze, ze względu na prowadzoną na nich w większości monokulturę (w obrębie danej własności), oraz skoncentrowanych wysiłków w celu uprawy danego typu roślinności, nie posiadają bogatej bioróżnorodności. Mimo to stanowią tereny występowania gatunków roślin i zwierząt typowych dla środowiska rolniczego. Większą różnorodnością charakteryzują się natomiast grunty odłogowane, a także tereny leśne, zadrzewione i zakrzewione całkowicie lub częściowo.

Charakter nowych inwestycji, przy zachowanych wskazaniach i obwarowaniach zawartych w projekcie planu, nie powinien powodować zagrożenia dla zdrowia ludzi.

Plan ogranicza lokalizację przedsięwzięć znacząco oddziałujących na środowisko, poprzez lokalizacji:

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego;
- 2) zakaz lokalizacji:
 - a) ubojni zwierząt,
 - b) kompostowni,
 - c) biogazowni i biometanowni,
 - d) zakładów spopielania zwłok,

- e) grzebowisk zwierząt,
- f) obiektów działalności gospodarczej polegającej na zbieraniu, składowaniu, odzysku, przeładunku i unieszkodliwianiu odpadów,
- g) turbin wiatrowych, z wyjątkiem mikroinstalacji,
- h) zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii.

Przez obszar opracowania przepływa rzeka Wkra. W związku z tym, wprowadzenie odpowiednich zapisów dotyczących wyposażenia w sieci infrastruktury technicznej powinno zminimalizować potencjalny negatywny wpływ na wody powierzchniowe mogące znajdować się w granicach i poza granicami planu.

Na obszarze objętym projektem planu brak jest istotnych źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego, co wynika z faktu, że tylko część obszaru opracowania jest zabudowana, w tym przede wszystkim budynkami mieszkalnymi. Na drogach publicznych zlokalizowanych w granicach projektu planu lub w jego sąsiedztwie nie przeprowadzono badań natężenia ruchu, jednak podczas wizji terenowej nie stwierdzono występowania znacznego ruchu samochodowego.

Dopuszczona w planie projektowana zabudowa mogłaby dodatkowo wpływać negatywnie na powietrze poprzez stosowanie paliw wysokoemisyjnych. Z tego powodu w zakresie zaopatrzenia w ciepło do celów grzewczych i technologicznych ustala się stosowanie paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, takie jak: paliwa płynne, gazowe, energia elektryczna lub odnawialne źródła energii, z wyjątkiem turbin wiatrowych o poziomej osi obrotu.

Wszelkie inwestycje związane z budową nowych obiektów budowlanych ingerują trwale lub tymczasowo w powierzchnię ziemi. Na części obszaru planu dopuszcza się realizację zabudowy. Tereny znajdujące się w jego granicach są w części zabudowane, natomiast w pozostałej części to tereny rolnicze, leśne i zieleni, niezagospodarowane. W związku z możliwością powstania nowych budynków, dojazdów oraz dodatkowych utwardzeń terenu, prognozuje się wystąpienie negatywnego wpływu na powierzchnię ziemi.

W planie nakazano zachowanie odpowiednich udziałów powierzchni terenu biologicznie czynnego, co zminimalizuje negatywne oddziaływanie na ten element środowiska oraz ograniczono intensywność i powierzchnię zabudowy. W planie zachowano również w użytkowaniu rolniczym grunty o najwyższych klasa bonitacyjnych tzn. I-III. Ponadto w celu zminimalizowania skutków realizacji inwestycji na stan gleb, pomimo braku odpowiedniego zapisu w mpzp, wskazane jest wykorzystanie warstwy próchnicznej gleby.

Na obszarze planu występuje w większości krajobraz małej miejscowości, wiejski, częściowo zabudowany albo rolny, a także znaczny obszar leśny. Istniejąca zabudowa jest rozproszona, a zrealizowane budynki nie stanowią dominant wysokościowych i przestrzennych – nie wyróżniają się w krajobrazie. W wyniku uchwalenia projektu planu, na danym terenie będzie mogła powstać zabudowa z zachowaniem określonych wskaźników zabudowy oraz zasad zagospodarowania, odpowiadająca funkcjom i parametrom istniejącej na danym terenie oraz sąsiadującej zabudowy mieszkaniowej. Nie prognozuje się znacznej zmiany, ze względu na kontynuację zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej na obszarze planu.

W związku z przekształcaniem terenów niezagospodarowanych na tereny budowlane, zmieni się krajobraz, typowy obecnie dla terenów porolnych wsi na krajobraz podmiejski o dominującej zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej. Jednak dzięki zastosowanym w uchwale wskaźnikom kształtowania zabudowy i zasadom zagospodarowania terenu, przyszłe zabudowania powinny odpowiadać istniejącym w sąsiedztwie budynkom i umożliwić zachowanie ładu przestrzennego. Krajobraz mający

powstać na danym terenie, będzie stanowił kontynuację krajobrazu kształtującego się lub wykształconego w wielu miejscowościach gminy oraz aglomeracji warszawskiej.

Obszar objęty planem miejscowym nie jest zlokalizowany w granicach krajobrazów priorytetowych określonych w Audycie krajobrazowym województwa mazowieckiego. W związku z brakiem występowania krajobrazów priorytetowych w granicach obszaru planu, nie podejmuje się kroków w celu utworzenia zapisów ograniczających negatywne skutki uchwalenia projektu na te krajobrazy.

W związku z przeznaczeniem pod zabudowę części terenów niezabudowanych i niezagospodarowanych na obszarze opracowania, niewielkie zmiany topoklimatu mogą być związane ze zjawiskiem „wyspy ciepła”. Planowana zabudowa i utwardzenie terenu silniej się nagrzewają od terenów powierzchni biologicznie czynnej. Co więcej, budynki, w wyniku procesów technologicznych, mogą oddawać część ciepła na zewnątrz, jak również w okresie grzewczym wpływają na zwiększenie się temperatury powietrza w najbliższym otoczeniu.

Zasoby naturalne są to powstałe w sposób naturalny elementy przyrody: surowce mineralne, gleby, wody, elementy przyrody ożywionej (rośliny i zwierzęta). Badając wpływ skutków realizacji planu na zasoby naturalne trzeba przeanalizować każdy z powyższych elementów.

Surowce mineralne są to minerały lub skały użyteczne, tj. kopaliny wydobyte z litosfery i poddane obróbce dostosowanej do wymagań użytkowników. Na obszarze planu nie są zlokalizowane żadne złoża surowców. W związku z tym skutki realizacji planu nie wpływają na zasoby naturalne w tym zakresie.

Obszar planu zlokalizowany jest na terenie GZWP nr 215 „Subniecka Warszawska”.

Przeważająca część obszaru planu to grunty niezabudowane, głównie rolne i leśne. W wyniku uchwalenia planu i realizacji zabudowy gleby rolnicze nie będą mogły być w przyszłości ponownie uprawiane, z tego względu prognozuje się wystąpienie negatywnego wpływu na gleby. Jednak w związku dużą ilością terenów użytkowanych rolniczo w obrębie całej gminy oraz dopuszczenia realizacji zabudowy na części tego terenu na podstawie obecnie obowiązującego miejscowego planu, zmiana ta nie powinna wpłynąć znacząco na gospodarowanie przestrzenią rolniczą w skali lokalnej oraz na gleby.

Na obszarze objętym planem znajdują się obszary i obiekty, dla których obowiązują przepisy odrębne z zakresu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami:

- 1) stanowisko archeologiczne ujęte w wojewódzkiej ewidencji zabytków pod nr AZP 51-63/1;
- 2) obiekt o wartościach historyczno-kulturowych – kapliczka.

W zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej wyznacza się:

- 1) strefę ochrony konserwatorskiej stanowiska archeologicznego ujętego w wojewódzkiej ewidencji zabytków pod nr AZP 51-63/1, w granicach zgodnych z rysunkiem planu, w której ustala się nakaz postępowania zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony zabytków i opieki na zabytkami, a także dotyczącymi postępowania z zabytkami w procesie budowlanym;
- 2) dla obiektu o wartości historyczno-kulturowej – kapliczki, oznaczonego na rysunku planu, ustala się zachowanie pierwotnej formy obiektu oraz układu kompozycyjnego, z dopuszczeniem prowadzenia prac konserwatorskich i robót budowlanych, z zachowaniem ustaleń planu.

Zapisy planu będą miały pozytywny wpływ ze względu na powyższe zapisy.

Nałożone wymagania kubaturowe, ogólnobudowlane oraz architektoniczne w stosunku do obiektów budowlanych powinny pozwolić na uzyskanie lub zachowanie ładu

przestrzennego. Przy zachowaniu zapisów planu oraz obowiązujących przepisów budowlanych nie dojdzie do wzajemnego negatywnego oddziaływania projektowanej zabudowy.

Na terenie projektu planu nie przewiduje się wzrostu wartości terenów ze względu na utrzymanie aktualnego przeznaczenia terenów.

Obszar opracowania znajduje się w granicach Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Poza nim, najbliższymi zlokalizowanymi obszarami chronionymi są:

- Obszar Natura 2000 „Forty Modlińskie” – od 1,63 km;
- Obszar Natura 2000 „Dolina Wkry” – 1,6 km.

Zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody*, zabrania się podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 lub wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

W związku z zapisami projektu mpzp nie przewiduje się jednak znacznego negatywnego wpływu na cele i przedmiot obszaru Natura 2000. Ponadto w związku z faktem, iż na obszarze objętym opracowaniem zakazuje się realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, również nie przewiduje się znacznego negatywnego wpływu projektu planu na integralność obszarów Natura 2000.

Gmina Pomiechówek położona jest w centralnej części województwa mazowieckiego, w znacznej odległości od granic państwa, dlatego nie ma podstaw do prognozowania dalekosiężnych, transgranicznych oddziaływań na środowisko.

W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wprowadzono następujące rozwiązania, mające na celu minimalizację negatywnych oddziaływań na środowisko:

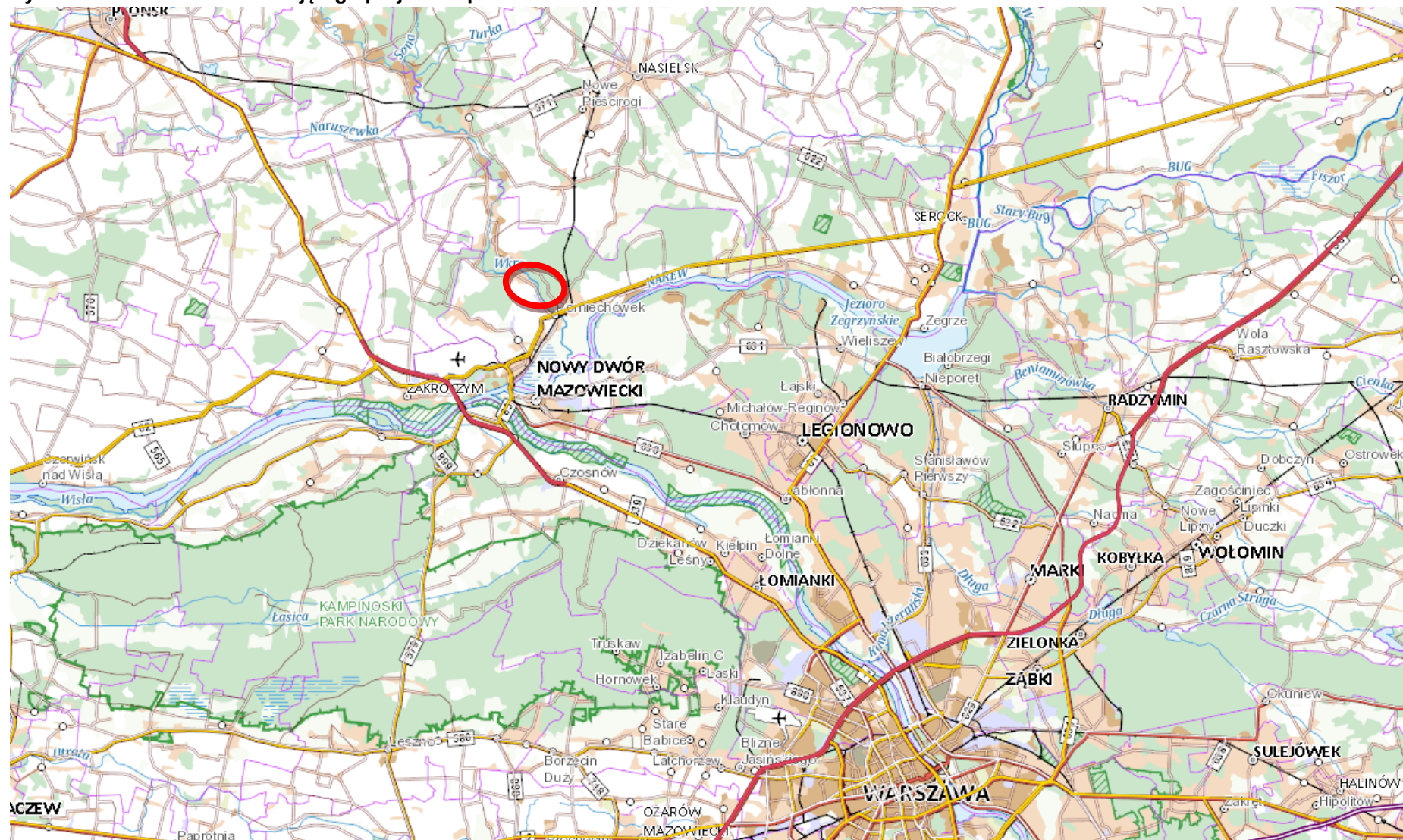
- nakaz zachowania odpowiednich udziałów powierzchni terenu biologicznie czynnego – zminimalizowanie negatywnego wpływu na różnorodność biologiczną i florę;
- zakaz wprowadzanie nieoczyszczonych ścieków do ziemi i wód powierzchniowych;
- zakaz zmian stosunków wodnych oraz zmiany kierunku odpływu wód opadowych i roztopowych ze szkodą dla gruntów sąsiednich;
- nakaz podłączenia do sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej (z wyjątkiem dopuszczeń określonych w planie oraz przepisach odrębnych) – zachowanie jakości środowiska gruntowo-wodnego na terenie opracowania oraz ilości i jakości wód podziemnych;
- stosowanie do zaopatrzenia w ciepło do celów grzewczych paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, takie jak: paliwa płynne, gazowe, energia elektryczna lub odnawialne źródła energii nie wymagające określenia strefy ochronnej związanej z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, w tym urządzenia kogeneracyjne, zgodnie z przepisami odrębnymi, z wyjątkiem turbin wiatrowych o poziomej osi obrotu – zachowanie norm jakości powietrza atmosferycznego na terenie opracowania, zminimalizowanie negatywnego wpływu zabudowy;
- gromadzenie i zagospodarowanie odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi.

W związku z powyższym nie wprowadza się dodatkowych rozwiązań mających na względzie cele, przedmiot ochrony oraz integralność tych form ochrony przyrody.

Podsumowując stwierdza się, że proponowane w projekcie zmiany planu zagospodarowania przestrzennego rozwiązania, dotyczące terenu położonego w miejscowości Pomiechówek, odnoszą się przede wszystkim do umożliwienia realizacji zabudowy. Należy założyć, że przy stosowaniu się do wyżej przedstawionych wytycznych prognozy, a także przy kontroli przez służby wojewódzkie i samorządowe prowadzonych inwestycji oraz przestrzeganiu zasad zagospodarowania wynikających z projektu planu miejscowego, proponowane w nim zmiany sposobu zagospodarowania nie spowodują degradacji środowiska przyrodniczego.

W związku z powyższym projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego można więc uznać za zgodny z zasadami ochrony środowiska.

Ryc. 14. Położenie obszaru objętego projektem planu

Źródło: geoportal.gov.pl

OŚWIADCZENIE

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2026 r., poz. 670), w związku z art. 74a ust. 2 ww. ustawy oświadczam, że:

- ☐ ukończyłem, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, co najmniej studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie na kierunkach związanych z kształceniem w obszarze:
- a) nauk ścisłych z dziedzin nauk chemicznych,
 - b) nauk przyrodniczych z dziedzin nauk biologicznych oraz nauk o Ziemi,
 - c) nauk technicznych z dziedzin nauk technicznych z dyscyplin: biotechnologia, górnictwo i geologia inżynierska, inżynieria środowiska,
 - d) nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych z dziedzin nauk rolniczych, nauk leśnych.
- ☒ ukończyłem, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, co najmniej studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie i posiadam co najmniej 5-letnie doświadczenie w pracach w zespołach przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko, lub brałem udział w przygotowaniu co najmniej 5 raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognoz oddziaływania na środowisko.

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Michał Chlebowski
urbanista
nr wpisu do Zarchiwizacji Okręgowej
Izby Urbanistów Z-561

.....
(podpis autora prognozy oddziaływania na
środowisko, a w przypadku zespołu autorów -
kierującego tym zespołem)